СТЕФАНІЯ ТІТАРЕНКО

СЕРДЕЧНА СВІТЛИЦЯ

ЗБІРКА ХРИСТИЯНСЬКИХ ВІРШІВ

ВИДАННЯ Є ПОДАРУНКОМ АВТОРА
І ПРОДАЖУ НЕ ПІДЛЯГАЄ

ХАРКІВ - 2007

Слово від автора

Шановний читачу!

Книжка, яку ти тримаєш, є результатом десяти років Божих благословень в моєму житті, і я приношу за це Йому щиру подяку та хвалу.

Розкажу трохи про себе. Народилася я Львівській області, с.Болотня Перемишлянського району. З 1965 року живу на Харківщині. За освітою бухгалтер, все життя працювала по спеціальності та завмагом.

В 1993 році Господь мене призвав: на зібранні християн в молитовному домі у Коротичі я покаялася та навернулася до Бога. В 1995 році прийняла святе водне хрещення – обіцянку Богові доброго сумління. Життя моє змінилося – я стала ревниво вивчати Боже Слово, вивчати напам'ять псалми та багато місць з Євангелія, що западали в серце... Я відчувала, що Господь мене любив, а я любила Його – і зараз, як і тоді, мені хочеться ближе і ближче з Ним бути! Жалію лише, що я так довго йшла до Господа, кращі літа змарнувала...

Я вдячна моєму Господу Богу, що Він взяв мене в Свої руки, обмив мої гріхи кров'ю Своєю, навчає, оберігає та направляє до святих вершин. Тепер в мене є вірний Друг, який ніколи не залишить мене, не зрадить.

В моїх віршах, що над ними було благословення Боже, нема крилатих фраз, нема особливої вишуканості, зате тут є частинка живої криниці, якій назва – Слово Боже. Молю Бога, щоби ці вірші послужили для пізнання Його істини, через яку ми маємо вхід у вічне життя, де любов та радість.

Віддаю збірку віршів "Сердечна світлиця", дорогий читачу, на твій суд і хай вона буде для тебе справжнім Божим благословенням!

НАВЕРНИСЬ!

АЛЬФА І ОМЕГА

Я є Альфа і Омега,
Я – початок і кінець.
Я є істина й дорога,
Я є лікарем сердець.

Я помазаний святий,
В Мене є Давидів ключ.
Хто обтяжений й грішний, -
Ти Моє ім’я поклич.

Двері Я йому відкрию,
Хоч має силу малу.
Я навчу його, обмию
Та у Свій покій введу.

Я Господь над всім у всьому,
Все держу в Своїй руці.
Свій народ беру додому;
Отець в Мені, Я в Отці.

БАТЬКІВСЬКА ВІРА

Мат.7:21

Християнин я з роду в рід:
Був ним мій батько, був і дід.
Я батьківську віру маю,
На ніяку не заміняю.

Є в нас секти – там штундисти,
Били їх ще комуністи.
Та осталось ще насіння –
Росте їхнє покоління.

На нас, християн, не схожі,
А ще звуться діти Божі.
Не ідуть із світом в ногу,
Моляться своєму Богу.

Християни хрестик носять
І таких не переносять!
Свою гордість, як намисто,
Носять в собі урочисто.

В них ні свічки, ні кадила,
Рука чола не хрестила,
Ні іконів на стіні,
Тільки книга на столі.

В їхній Біблії гіпнози,
Бо від неї течуть сльози;
Черпаю я все знання
З молитвеника щодня.

Хто такий християнин,
Який в нього є тут чин,
Той, що себе в груди б’є,
Знає, що над ним щось є.

Свого Бога він не знає,
Бо Писання не читає.
Який же то християнин,
Як не знає Батька син.

О, подумай же, людино,
Йдеш ти вниз чи на вершину,
Роздивись, бо заблудився,
Щоби в морок не скотився.

Біблія – твоя скарбниця,
Бо у ній жива криниця.
Боже Слово – меч духовний,
Слово – ще й суддя верховний.

Незнання Слова – темнота
Тому, хто не впізнав Христа.
Христос є двері для овець,
Він бо дає життя вінець.

Закинь всі видумки людські,
Вони ведуть у нікуди,
Джерела б’ють чисті, живі,
Іди, як спраглий до води.

БЛАГАЯ ВІСТЬ

(при врученні Євангелія)

Дарую вам добру новину,
Дарую вам благую вість.
Читайте, вникайте в глибину,
Вона вам про все розповість.

Про те, як Бог послав Сина –
Христос увійшов в грішний світ.
Тільки Ним спасеться людина,
Говорить Його Новий Заповіт.

Слово Боже вас побудує,
Бо в Нім вся премудрість лежить,
Хто по житті з Ним крокує,
Хто по Слову старається жить.

Укаже вам путь на вершину,
Де вічне блаженство в Отця...
Прийміть у дарунок найдорожчу перлину,
Наповнюйте нею серця!

БАГАТСТВО ДЛЯ БОГА

Чи Я люблю величні храми –
Бездушний камінь, прах земний?
Створив Я землю під небесами,
Я Всюдисущий Бог Благий!

Не хочу Я ні срібла, злота –
В недрах землі в достатку є.
Про землю є Моя турбота,
Бо тут подобіє Моє.

Навіщо запашне куріння,
Що йде від вашого кадила?
Земля квітуча, земля пахуча –
Моя рука її створила.

Вогні для чого? – світло Я
На землю шлю без перестанку:
Вночі є місяць та зоря,
Вдень сонце встає спозаранку.

Служіння рук не вимагаю,
Все Я створив і все – Моє.
Понад усе тебе кохаю,
Прийди такий, який ти є!

Убогий дар несеш Мені,
А Я прийму лише безцінний:
Лежить в сердечній глибині,
Він бо є вічний дар нетлінний.

Серце віддай чистіше злата,
Волю сильну, любов твою;
Як себе любиш – люби й брата,
Мені будь вірний – тоді прийму.

З різних сторін йде Мені слава –
Не в пишних храмах чеснота –
Стежина йде вузька, кривава
В небесне Царство по сліду Христа.

ВІВЦЯ

Живе на світі бідна вівця,
Її безпросвіттю немає кінця –
Стоїть у навозі і струпами вкрилась,
В гріховній облозі – та ти би звільнилась!

Сидиш в темноті на купі сміття...
До світла іди – там краще життя:
Сонце зігріє, затягнуться рани,
Заживеш непорочно, як живуть християни.

Не гай більше часу і смерті не жди,
Спасителя світу скоріше знайди.
Він гріховний тягар зніме із плечей,
Прийми Божий дар нетлінний, святий!

ВІДШТОВХНУЛИ

Пішла близьких провідати,
Як колись бувало,
Разом сісти обідати –
Та зло любов вкрало!

- А погляди на життя
Зовсім несучасні,
Нема в тебе майбуття,
Плани в житті згасли.

За що тебе поважати –
Душа збанкрутіла,
Що можна з тебе взяти –
Нездатна до діла.

Думаєш про небеса,
Про святі вершини,
Про Господні чудеса,
Дух твій туди лине.

Нам би пожить на землі
Весело та сито,
Не думати, що там вгорі,
Бо для нас закрито.

Наші шляхи розійшлися,
В нас різні дороги,
Іди та собі молися –
Не вбивай пороги!

Хоч словами не сказано,
Вуха не почули,
Та ділами доказано –
Взяли й відштовхнули...

Хоч нас вважають за овець,
Ведених на заколення,
Багатство дав нам Бог Отець,
На небесах заховане.

Земне багатство незначне,
Воно лише дочасне –
Господь дає для нас царське –
Вічне та прекрасне.

ГОЛГОФА

З горем обнялась Голгофа –
На ній пройшла катастрофа.
Тут гріх світу, тут провина, -
Пролилася кров невинна.

На Голгофі сум і плач,
Розправляється палач:
За нас, як писалось в Слові,
Живе тіло рвуть Христове.

Покарати б мене, тебе, -
На Себе Він гріх бере,
Підставляє Свою спину
І вивільнює людину.

Хрест несе один за всіх,
А на хресті - світу гріх.
З злом вступає у двобій
І рятує народ Свій.

Довелося Йому вмерти,
Бо жало було у смерті,
Переніс ганьбу, страждання, -
От і збулося Писання.

Аж здригалася земля
Від печалі і від зла,
Навіть сонце засмутилось
І жалобою покрилось.

Сталось чудо із чудес:
Наш Господь з мертвих воскрес!
З Ним воскреснемо і ми –
Смерть не владна над людьми.

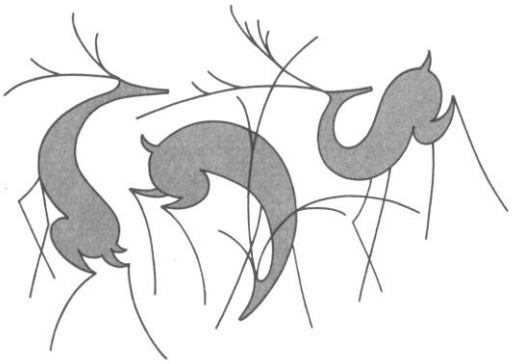

ГОЛОС КЛИЧЕ

Ким хочеш ти бути – половою а чи зерном,
Зібраним в житницю Господом Христом,
Чи бур’яном, будяччям, терниною?
Сам вибирай, адже звешся людиною.

Якщо ти полова, яку вітер разносить,
Не бажаєш почути, як Бог тебе просить,
А гордо і сліпо йдеш до мети,
Щоб щастя спіймати серед суєти, -

Ворог припровадить тебе до біди;
Ти сліпо за ним повертаєш сліди,
Бездумно крокуєш на ешафот,
Бідний, незрячий, грішний народ!

За першою смертю наступить і друга;
Ти вибрав для себе лукавого друга –
Зумів заманити у своє сільце,
Тепер ти у лапах, замкнулось кільце.

О бідна вівця, сліпа і глуха,
Бо не впізнала свого пастуха...
У вовка на тебе нагострені зуби:
Ти жертвою стала, кінець тобі буде!

А могла би вийти на небесні простори,
Глянути оком на луги неозорі,
Де трави духмяні, небесна краса –
Отець приготовив – Його чудеса.

На сонці би грілась, в промінні купалась,
З життям-блаженством ти би спізналась,
Ніздрі лоскотала б шовкова трава,
Та воду би пила з живого русла.

Стоїть там величний святий Божий трон,
Отець одягнув би у білий вісон,
Наяву би зустріла Спасителя світу,
Що розбиває кайдани, дає крила для зліту.

А час вже короткий, останні години,
Поки голос лунає, відізвись же, людино!
Прокинься від сну, відкрий свої очі,
Прийми дар безцінний з любов'ю, охоче...

А голос все кличе: "Я жду, навернись
Та від гріха навіки зречись!"
Господь відкупив дорогою ціною
І хоче Він бути навіки з тобою.

ГРІХ НА ДУШІ

В чорний колір забарвив гріх душу,
Обнявшись, по світу йдуть,
Собою сумління приглушив, -
Таких нечестивими звуть.

Живеш у гріховному бруді,
Гріх тягне донизу тебе
В щоденних гуляннях та блуді...
Колись же відплата прийде.

Літа проминуть, наче сон,
Відбурлить молодеє вино,
Поглядаючи вже на перон:
Там твій потяг чекає давно.

Понесе в таємничую даль,
В невідомі краї та світи,
А на серці гіркотна печаль:
Як такою у вічність ввійти?

Грішників жде Сам Господь,
Іншого путі не дано;
До Нього без стуку приходь –
Від Нього спасіння прийшло.

Він світлом тебе освітить,
Обмиє, очистить тебе,
Він серце твоє звеселить,
Тягар із душі Він зніме.

Дух істини всьому навчить,
А істина дарує свободу.
З Христом тобі в вічності жить,
Питимеш благо, як воду.

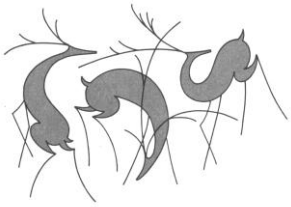

ДВІ ДОРОГИ

Дві дороги для людини –
Вибирай любую,
В межах смертної долини
Вниз чи вверх крутую.

Вниз широка наче море,
Йди, не оглядайся,
Наче шляхи неозорі –
Гуляй, пий, втішайся!

Насолоду пий як воду,
Поки кров ще грає,
Ніби сам вибрав свободу?
Ні, вели чорні зграї:

Ходять вони тихо-тихо,
М’ягко стелять ложе,
А за ними іде лихо,
Руйнівне, вороже.

Станеш наче блудний син –
Розтратив все, що мав...
Шлях твій звузився на клин,
Подумай, щоб не впав.

Хоч тепер ти не збагнеш –
Бажав для себе високого зліту –
На планеті, де живеш,
Щастя – в світлі Нового Завіту.

Вибирай тепер, вибирай
На землі для себе дорогу:
Їх є дві – в пекло та в рай...
Довірся Великому Богу!

ДОПОМОГА З ГОРИ

Знову збираються хмари дощові,
Зірване листя над землею летить,
Вітер насвистує мелодії свої,
Людина не в силі стихії спинить.

Гусінь в саду своє діло зробила,
Скрізь павутиння своє розстелила.
Хто її спинить, хто осудить її?
Вона не підвладна людині землі.

А на рослинах попелиця, жуки,
Наступом йде, мов пливе із ріки.
Де рятунку шукати, де віднайти?
Людина шукає та не може знайти.

Роблять отруту щорічно нову,
А наслідок тут, він – наяву:
Отрута з рослини йде у плоди,
А ми споживаєм, - ось тут розсуди.

Птахів –санітарів все менше стає,
Отрута зробила діло своє.
Людина обійшла Бога стороною,
Осталась сама із своєю бідою.

Взявши у руки свої кермо,
Її вниз потягнуло, засосало багно,
Віддай все Творцеві неба й землі,
Бо мудрості Божої не збагнути тобі.

А мудрість людини захована в Бозі,
Не лякайся, людино, не живи у тривозі,
Стань на коліна такий, як ти є,
Проси - і прийде поміч з гори.

ЕКСПОНАТ ДЛЯ СВІТУ

Над світом згущаються хмари,
Грім з блискавицею ось-ось загримить.
На тебе, о земле, ждуть непосильнії кари
Та більшість людей у поросі спить.

Так, як колись не впізнали Месію,
Не прийняли серцем Царя із Царів,
Приніс правду на землю, Слово Своє сіяв,
В Нім світло, вогонь небесний горів.

В давнину Ной для себе ковчег будував,
Робив все по Божому Слову на славу,
Сім'ю свою та по парі тварин заховав,
Мав віру, надію, до Бога пошану.

Як свідчення нам, він донині стоїть
У мерзлих снігах Арарату,
Про Божий гнів над землею свідчить –
Поколінням прийдешнім для експонату...

ЄДИНЕ СЛОВО

Один є Бог над нами,
Дух, душа, тіло в нас,
Єдиними путями
Ісус Христос нас спас.

Конфесій є багато –
Віра в Бога одна;
Вона нас підіймає
У висоту із дна.

Бог дав нам Своє Слово,
Єдинеє для всіх,
Щоби воно служило
Світильником для ніг.

Усі ми Його діти
Із пороху земного,
Короткочасні квіти,
Вертаємось до Нього...

Його любов нас гріє,
Одна надія в нас,
Лиш би при буревіях
Вогонь в серці не згас.

Усі ми сестри, браття,
Котрі живуть в Христі;
Чому такий розбрід
Стрічаємо в житті?

Єдине Боже Слово
Судитиме нас всіх,
Кожний перед Суддєю
Предстане за свій гріх.

І тих, що так батьківську
Лиш віру бережуть...
А справа не в батьківстві,
А в Господі вся суть!

Не кожен, хто говорить
“Ти Бог мій і Господь”,
У відповідь почує:
“У Царство Боже входь!” –

А той, хто волю Божу
Виконує по Слові,
І день, і ніч роздумує
Про вчення він Христове...

Слово Боже читайте,
Святі Його перлини –
І благодать вас знайде,
Ніколи не покине!

ЖЕРТВА ДЛЯ БОГА

Іс.1

Не хоче Бог жертви без покаяння,
Бажає, щоб жили згідно Писання.

Не приносьте більше марнотного дару, -
Господь відвернеться, пошле вам ще кару.

Огидним стало ваше кадило,
Неначе з мерзотою повне барило.

Навчіться цінити добро, а не зло,
Щоб вдові й сироті завжди добре було.

Прийдіть, правуватися буду із вами,
Такі, як ви є, з своїми гріхами.

Я обмию, очищу і прощу провину,
Буду тобі Богом, а ти мені сином.

Постав перед себе науку Мою,
Тоді неси Богу похвалу свою.

Хто чистую жертву Богу несе –
Такого Бог любить, такого спасе.

ЗЕМЛЯ

Переклад з російської

Земля, ти вдержати не в силі,
Земля, я як гість, покидаю тебе,
Я піду у небесні оселі,
Мій Господь, мій Спаситель там жде!

Приспів.
Так і знай, земля, так і знай, земля,
Я вже скоро покину тебе, земля,
Так і знай, земля, так і знай, земля,
Все одно я покину тебе.

Земля, ти покинула Бога,
Земля, ти забула Творця,
Земля, біля твого порога
Гріх та гріх без кінця.

Земля, ти живеш не по Слову,
Земля, ти відкинула Боже вчення,
Земля, муки ждуть, як написано в Слові,
Там безсиле твоє каяття!

Земля, послухай ти раду Господню,
У Бога є план, як покарати тебе,
За беззаконня кине в безодню,
А нова земля і нове небо буде.

ЗЛОЧИНЕЦЬ-СПОКУСНИК

Наш предок первісний Адам
В серці вину шукав не там –
Причину своєї вини
Не став шукати в сатани.

Як перед Богом він представ,
То сам себе він оправдав:
“Дружина, що мій Бог привів,
Зірвала плід, його я з’їв”.

Хоч Бог сказав Адаму Сам –
Дружини не було ще там –
Не їсти з дерева добра і зла,
Як тільки вкусиш – смерть твоя.

Як бачим, обвинив дружину,
Свою жадану половину.
Що Бог зробив, ми добре знаєм,
Та попрощалися із раєм.

Така людина з давнини –
На себе не бере вини.
Як заглянути в середину –
Диявол сплів вже павутину

І Божий голос заглушив.
Тут гріх гріха вже породив.
Сам вирватись не має змоги,
Жертву проводить до барлоги,

Та вихід є лише один –
Там на Голгофі Божий Син
Життя віддав Своє за нас,
Прийде на поміч у всяк час.

Господь Ісус Його зовуть –
Він Істина, Життя і Путь,
І Він нас любить, Він нас жде,
Без черги кожного прийме!

ЗОЗУЛЯ

Зозуля, зозуля – маленька пташина,
Не любиш ростити ні дочки, ні сина...
Яйце підкидаєш в чужеє гніздо,
Бо діти для тебе – то вічне ярмо.

Співала б ти дітям “ой люлі, ой люлі”,
Та з матері ти перейшла у зозулі...
Дітей породила, не люблячи їх,
По світу пішла, людям на сміх.

Дітей залишила, забравши лиш пса –
Бувають на світі такі чудеса...
Виглядають маму заплакані очі,
Та серце холодне і слухать не хоче,

Собака не кине, але ти людина,
Бо мати на світі єдина-єдина...
Та тіло твоє з часом постаріє,
Любов випадкова тебе не зігріє;

На смертній долині дощі, заметілі,
А в серці печаль та хвороби у тілі.
Зігрітися треба, та де той вогонь? –
Немає тих рідних ласкавих долонь..

Сімейне гніздо ти сама зруйнувала,
Бо кращі літа чужинцям віддала!
Співай же, зозуленько, “ку-ку, ой ку-ку!”
Де ж зиму зустрінеш, на якому суку?

Покинула своїх маленьких дітей –
Отой дар безцінний, Божий, святий...
Кинула дар та ще й притоптала –
Себе ти любила, комфорту шукала.

Скарбів не знайшла на землі ні на небі,
Гріхи в нагороду лишились для тебе...

ІДЕ ПОРА ОСТАННЯ

Прийшла весна. Як зацвіло –
Вдарили морози...
Не виросло, відійшло –
Навернулись сльози.

Стоять велетні горіхи
Наче живі трупи –
Людям не дадуть потіхи
Цвіт з листям на купі...

Серед літа – наче осінь:
Сонце як пригріло –
Косарі уже не косять,
Бо на пні згоріло.

Вийдеш в садок серед дня –
Бо така спекота! –
Тут завелась мошкара,
Не відкриєш рота;

Наче в вулику шипить,
Листя покрутило...
Ніхто того не спинить –
Мов градом побило!

...Яке зерно ми сіяли,
Такі зберем плоди, -
Бо посіяне прокляття
Дало свої сходи.

Земля уста відкриває,
Просить вона пити;
Вона своє діло знає –
Їй треба родити.

Ідуть хмари дощові –
Та все стороною...
Тільки вітри грозові
Женуть пил собою.

...Чи вміємо оцінити
Таку непогоду,
Що земля не може дати
Людям свого плоду?

На заході України
Рясні дощі ллються,
А на сході – лиш краплини,
Ніби з нас сміються.

Іде пора та остання,
По землі крокує,
І збувається Писання –
Лихо скрізь чатує...

ЛІКАР

Відціджуєш комара,
Ковтаєш верблюда,
Бо вибрана путь не та –
В очах повно блуду.

Лікар в тебе є Святий,
Що дає прозріння.
Навернись, серце відкрий, -
Він дає спасіння.

В твоїм серці лежав гріх,
Прикритий пітьмою –
Христос вибілив як сніг,
Навіки з тобою...

МИТНИК І ФАРИСЕЙ

Як на стежину ти ступаєш
Хоч через сад, хоч через ліс,
Тут явно зміну зустрічаєш:
Горіх схилився, клен підріс...

Кожне століття, рік і день –
Він своє лице має,
Кожний в житті своїх пісень
По-своєму співає.

Змінився вже і фарисей,
І митник став сучасний.
Розбагатів же фарисей –
Тепер він повновласний.

Дає він вчасно десятину,
Купається в розкоші;
Серце його заполонило –
В нього маєтки, гроші.

А митник на базар пішов,
Торгує чим попало;
Для себе він товар знайшов,
Аби щось перепало.

Забув за те, що угорі,
Та Слова не читає;
Щоденно бачить людське море –
Він гроші заробляє.

І будить він зорю досвітню,
Хапа свої торбини,
Хоч у мороз, хоч в спеку літню
Біжить кожної днини...

Тут страву не дають гарячу,
Домашнії обіди;
“Має він грошолюбну вдачу”, -
Так гомонять сусіди.

Тут заробив радикуліт
І часто крутять ноги;
Стоїть в базарі десять літ –
Кинути – нема змоги...

Під вечір, приходя додому,
Підводить він баланси,
Хоч відчуває в тілі втому,
Та що скажуть фінанси?

А фарисей п’є гріх як воду,
Аж голос надриває –
О, як він служить для народу,
Його він захищає!

Як допадається до влади –
Міняє свою личину:
Займає він аж дві посади,
Забув просту людину...

Оману сіять ти маєш змогу,
Людям давать обіцянки –
Збрехати ти не зможеш Богу,
Він бачить серце та думки.

Заходить фарисей у храм –
Тут камера знімає –
І довго молиться він там,
Хай всяк про нього знає!

А бідний митник, ставши ззаду,
Не смів очей підняти;
У Бога він просив пораду,
Як гріх йому віддати.

В розпачі бив себе у груди,
Шукаючи рятунку;
На нього не дивились люди –
Він низького ґатунку...

Господь же серце його бачив,
Йде справжнє покаяння;
Йому багато Бог пробачив,
Бо знав його страждання.

...Двоє людей зайшли в храм,
Такі вони несхожі;
Один же виправдався там,
Другий того не зможе.

МІДЯНИЙ ЗМІЙ

Чис.21

Із Єгипту, із неволі,
Мойсей вів людей,
Виводив по Божій волі
Ватажок святий.

Багато літ вони йшли
По пустинній суші,
Духовно слабо росли,
Стомилися душі...

І став народ нарікати
На Мойсея, Бога,
Кожний день вередувати,
Вселилась тривога.

У Єгипті м’ясо їли,
Рибу, часник, дині.
А тепер на манну сіли,
Обридла людині.

Запалав Господній гнів
За бунт та незгоду,
І навів на них зміїв,
Послав смерть народу.

А остаток зрозумів,
Що образив Бога.
До Мойсея народ прибіг,
Щоб моливсь за нього.

І Господь сказав зробити
Змія мідяного.
Покусаний буде жити,
Глянувши на нього.

Так, як підносив Мойсей
Мідяного змія,
Піднесеться Син Людський,
Син Божий, Месія.

Хто довіриться Йому,
Буде вічно жити.
Бог Сина послав у світ
Спасти, не судити.

Ось у нас такі уроки
Із сивої давнини –
Не оглядайсь на всі боки,
З вірою за Богом йди!

НА ПЕРЕХРЕСТЯХ

Стоїть самотньо чоловік,
Звернений погляд на дорогу;
Такий дивний Його лік –
Та людям дає допомогу.

Пробиті в Нього ноги, руки,
Із ран сочиться святая кров...
За гріх наш дав Себе на муки –
Така велика в Нім любов!

Одітий Він не в царські шати,
На Ньому є простий хітон.
Прийшов прохожих зустрічати,
Ідучих в грішний Вавилон.

Де п’ють, де блудять, бенкетують,
А гріх аж ллється через край...
Прийшов до них: чи не почують
Той голос ніжний: “Пора, вставай!”

Горять полум’ям Його очі,
В душу людську йде теплота;
Обняти Сам Він весь світ хоче –
Тут пізнаєм уже Христа.

До кожного Бог промовляє
В назначений для цього час.
Він Батьком стати нам бажає,
Єдиним Сином Він нас спас.

Спаситель жде, а життя в Нім,
Так лагідно кличе до Себе:
“Вернись до Батька, в Отчий дім,
Життя там краще є для тебе!”

Ось мчить назустріч вже машина,
Веде її власник-водій;
Висока в собі та людина,
А справді злодій він крутий.

Постать бундючна та пихата,
Замість очей є два свердла;
Глянув, що тут не світить плата –
Машина в руках заревла.

У нього вдома чаша повна,
Чого душа лиш забагне...
Нащо йому святість духовна?
Та він без неї проживе.

Мимо промчалася машина,
Серце закрилось назавжди;
Манить його смертна долина,
Живої він не взяв води...

Друга машина проїжджає –
На перехресті Бог стоїть,
До нього руки простягає.
Чи сісти поруч він звелить?

Машина тут же зупинилась,
Водій дав знак – на задній план,
Щоб влада його не умалилась:
Він тут господар, він і пан.

Серце не прийняло Ісуса,
Його святії вказівки...
Світ полонив, його спокусив,
Тому зробив він навпаки.

А взяв Його, тому що може
Проблема трапиться в житті:
Звернутися – і допоможе,
І легше стане на путі.

Третя машина проїжджає –
Ісус пред ним также стоїть...
Водій Його поруч сажає,
Кермо віддати не спішить.

Тут він вдає, що покорився,
Послухавши Божих порад,
Щоб від гріхів він теж звільнився;
В житті він дивиться назад.

Не хоче він по правді жити,
У нього логіка своя,
Як в світі жити, не грішити...
Христу віддам похвалу я.

І знов машина проїжджає;
Знайома нам картина:
На шляху стоїть Сам Бог,
Напроти – людина.

Було то в горах, в темнім лісі,
Там, де доріг йде крутизна;
Зустрів водій на перехресті
Свойого Господа Христа.

Знав він Ісуса так, здалека,
Від людей чув давним-давно,
І як знесилений лелека,
Віддав Йому своє кермо.

Пред Ним же впав він на коліна
Та помолився, як умів;
У серці сталась тут же зміна,
Господь над ним заволодів.

Хоча проблем немає схожих,
Хоча дороги йдуть круті,
Та тяжка ноша в руках Божих,
Несе не сам, бо він в Христі.

На яке місце посадив
Христа в своїй машині,
Та чи кермо Йому вручив?
Перевір же нині.

НАВЕРНИСЬ

Мат. 12,35

Злі поступки, злі думки, -
Яким їм ще бути...
Твоє єство наповнене
Одної отрути.

Очі твої завидющі,
Всього тобі мало
Бо у тобі є шипуче
Гадючине жало.

П’єш, гуляєш і крадеш,
Щоб тобі одному,
Всього ти не забереш,
Оставиш другому.

Оглянись і зупинись
Куди ти прямуєш,
Ненаситне своє нутро
Ти не нагодуєш.

Хоч забереш увесь світ,
Щасливий не будеш,
А куди дінеться гріх?
Його не загубиш.

Поки ще живеш на світі
І маєш ще змогу, –
Зупинись і навернись
На іншу дорогу.

На Голгофу подивися,
Де Христос страждав,
Йому низько поклонися -
Він світ врятував.

НЕПОТРІБНА МАТИ

Батько, мати, їхні діти,
Скріплені в любові,
Бо ніде тут правди діти –
Перейшло по крові...

Чоловік любить жінку здорову,
Брат – сестру багату...
Тут все було гонорово:
Запрошують в хату,

Садовлять на покутті,
Заглядають в очі,
І увагою прикуті,
Чого душа хоче.

Пройшли літа, щезла сила,
Нічого немає,
Ти вже стала всім немила,
Ніхто не згадає,

Бо для них ти вже ніхто,
Кинули донизу,
Наче старе барахло,
Наче снопик хмизу...

Бо сприймається людина,
Як модна ганчірка,
Хоч гнила в ній середина
Й бездушна личинка.

“Чого знов пришкандибала
Ота стара баба?
Чого треба, і пристала
Як кора до граба!

В нас обстановка модна,
Ми культурні люди,
А вона зовсім негожа,
Заважає всюди;

Її треба годувати,
Ще й дати в торбину,
Увесь час допомагати,
До кінця, до згину!

Прийди, смерте, не барися,
Дай чисту годину,
Забрати хлам поспішися
В свою домовину!”

...Господь її забере –
То Його творіння –
Тебе доля та же жде,
Прийде час терпіння.

Прийде твоя сивина
Та не забариться,
Молодість – красна весна
Назад не вернеться...

Що посіяв, то пожнеш,
Нерозумний сину,
Хоч тепер ти не збагнеш,
Що чиниш провину.

Бог Всевишній наказав
Батьків шанувати,
Щоб на землі, яку дав,
Довголіття мати.

Щоб прокляття не прийшло
На твоє насіння,
Щоб тобі добре було –
Бережи коріння!

НОВИЙ ЄРУСАЛИМ

Іс.60, Єр.5:14, Об'яв.21

Вставай, світися, Єрусалиме,
Бо світло до тебе прийшло.
Світло величне, Господнє єдине –
Такого у світі ще не було.

Землю з гріхами накрила темрява,
А морок народи покрив.
Господь познімав покривала,
Бо морок на світло змінив.

Бог уразив тебе в гніві Своїм
Та змилосердився вже над тобою,
Позбирає весь Ізраілів дім,
На Господній землі успокоє.

Зійди на гору, глянь на долину,
Побачиш людей, що ідуть.
Звідусіль сини Твої линуть,
А дочок Твоїх на руках он несуть.

Прийде до тебе багатство народів,
Безліч верблюдів закриє тебе,
Принесуть метали коштовних породів,
Слава Господня звіщатись буде.

Чужі будуватимуть мури,
Служити будуть їхні царі,
Бо вже перейшли дні зажури –
Сіон засвітився вогнем на горі.

Загине народ та те царство,
що не захочуть служити тобі,
Бо їхнє серце з лукавством,
Осліплене багатством в пітьмі.

І будуть відкритими брами,
Ні вдень, ні вночі не замкнуться вони.
Господь наситить всіх дарами,
Не буде насилля, не буде і тьми.

Погаснуть небесні світила –
За світло й окрасу буде Господь.
В Нім – велич, могутність і сила,
Пред Ним поклониться усяка плоть.

Сини гнобителів будуть у покорі,
Припадуть до стоп твоїх ніг.
Божий народ, як яснії зорі,
Хвалу покладуть на Божий поріг.

Стоїть непорушно у славі
Святеє місто Єрусалим.
Там Бог Отець, наш Господь сів по праві
Та Дух Святий витає над Ним.

ОДИН Є ШЛЯХ НА ВИСОТУ

Даремно ходиш ти у храм,
Даремно втомлюєш ти ноги,
Кланяєшся іншим богам,
З надією чекаєш допомоги –

Де першу славу віддають
Не Богові, а земній людині,
Бо не впізнали Божественную суть,
У Слово Боже не вникають нині.

В батьківські традиції зайшли,
Прикрились своїм ритуалом,
Від істини Божої давно відійшли,
Пишаються бездушним храмом.

До інших конфесій ненависть палає:
Погрози, крики та гнів.
По плодах, відомо, чий дух управляє,
Любов між нами Господь заповів.

О схаменіться, незрячі люди,
Поки сприятливий ще час –
Не падайте в духовні блуди,
Щоби темрява не накрила вас...

Один є шлях на висоту –
Вузька кривава йде стежина...
Відайте славу Господу Христу –
Лиш Ним спасається людина.

Нам Бог Отець Сам заповів,
Щоб Сина Його шанувати.
Ісус є Цар земних царів,
Щоб з часом у Отці усе з’єднати.

Господь у Слові все заклав –
Людині не змінити Його плани,
Людині влади Бог не дав,
Не дав їй слави і пошани.

Бог сказав раз і я почув двічі,
Що сила у Бога, у Його руках!
Так істина Божа нам свідчить:
Із праху людина і вернеться в прах...

Блаженний, хто поклоняється Богу,
Свою надію на Нього складає –
Бог вчасно дає йому допомогу,
В небесному Царстві його поселяє.

Отець наш любить Своє творіння,
Улюбленим Сином зняв нашу провину.
Будем служити із страхом, з тремтінням –
Бог любить кожну людину...

Станем пред Богом всі на молитву,
Не будем ятрити Христовії рани,
З’єднавшись в єдино з ворогом на битву,
Бо ми Боже плем’я, ми християни.

ПАВУТИННЯ

Заплуталась в павутинні
Душа, наче муха,
Бачить зло в кожній людині,
Всіх шептунів слуха.

Пішла мудрості шукати
В ворожки старої,
Замість того, щоб черпати
Із Книги святої.

Взяла в поміч князя світу
І жде допомоги.
В ньому – пітьма, а не світло,
Він кине під ноги.

А душа та метушиться,
Не має спокою,
Протестує і бореться
З самою собою.

Пастку збудував павук,
Щоб жертву зловити,
Залетівшій завдасть мук,
Кров буде точити.

ПАСТИР

Пастир наш добрий із давніх віків
Береже Своє стадо від лютих вовків –
Двосічним мечем хижаків відганяє,
Нещасну ту жертву з зубів визволяє.

Він знає все стадо, а стадо – Його,
До Себе скликає, під Своє крило.
У Пастира-Христа велика любов –
Він нас научає і Він наш покров.

Бог Отець віддав нас таких, як ми є.
Життя віддав Пастир за стадо Своє...
Якщо хтось і скаже, що живе сам на сам –
Не вірте, злукавив святим небесам.

Шукатиме Пастир заблудшу вівцю;
Кличе, навертає на вірну стезю.
Вівця як найдеться – радість настає!
Знайшлась, повернулась у стадо своє!

Чи чуєте голос? То Пастир гукає –
Заблудшії вівці до Себе скликає,
Бо як вечір настане – закриються брами,
Хижаки тебе знищать своїми зубами.

У череві звіра тоді вічно їй бути,
Там голосу Пастира більше не чути;
Буде там вогонь і скрегіт зубів –
Дар Божий відкинув, слухати не схотів...

На лугах зелених не косять траву –
Там стадо пасеться, що належить Христу;
І хто хоче жити в царстві блаженства –
Ідіть в Його стадо, ідіть до Христа!

ПІД ХРИСТОВЕ ОПРАВДАННЯ

О мій Боже, Тебе прошу,
Розбуди сонний народ,
Щоби скинув тяжку ношу,
Йшов до живих Твоїх вод!

Щоби в світі не блукали,
Йдучи в пітьмі навмання,
Твою правду щоб пізнали,
Сам подай Твої знання!

Перелюби, переступи,
Що робились в прикритті,
Обліпили наче струпи
Бідну душу у житті...

Серце горде і байдуже
Своїм світлом просвіти,
О Дух Божий, близький Друже,
Сам по житті проведи!

Пробуди в них покаяння,
Покажи їм іншу путь;
Під Христове оправдання
Хай всі грішники ідуть!

Щоб почули їхні вуха –
Зніми з очей сліпоту,
Заміни в їх серці духа,
Щоб прикрити наготу,

Щоб скидали з себе пута
Та кайдани на ногах,
Щоб смертельная отрута
Не вертала їх у прах...

Хай на вулиці і вдома
Пропадуть слова гнилі –
Щоб не було, як в Содомі,
В краю ріднім на землі:

Не впивались, не курили,
Не кололись дурманом,
Серце своє веселили
Благодаттю, не вином, -

Щоб не мучили докори
За змарноване життя
Та гріховнії комори,
Перейшли у каяття...

Щоб Христос, як прийде вдруге,
Не сказав же їм тепер:
“Бога іншого ви слуги,
Ви мертві, ваш дух помер!”

Вірний Господь, що у вишніх,
Синів, дочок жде і жде;
Хоч заблудших, хоч і грішних –
Поверніться – і прийме!

Бо на березі земному
Ще можливе каяття,
Щоб вернутися додому,
Там, де вічне є життя...

ПІСТ ПРАВДИ

Іс.58

Кричи на все горло,
Кричи, не мовчи,
Відкрий серця горно
Та ще й розкажи:

Про злочин народів
Та про переступи –
Від родів до родів
Товчуть воду в ступі.

Хоч Бога шукають –
Шукають нещиро,
Його волі не знають,
Їм піст – як мирило.

Навіщо вам пости,
Як без покаяння?
Розведені мости,
Нема спілкування...

Ось піст, що Бог любить –
У Слові ходити,
Сироту приголубить
Та хліб розділити.

Твоє світло засяє,
Як рання зірниця,
Вогонь запалає
Та дух звеселиться.

ПРОБУДИСЬ

Пробудись від сну, людино,
Бо годі вже спати,
Душа стогне безупинно,
Пора рятувати.

О, людина, пробудись,
Відкрий свої очі,
Христос стоїть, подивись,
Зайти в гості хоче.

О, людино, пробудись,
Відкрий свої вуха,
Христос стоїть, подивись,
Ніжно-ніжно стука.

Вже біля твоїх дверей
Спаситель стучить, -
Серце Господу відкрий
Та запроси жить.

До Спасителя прийди,
Признайся в усьому
Він поверне твої стопи,
Зніме з душі втому.

О, людина, пробудись,
Відкрийся охоче,
Христос стоїть, подивись,
Тебе спасти хоче.

Пробудіться і не спіть,
Поки є ще час,
До Христа скоріше йдіть
Він чекає вас.

РАБ МАРНОТИ

Ось живе собі людина
Роботою та марнотою,
Кожна прожита година
З ношею важкою.

Хоче все переробити
Своїми руками
Та добра більше зложити
Любими шляхами,

Протягнувши свого плуга,
Поки була сила...
Яка в тебе є заслуга?
Ось-ось вже могила.

Зроблять тобі домовину,
Як закриєш очі,
А в додаток ще й провину
Візьмеш неохоче –

І підеш на Божий суд
З ношею важкою,
Бо чинив духовний блуд,
Званий марнотою....

РОЗП'ЯТТЯ

На Голгофі три розп'яття
Наганяють жах, сум'яття...
Два злочинці по боках
Кару несуть на хрестах.

А на третьому висить
Божий Син, що світ звільнить,
Бо на Ньому світу гріх,
Сам один терпить за всіх.

Поглумились, як хотіли,
Розп'яли Господнє тіло,
І розтерзаний висить,
Тихо, смирно біль зносить.

До небес Він зводить очі.
"Прости же їм Святий Отче,
Бо не знають що творять", -
Його уста говорять.

В кого віра, чеснота,
Хто прийняв в серце Христа,
В того Божа благодать,
Він прийшов грішних спасать.

РУКИ ХРИСТА

Переклад з російської (П.В.1010)

Руки Христа – то святая любов,
Чисті та лагідні руки.
Ти подивись, запеклась на них кров –
Слід катування і муки.

Якщо безсилля душу гнітить,
Совість тебе докоряє,
Глянь – то Христос пред тобою стоїть,
Руки тобі простягає.

Руки Христа тебе підіймуть ,
Поставлять на камінь спасіння.
В них є життя і істини путь,
В них є любов і прощення.

Руки, що кличуть тебе і мене,
Рідні, ласкавії руки.
Чи будеш ждати, а час промайне,
Поки діждешся розлуки?

Ти подивись, подивись на Христа,
Не відвернися байдуже...
Руки Його – то любов, чеснота,
Так що вставай же, мій друже!

СІЯЧ

Даремно вживаєш ти ліків багато –
Невигойність буде твоїх ран;
Живи на землі непорочно і свято –
То самий цілющий для тебе бальзам.

Розпячається голос як гадюче сичання;
Лихословиш людей, що з тобою живуть.
З раннього ранку аж до смеркання
Сієш прокляття, на когось же впадуть...

Лукавий чатує, наче лютий той звір:
Торощить, ламає, з людини сміється,
Сильце розставляє, кличе в свій збір –
А там вже досхочу з людини наглумиться.

Лихо спішить, лихо кидається;
Шукати його – нема в тім потреби.
Воно кров'ю людською живою впивається,
Висмокче сили останні із тебе.

Хто яму копає, той сам в неї впаде –
Народная мудрість із давніх давен.
Посіяна злоба ніде не пропаде,
Прийде в твої води, бо там твій човен.

Слово сходи дає, воно виростає –
Бо сказане слово творить чудеса:
Плодами гнилими на тебе впадає,
Щезає живильная Божа роса.

Багатство на небі, Бог наша опора,
Отець наш небесний тримає в руці –
Там дарів всіляких повна комора,
Їх там без ліку, для нас вони всі.

Де руки простерті, де серце відкрите,
Чисте, обмите в Христовій крові, -
Поллються потоки і їх не спинити,
Бо ти – житель неба вже тут, на землі...

Якщо і підеш серед тісноти,
То вірний Господь побачить здалека,
Разом із тобою Він буде йти,
Бо в Нього любов і сила велика.

Хай люди стороняться, тебе зневажають
І крутять пальцем край свого виска,
Вони глухі, сліпі, бо не знають
Цієї любові, що є у Христа.

Любов силу дає, любов зігріває,
Вона крила дає і підносить нас в вись,
По землі нас веде, до небес направляє,
Щоб в Божу сім'ю воєдино влились.

Стій же за правду, мир і злагоду сій –
Всемогутній Господь пошле охорону.
По-іншому думати навіть не смій –
В нагороду одержиш нетлінну корону...

ТЕПЕРІШНІЙ СВІТ

Теперішній світ потонув в темноту;
Здобуток його – багатство та гроші;
Відкинув Слово – істину святу,
За собою тягнуть гріховнії ноші.

Тут гріх породжує гріх;
Нема в світі мови без слова гнилого.
Ворог знущається, кидає на сміх,
Люди забули за Бога живого.

У світі є мала горстка людей,
Вибраних Божим перстом;
Неначе безцінний трофей,
По сліду ідуть за Христом.

Світ їх не любить та не сприймає,
Вони відділились від грішного світу;
Їх Дух Святий в гору, в небеса направляє
По слову Нового Завіту.

У світі духовнії війни ідуть,
Йде боротьба за кожну людину;
Наче в пороховій бочці люди живуть –
Подай лиш вогню хоча би іскрину.

Пропаде оцей світ, піде в небуття,
Згорить їх багатство та гроші...
Втратять навічно своє життя –
Непрощений гріх вниз поволоче.

О, Господи Боже, людей зберігай,
Не дай їм зазнати духовної смерті!
Робітників Своїх в світ направляй,
Щоб їхні гріхи були стерті.

Сьогодні воістину небо відкрите,
Сьогодні сприятливий час –
Відкривайте серця, щоб Кров'ю обмити,
До покаяння Господь кличе вас!

ТРИ ХРЕСТИ

На Голгофі стоять три хрести,
Їх видно на дальну округу.
На середньому Христа розп'яли;
Без вини попавший в наругу.

На Голгофі стоять три хрести,
На середньому Господь наш вмирає,
Віддав Себе, щоб нас зберегти.
Та грішний люд пізніше впізнає.

Стоять на Голгофі хрести,
Туди йде відкрита дорога.
Два злочинці висять по боках,
А на третьому розп'яли ви Бога...

ХРИСТИЯНИН

Не бий себе даремно в груди,
Що ти християнин,
Бо без вчення віри не буде,
Згори не родишся, як син.

Христове Слово очищає,
Вказавши істинную путь.
Христове Слово научає,
По ньому люди в вічність йдуть.

Відкинув живе Боже Слово –
Відкине Бог тебе,
Твоя молитва до престолу
Ніколи не дійде.

Отець любов Свою явив,
Пославши Сина в світ.
Христос любов'ю утвердив
В Своїй Крові Новий Завіт.

Ціну Голгофи треба знати –
Чого Христос туди пішов –
Та щоб тебе там оправдати,
Щоб ти у небеса ввійшов.

Якщо ти - пастир для людей
І маєш релігійний чин,
А брат духовно глухий, сліпий –
Чужий ти, а не син.

Бо взявши ключі розуміння,
Сам не ввійшов, іншим не дав.
Ісус здобув для всіх спасіння,
А ти його сховав.

Традиція та ритуал
Не принесуть спасіння;
Ісус Христос його нам дав –
Життя в Нім, воскресіння!

А інший був сіллю землі,
Із часом втративши свій смак –
Принадний світ травив її –
Не син ти, а батрак!

Не світиш ти і не гориш,
Наче з Лаодикії,
На Божу ниву не спішиш...
Вернись – і оживуть надії.

Той, хто Ісуса полюбив,
Він чинить Його волю;
Він буде розсівати Слово
Тут, на земному полі.

Словесним молоком харчуйся,
Якому назва – Слово Боже.
Рости духовно, розбудуйся,
Бог Всемогутній допоможе!

Не називай себе ніколи,
Що ти християнин,
Якщо живеш ти не по Слову, -
Чужий ти, а не син...

Він істина, життя, дорога,
Він Цар царів, Він Божий Син.
З хрестом, в Христі іди до Бога.
Тоді – християнин.

ЧЕРВОТОЧИНА

Точить черв'як в середині
Не тіло, а душу,
Трудно жити тій людині,
Псує кров і душить.

Нема сну, нема спокою
Ані вдень, ні в ночі,
І чорною пеленою
Туманяться очі.

З злом, з помстою кидається
На всіх, куди може.
В ній дух злоби втішається,
Бо там його ложе.

ЧЕРВ'ЯК У ХРОНІ

1 Кор.2:9

Заліз черв'як в їдкий хрін,
Сказав собі: "Тут мій дім",
Бо він іншого не бачив –
Місце собі сам призначив.

Він недавно народився
І на світ не роздивився...
Подивися навкруги –
Куди не глянь – там сади.

Ось малина, там суниця,
Запашна, червонолиця,
Пахне медом та квітками –
Бо під сонцем, під зірками...

Там яблуня розрослася,
З рясним плодом розляглася,
Гарно так, як подивитись, -
Чом би там не поселитись?

Так буває і в людей –
Земний шлях надто складний,
Думають як той черв'як,
Дім будують абияк...

Земне життя – лиш початок,
В Бога Отця Свій порядок.
Наше добро – в Божих руках;
Слухай Батька, земний прах!

В Нього осель є багато,
Лише живи чесно, свято,
Вникай в себе та в Писання,
Йде бо вже пора світання...

Не дивись на грішний світ,
Бо пропаде його слід:
Наче гілку ту суху,
Кинуть його до вогню.

А ти думаєш про брови,
Про розрізи йдуть розмови,
Дешевизну – все для світу...
Зміцнюй крила для політу!

Піднімайся до висот,
Кличе Бог наш Саваот.
Господь Ісус тебе жде,
Ніжно-ніжно обніме.

Там ні старості, ні болю,
Все ти будеш мати вволю,
Одягне в коштовні шати...
Ту красу не описати!

Не побачиш вже калік –
Там сіяє Божий лік...
Гармонійна красота –
Наречена для Христа.

Покидай же їдкий хрін –
Не для тебе в ньому дім –
Піднімайся на вершини,
Там блаженство для людини.

Віддай серце же Христові
Та живи у Божім Слові...
Слухай, молодь, дітвора –
Схаменутися пора!

Не думай же про багатство,
Подивись на земне птаство,
Що не сіє, не будує,
А Господь його годує.

Наш Господь ось-ось гряде –
За святими Він прийде.
Славте піснею, ділами!
Благодать буде із вами.

Будем Тебе прославляти,
Владико на троні,
Дай нам мудрість не думати,
Як черв'як у хроні.

ШУКАЧ ЩАСТЯ

На щастя ти вішав при вході підкову,
Бо жив у темряві, не вірячи Слову,
Що Бог через нього тобі говорив,
Та щастя свого відтак не зловив...

А також шукав в жінках, в перелюбі,
Відкинувши вірність – бо клявся у шлюбі –
За чарку ще брався, щоб радість пізнати;
Вона поборола, її не здолати...

Бо після неї валявся в калюжі –
Оце твоя радість, о мій милий друже!
Кожний раз вдома творив чудасію,
Бо поклонявся зеленому змію...

Дорогу кривив ти направо, наліво –
Та твоє єство щось дуже зміліло:
Якщо тебе зважить – то ти мов пір'їна,
Отрута у серце попала зміїна.

Не там ти шукав, не у тих богів;
Що мав, ти розтратив, зовсім обіднів;
Пішов поради шукати в ворожки,
Щоб полегшало хоч трошки, хоч трошки...

Бо демони мучать вдень і вночі,
На душу чатують, кричать, як сичі.
Хотілось дізнатись, чи щастя ще жде,
Куди же дорога до нього веде?

В багатьох знахарів шукав допомоги,
Ще більше кривив ти свої дороги,
Шукав для себе чарівного зілля,
А в серці справляв нове новосілля

Для духа безсилля та духа злоби –
Кубло своє звили злі духи в тобі;
Не радує сонце, не радують квіти,
Обридлими стали і жінка, і діти...

За всі ті послуги ти щедро платив,
А справжню любов занедбав, залишив!
Месія прийшов від вишніх, з небес –
За нас Він помер та потім воскрес!

Якщо же ти хочеш щастя придбати,
Прийдеться тобі Його істину взнати.
Вона ощасливить, вона дасть свободу –
Христос приніс щастя для всього народу.

Бо там, на Голгофі, у страшнім бою
Христос кував долю твою і мою;
Земля аж тряслася, відкрились гроби...
Звідти початок нової доби.

Бог дав людині Новий Заповіт,
За наші провини Сам дав отвіт.
Спасіння прийшло, щастя явилось –
Оправданим грішникам небо відкрилось.

БОЖА СІМ'Я

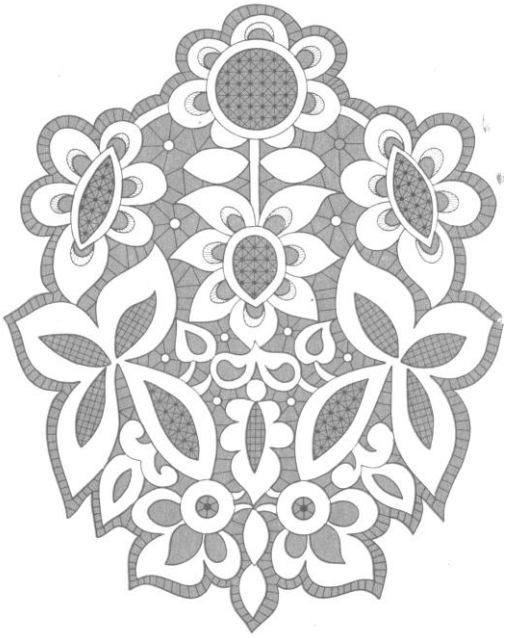

АВТОПОРТРЕТ

Союзу бувша громадянка –
Вожді навчали в чому суть –
Тепер я стала християнка,
Пізнавши істинную путь.

Колись по своїй сліпоті
Я йшла донизу та донизу;
Оставшись десь на самоті,
Звіщало серце духовну кризу...

Тоді я ще Христа не знала -
Його любов не полонила;
Тьма у болото засосала,
А душа плакала, тужила.

Те все осталось вже позаду;
Не оглядаюсь, як жінка Лота.
Людина я іншого складу –
Тільки вперед іти охота.

Тепер, Господь мій, я у Тобі,
Ти воскресив грішну людину.
Ти вибрав мене від утроби, -
До Тебе, Господи, я лину.

Переплавив сім раз у горні
Та вибілив у Своїй крові,
Ведеш мене у Своїй силі.
Не знаю, Боже, чи готова

Прийняти з Твоїх рук той дар,
Який бажаєш Ти вручити...
О, мій Ти Бог! О мій Ти Цар,
Для Тебе хочу тільки жити!

Тепер я дуже вже щаслива –
Вічне життя у Тобі є.
В Твоїй любові я ожила,
Вводиш у Царство Ти Своє.

Так хочеться Тобі служити,
О, мій Господь, о, мій Ти Бог!
Хоч вже осталось мало жити,
Та в серці вже нема тривог...

Люблю про Бога я звіщати –
Серце наповнене до краю –
Люблю Тебе я прославляти,
Понад усе Тебе кохаю.

АЛІЛУЯ, ТОБІ ХВАЛА!

Переклад з російської (П.В. 1109)

Хто спраглий є, хай йде і п’є –
Вода жива, джерельна б’є!
Хто вірить в Сина, хто Сина любить –
Твоє життя Він обновить.

Приспів:
Алілуя, Тобі хвала, (3 рази)
Алілуя, Тобі, Ісус, хвала!

Якщо втомився на земнім шляху,
Попроси – поможе, руку дасть Свою,
Зніме тяжку ношу, силу обновить
І від скорбот тебе Він захистить!

Ти проси вогню і Він дасть тобі –
Стане радісно на твоїм путі;
Лиш Йому довірся – і Він все звершить,
Твоє життя Він обновить!

БАТЬКІВСЬКІ РУКИ

О Бог, Ти мій, а я – Твій син,
Захований був у глибинах землі...
Із сивої давнини мій почин,
Щоб Ти прославився в мені.

О мій Господь, я Твоя доня –
Виткав мене в материнській утробі,
Зігрівала теплом Твоя долоня,
А сила моя тільки в Тобі.

В людську храмину вселив Свій Дух,
Живуть вони у Твоїй силі.
В Твоїх дітей – духовний слух,
Тепер з Тобою ми єдині.

Батьківські руки в вічність ведуть
Через ріки, гори та долини,
Батьківські руки нас стережуть
З появлення на світ дитини.

Якщо й опинишся серед тісноти,
Хоч сядеш на краю зірниці –
Господь за тобою завжди буде йти,
Берегтиме як ока зіницю.

Не будеш боятися страху нічного,
Ні бурі, ні грому щодень,
Бо твоя надія – на Бога Благого,
Він рядом з тобою, неначе та тінь.

О Батьку небесний, Ти вибрав мене,
Ще як основи закладав для світу,
Хай мудрість і сила Твоя обніме,
Щоб зміцнилися крила для зліту!

Я радуюсь в Тобі, що Ти такий є –
Славний, сильний, багатий.
Вибраних ведеш у Царство Своє –
Вони будуть Тебе величати.

О вірний мій Батько, я рук Твоїх чин,
Дав радість, дав мир, а не жалоби...
Хотя би світ зійшовся на клин –
Не залишиш, не кинеш мене духам злоби!

Прославлю з хвалою Твоє ім’я:
Величне Воно є і грізне.
Ти наша опора, щит і скала,
Пасеш Ти нас жезлом залізним.

Стояла над прірвою около безодні,
Де морок та одна гіркота...
Та любящі руки Господні
Привели мене до Христа.

Христос наш Спаситель пішов на страждання,
Щоб зняти з людини гріховне ярмо.
В серцях засіяла, немов зоря рання,
Надія, бо вічне блаженство дано!

І світ вже для мене розп'ятий,
А я розп'ята для світу,
Стремлюсь йти вперед, бо дух мій завзятий,
Живу по вірі Нового Завіту.

Ніжні любящі Батьківські руки –
Ми бачимо всюди їх по ділах –
Хай з вами не буде ніколи розлуки
До зустрічі з Господом в святих небесах!

БЛАГОДАТЬ

Фил.4:6-7

Благодать у нас є Божа,
В серці нашому лежить.
Вона стоїть мов сторожа,
В ній вогонь небес горить.

З нею йдемо ми по світу,
В неї силу ми берем,
З неї черпаєм освіту,
Доки в вічність перейдем.

Не обмежуй її сили –
Прийде простір в тісноті,
Підіймеш духовні крила,
Станеш ти на висоті.

Ворог в душу заглядає,
Хоче тебе завалити.
Дух Святий тебе чекає,
Жде, щоб Його попросити.

В Нього сила є велика,
А мудрості там безмежно...
Тихо, мирно і без крику
Проведе Він обережно.

Нахиляйте свої вуха
І до Бога поспішіть,
Слухайте Святого Духа:
В Нім премудрість, Він навчить.

БОГ І ЛЮДИНА

Бог всесильний – наш Отець,
В Нім початок і кінець.
Ти величний наш Господь,
А ми лише слаба плоть.

Ти в віках і над віками,
Ти прославився ділами,
А людина – наче пара:
Висохла і стала хмара...

В Тебе велич і краса,
Твоя земля і небеса,
Все держиш в Своїх руках,
А людина, наче прах.

А з Тобою ми сильні,
Бо ми діти всі твої.
Хай несеться Тобі слава,
А над всім – Твоя булава!

БОЖА СІМ'Я

Ми у Христі народились,
Церква – дружная сім'я;
Ми усі тут поріднились,
Кожний є Боже дитя.

Ми у Христі народились,
В нас один є Бог Отець;
Агнця кров'ю ми обмились, -
Тут закону є кінець.

Благодаттю ми спасенні,
Яку дав нам Господь,
В царство Боже зачислені, -
Дух, душа, а не плоть.

БОЖИЙ СЛУГА

Переклад з російської (П.В. 130)

Господь дух обновляє,
Звільнив мене з ярма.
Душа псалом співає
Синів Кореєва.

Мене Спаситель мій
З’єднав навік з Собою!
Я вічно, вічно буду
Тепер Його слугою!

О красота чарівна,
Що в Божих небесах,
Христос любить безмірно,
Бо кров’ю Він нас спас.

Оселя там свята
Для Божиїх синів,
І там престол Христа
Серед хвали духів.

Душа моя радіє,
В піднесенні я весь,
Любов Божа нас гріє,
І в ній ми з Ним злились!

Я тілом і душою
Буду Тобі слугою,
Повік іншого Бога
Не буде наді мною!

БУДЕМ РАДУВАТИСЬ

Переклад з російської (П.В. 158)

Будем радуватись, браття,
Хай щезає сум і страх –
Христос, повний благодаті,
Береже в Своїх руках.
Будем радуватись Богом,
Величчю творінь Отця,
Без печалі, без тривоги
Прославлять Його в серцях!

Смерть над нами вже стояла,
Грізно йшла нам по п’ятах.
Кров Христа на захист стала,
Що стікала із хреста...
Жили бідно у лахмітті –
Збагатились ми у Нім.
Пронеслось те лихоліття –
Скарб на небі є нам всім.

Мов сліпі, в світі блукали,
Тяжкий гріх душу гнітив;
Пута з себе поскидали –
Дух нас Божий просвітив.
Якби злоба і спокуса
Не давали б нам встоять –
Сильна віра в Ісуса
Все поможе подолать!

Крізь турботи і страждання,
В тайних помислах сердець,
Будем вірити в даяння,
Що дає нам Бог Отець.
Любов Божа досконала
Від Христа іде до нас –
Через неї йде управа,
Вогонь радості не згас!

ВДЯЧНІСТЬ

Ми дякуєм, Отче,
За небо відкрите,
За Слово пророче
В любов оповите.

За руки простерті
До Своїх синів;
Гріхи наші стерти
Ти Сином зумів.

За Духа Святого,
Що Він в нас живе –
А сила від Нього
До нас же пливе.

За Слово Завіту,
Гостріше від бритви,
Хвалу принесемо
На крилах молитви.

То наш меч духовний
В нерівному бою,
У світі гріховнім
Дав силу нам Свою.

Ми вдячні за Сина
Від роду до роду,
Надія єдина,
Приніс нам свободу.

За сонце і місяць,
За яснії зорі,
За хліба окраєць,
За рідні простори.

За небо безкрає,
За спів солов’я
Душа прославляє
Господнє ім’я!

Бо в час неспокою,
В момент катастрофи,
Захистить собою
Кров із Голгофи.

А всі сили злоби
Та військо вороже
Встояти не зможе
Пред Тобою, наш Боже!

Ти Всесвіт створив,
Ти в віках над віками,
Ти все наповнив,
Ти славний ділами!

Не будем журитись
І плакати тоже –
Хто може змагатись
З Тобою, наш Боже?

Лиш гріх роз’єднати
Нас може з Тобою,
Тут треба стояти
У вірі горою.

Якщо і впадемо
У гріх, у спокусу,
В сльозах віднесемо
Господу Ісусу...

О, милий наш Боже,
Тобі наш поклін!
Хто встояти зможе?
Ти Бог над усім.

Будем прославляти
Піснею, словом,
Будем величати
Тебе пред престолом!

ВЕЛИКА РІДНЯ

Церква Христова – стовп і опора,
Ворота пекла її не здолають.
Церква Христова – правди основа,
Хай всі невірні про це пам’ятають.

Церква Христова – велика рідня,
За Христом іде нога в ногу.
Світ пізнає її зблизька, здаля –
Господь дає силу та допомогу.

Церква жива – в ній Божий вогонь,
Вона перед дверима неба;
При нестатках людини не стоїть осторонь –
Поспішає на поміч до тебе.

Якщо ти нагий – вона одягне,
Поділиться хлібом з тобою;
Якщо прийде горе – вона швидко збагне,
Буде стояти в молитві стіною.

На Церкву Христову чорні полки йдуть,
Хочуть її тут придушити.
Битва силу дає, укріпляється путь,
Загартована в битвах, стає більше творити.

Христос є Церкви головою,
Церква наступає на всякеє зло,
Господь управляє, заслоняє Собою –
То велика рідня, то тіло Його.

ВЗІРЕЦЬ ДЛЯ СВІТУ

Покладайтеся на Бога,
Хай щезає вся тривога,
Та візьміть вчення Христове,
Покладіть його в основи.

Через Нього йде пізнання,
Його слова – то навчання,
То безмежний океан
Для нас, вірних християн.

Скинувши стару людину,
Плекать віри насінину,
Багатійте чеснотою,
Благодаттю святою.

Хай в серцях мир запанує –
Мир Христів бо Він дарує.
Все робіть в ім’я Христа,
В Нім вся наша повнота.

Світу будьте за взірець,
Бо так повелів Отець.
Хай росте вчення Христове
Та зростайте в Його слові.

ВИНОГРАДНА ЛОЗА

На родючій землі
Виноградар лозу посадив,
Доглядав усі дні,
Він тендітну галузку ростив.

Виногад в землю вріс
Із корінням міцним,
Став високий на зріст
Із гіллям густим.

Виноградар – Отець,
А Лоза – наш Господь.
Він Учитель сердець,
На Якім росте плід.

Без Христа ми – ніхто,
Бо засохнемо вмить,
Як сухе джерело,
Де вода не струмить.

Кожна гілка живая
Хай приносить плоди,
Хай силу черпає
З виноградної Лози.

А де пустоцвіт, -
Там плоду нема.
Заслонив її світ,
Засохне вона.

Росте корінь живий
В виноградної Лози,
Там б’є струмінь сильний
Живої води.

ДАРИ ЗЕМЛІ

О мій Господь, Бог Саваот,
Ти бачиш нас з Своїх висот,
Весь всесвіт створено Тобою,
Підпер могутньою рукою!

Ти Бог Благий, Ти Володар,
Прийми подяку, хвалу в дар
За ті плоди, що на столі
Дав Ти по щедрості мені!

За дощ, що йде на землю нашу,
Щоб хліб родив, тваринам пашу,
А хліб є всьому голова,
О мій Господь, Тобі хвала!

Дав нам горіхи, дав гриби,
Зайди у ліс, даром бери!
Тендітна білка теж ласує –
Своє творіння Бог годує.

Он росте терен та шипшина,
Тут не трудилася людина
Та споживає їх плоди;
Як не віддать Творцю хвали?

Глянеш, край лісу горобина,
Красується віттям калина –
Вогнем горить, горить як жар;
О мій Господь, то Твій же дар!

Створив ти бджілку-трудівницю,
Збирає мед, щоб паляницю
Змогли б ми зверху придобрити;
Як Тебе, Боже, не хвалити?

Нам соловей співа в саду
Та так вже гарно, до ладу –
Не вчився в школі, та без ноти –
О мій Господь, Твої щедроти!

Там запах квітів йде духм'яний,
Їх вигляд ніжний, полум'яний...
Куди не глянеш – чудеса;
Творцю належить та краса!

А у воді яке багатство:
Там ціле є підводне царство;
Для нас, мій Боже, ті дари...
Як не віддать Тобі хвали?

А під землею кожний раз
Тепло берем, що зветься газ,
Золото, срібло, мідь, свинець –
Те все створив для нас Отець.

В надрах землі багатств без ліку,
То віддає Бог нам споконвіку
В користування при потребі;
Прослався, Боже, на землі і в небі!

ДЕСЯТИНА

Мал.3

Якщо несеш десятину
До Божого храму, -
Помолись же, людський сину,
Ввійшовши у браму

Та Священику віддай,
Яким є Христос.
Він забере, так і знай,
Твій чесний принос

Та покладе десятину
До дому скарбниці...
Помогай же, людський сину,
Сироті та вдовиці.

Бог відкриє двері неба,
Дасть всього над міру.
Задовольниться потреба –
Тільки майте віру.

Благословен будеш ти
У дворі і в полі
Від Божої доброти
Та по Його волі.

ДЛЯ ГОСПОДА ЖИТИ

Для Господа жити, з Ним умирати,
Чи кращу ще долю можна бажати?
Схилившись пред Ним, наче стеблина –
Він наш порятунок, надія єдина.

Ісус мир дарує, знімає проказу,
Гріхи нам простив, не згадавши ні разу,
Нема в Тебе зла, ані докору,
Ведеш Ти нас, Боже, все вгору та вгору.

За Тобою іти, Твоє діло звершати,
Дорогу до Тебе сліпим показати.
На землі йдуть бої, встають легіони,
Насильно диктують нам свої закони.

Та жертви Голгофи ні з чим не зрівняти –
Кров Ісуса всесильна, все може здолати.
Хай світ тут лютує, кричить до знемоги –
В молитві з Голгофи прийдуть допомоги.

Будем працювати во славу Христову,
Будьмо жити по Божому Слову,
Він в грішному світі нас віднайшов –
Віддаймо Йому всю нашу любов!

ДО ПРЕСТОЛУ БЛАГОДАТІ

Коли ви сходитеся разом
Во ім’я Сина та Отця,
В зібрання йдіть з нетлінним даром
Та покладіть до ніг Творця.

У кого голос є пригожий –
Хвалу же Господу співай,
В серці скажи: “О милий Боже,
Скромний дарунок мій приймай!”

Я до престолу благодаті
Плету із слів Тобі вінець –
Нема тут висловів крилатих,
Прийми, мій любящий Отець!

Хто сам не зможе – вчи дитину,
Вона в сім’ї скаже за всіх;
Та юна постать безневинна
Букетик покладе до ніг...

Якщо не діти – то онуки,
Такі допитливі вони;
У старших черпають науки,
Через них Бога похвали!

Можна ще й групою співати
Та прославляти Царя святих,
Також ще й Господа благати
За людей грішних, духом мертвих.

Простір великий в тісноті,
Неначе небо те безкрає,
Вся наша сила у Христі –
Вогонь пекельний не здолає.

Щоб Слово людям нести готовий,
Хай очищаються серця
Так, як нам каже Завіт Новий,
Щоб волю здійснити Христа.

Божий народ – живе каміння,
Тож будуй з Господом свій храм,
Іди за Ним з чистим сумлінням,
Колись пред Ним же станеш сам...

Щоб не сказав Він: ”Раб лінивий,
Що ти для Господа приніс?
А час був довгий, сприятливий –
Хоча зробив один покіс?”

Та закопав ти всі таланти,
Сам заховався від спекоти,
Пропали твої діаманти,
Убогістю просякнув ти...

Лежачий камінь обростає,
На ньому з пороху наліт;
Ніколи він не засіяє,
Хоч тисячу пролежить літ.

Вода під нього не потече,
Нема живильної роси,
Від нього благодать втече –
О, тоді Бога вже проси!

Стань із благанням на коліна,
Проси для себе всіх щедрот;
Настане в тобі переміна,
На зустріч вийде тобі Бог!

Вогонь небесний загориться
Та живі води потечуть...
За просвітління, дар спасіння
Прославлять Бога не забудь!

ДОРОГА БЕЗБОЖНИХ

Прит.4:14-19

На стежку безбожних не йди,
Не ступай на їхню дорогу.
Хай вітер загорне їхні сліди,
Бо не служать єдиному Богу.

Вони хліб безбожжя їдять
І вино грабежу попивають,
При темноті злі вчинки творять,
І так свій вік коротають.

Дорога безбожних – одна темнота, -
Не знають, об що спотикнуться.
У них духовна нагота,
Із соромом не розминуться.

І не спасе їх ні срібло, ні злото,
Ні їхні кумири, що в світі жили.
Вони не пізнали Господню щедроту,
Бо в землю з гріхами вросли.

ДУША МОЯ

Душа моя, втішайся в Бозі,
Бо ти на праведнім путі,
Хоча була з гріхів в облозі –
Тепер живеш ти у Христі.

Душа моя, моя єдина,
Завжди молись, завжди радій –
Не вічна та смертна долина,
Не вічний земний буревій...

Не одинока, не самітня,
Ти тільки вір, надійся, жди.
Бо вже зійшла зоря досвітня –
Іди вперед, за нею йди!

ЖИВИЙ ЛИСТ

Народ Божий – живий лист,
Що читають люди.
В Христі сила наша й хист,
Слово сієм всюди.

Не чорнилом написаний,
А Духом Святим.
Та у серцях Він вміщений –
Тому звуть живим.

Живий лист в Божій пошані,
Серце там гаряче,
У спокусах та змаганнях
Радіє і плаче.

ЖНИВА НА БОЖІЙ НИВІ

Неначе шум великих вод,
А за ним гуркіт грому
Почув на землі народ, -
То Бог дітей скликає додому.

Побачили Сина Людського,
Сидячого на білій хмарі,
А на Ньому – вінця золотого,
Доброго Пастиря Своєї отари.

Велично у славі сидів,
Щоб кинути серп на жнива:
Врожай на землі вже дозрів,
Збирати настала пора.

Ангел Божий розмашисто
Кинув серп для жнива,
Бо дозріла колосиста
Землі Божа нива.

Працював серп до схід сонця.
Як стало світати,
Збирав святих вибранців,
Щоб їм перед Христом стати.

Летять люди з радістю
Все в гору та в гору,
Чути пісні неземнії
Небесного хору.

Несе чоловік снопи
Із колоссям повним,
На землі збирав плоди
Нетлінні, духовні.

Раб Христа несе зірницю,
Що людям світила,
Обережно, мов скарбницю,
Бо в ній – Божа сила.

Божий слуга несе ревність,
Старанність в придачу,
Рішав бо він на землі
Господню задачу.

Летить скромний чоловік,
Прохворів на ложі,
Молитвами служив свій вік
І він, дитя Боже.

Разом летять вдвох батьки,
Узявшись за руки,
А навкруги них, наче дубки,
Діти та онуки.

Навчали їх в світлі Слова,
Богу присвятили.
Міцна скеля – їх основа,
Щоб іншим світили.

А ось несе оберемок
Запашного зілля, -
Збирав на лугах в дарунок
Агнцю на весілля.

Кожний несе у руках
Перлину коштовну,
Народжену на вітрах,
В сльозах із любов'ю.

Летять в гору діти Божі
До рідного дому.
На землян вони не схожі –
Знято з плечей втому.

Одягнулись в білий вісон,
Сіяють як зорі.
Воля Божа – їх закон,
Пережили горе.

Ісус жде на білій хмарі,
Осяяний в славі,
Свою Церкву - Наречену,
Щоб жити вже в парі.

Очищена, освячена
Та обмита Кров'ю,
Віковічно призначена,
Скріплена любов'ю.

Дивні діла Твої, Боже,
І Твоя управа.
Хто збагнути те все може?
Вічна Тобі слава!

ЗГОРИ НАРОДИЛАСЬ

Згори народилась людина,
Згори їй спасіння прийшло.
Вона – як коштовна перлина,
Вона же – Боже єство.

Від світу вона відвернулась,
Правду пізнавши святу,
Очистилась, Кров'ю обмилась, -
Тепер вже належить Христу.

ЗОРЯ СВІТАНКУ

Ми ждем приходу Твого, Боже,
Неначе спраглий жде води.
На землі буря, вітри ворожі,
О, гряди, Господи, гряди!

Слово Твоє -світильник наш,
Воно освічує дорогу,
Щоби вогонь Твій не погас,
Який дає нам перемогу.

А ми так ждем Тебе, мій Боже,
Як сторожі чекають ранку.
А серце прагне, милий Боже,
Зустріти би зорю світанку.

Там поміж небом та землею
На білих хмарах в пишноті
На зустріч з Церквою Своєю
Христос прийде в славі Своїй.

А поки що ми на землі,
Яка обнялася з прокляттям,
Неначе дзеркала криві:
Новий прогрес, свої поняття.

Тут народились лжепророки,
В руках їх преса та екран.
Несуть народу брехні потоки,
В очі пускають нам туман.

На землі зло, тут капітал панує,
Згуртований в твердий горіх,
Пустошить душу, святість руйнує,
Зводить і вибраних Твоїх.

Дехто сидить біля екрана
Та насолоду звідти п’є,
На “розбишаку”- отамана,
Який колись тебе доб’є.

А дехто нанявся мамоні,
Занурившись, увесь він там.
А як написано в законі,
Не зможеш служить двом панам.

А з молодого покоління, -
Частинка їх, не всі, не всі, -
Глянеш у очі, нема дерзання,
Якісь холодні і пусті.

А дні ідуть, літа минають,
І їм не буде вороття,
Наступить час, тебе спитають,
Та запізніле каяття.

У нас небесний є Отець,
Наказав жити в світлі Слова.
Він знає вхід, бачить кінець,
Бо в Нім лежить основ основа.

Дай Господи нам серце мудре,
Справ на путях наших кривизни,
Силу нам дай в дорогах трудних,
Дійти до світлої Вітчизни!

Зоря світанку біля входу,
Ось-ось побачим наяву:
Там на висотах небозводу
Господь зустріне Молоду.

ЙОГО ІМ'Я

Переклад з російської (П.В. 99)

Вічний, Святий, Чудний –
Це Його ім'я.
В день великий судний
Він буде суддя.

Облік Його славний,
Сила Божества;
Цар небес державний –
Це ім'я Христа.

Ім'я Його – Слово,
Господь Бог – ім'я.
Без Його покрова
Де б впинилась я?

Йому ім'я – Вірний,
Вождь, Мудрець, Пророк...
В Нім любов безмірна –
Взяв Він наш порок.

Ім'я Його – Ніжний...
Пастир Він для стад,
Океан безмежний,
Сила для відрад.

Він Первосвященик
Лагідний, Благий –
Кожний в світі грішник
Знайшов в Нім спокій.

Для людей Він Радник
В скрутний, тяжкий час;
І на зойк, на оклик
Він іде до нас...

Він Лоза Святая
В Своєго Отця –
В вірі укріпляє,
Йдуть за Ним серця.

ГІМН ХВАЛИ

Переклад з російської (П.В.155)

Тебе в піснях хвалити буду
За милості, Бог - Володар!
Твого спасіння не забуду,
Прийми найкращий серця дар!
Ніколи я не перестану
Тебе хвалить, співать “осанну”!

Лиш вранці небо просвітиться,
До Тебе піднестись люблю;
Як на дворі вже звечориться,
Тебе я піснею хвалю.
О мій Господь, Тобі співаю,
Душу і серце я схиляю.

Тебе святить буду Святого,
Тобі життя хочу віддать,
Тебе Єдиного, Благого
З любов'ю буду прославлять.
В синєє небо із натхненням
Поллється гімн благословення!

КЛИЧ

Ти своє серце приготов,
Аби у нім була любов,
Душа твоя щоб не стогнала
Та красотою засіяла...

Щоби пройти усі страждання,
Нестатки, утиск, знемагання,
Ти милості проси у Бога –
І тобі прийде допомога.

Серце віддай своє служінню
Творцеві та Його творінню;
Вже сили злоби не запруть
Тебе у тьму, на їхню путь.

Дихай молитвою, молись –
В ній твоя сила, збагатись!
Напийся ти води живої,
Що йде від скелі пресвятої.

Служи з любов'ю, стій у вірі –
Втечуть від тебе зла наміри;
Простягай руки до неба –
Господь по милості для тебе

Прийде на поміч серед ночі...
Лиш зведи на гору очі,
Надійся з вірою і жди –
Господь твій виведе з біди!

В світлі ходи завжди і всюди,
Хай зневажають тебе люди –
Не падай духом, а молись,
Істині Божій покорись!

Та головне запам'ятай:
Подяку Богу ти віддай
За те, що в світ послав Він Сина
І Ним спасається людина.

Наш Бог заслужено картає
Всякого сина, що приймає –
На ньому очі є Господні,
Бог витягає із безодні.

Тебе Він вчить, тебе веде,
Благословення теж знайде
Тебе обмитого, святого –
Лиш надійся на Благого.

Тиснуть тебе із всіх сторін –
Згадай, що Всемогутній Він.
Він тобі вчасно дасть пораду –
Бог має силу, має владу.

Не з’єднуйся ніколи з страхом,
Бо в нім спустошення із крахом...
Своє ти серце бережи,
Йому Голгофу покажи.

Проси же милості, проси!
Жертву хвали Богу неси –
І Він дасть силу, щоб встояти,
Він хоче всім нам благо дати...

Не опинитись би в омані –
Постав же Слово в першім плані,
Мудрість людську відкинь набік –
В ній не присутній Божий лік...

Бо так відводяться серця
Від слова, що йде від Отця.
Словом гаси лукаві стріли,
Як сили зла тебе обсіли.

Хоч труднощі будуть стрічати –
Зумій на камені встояти.
Нема причини для тривог –
Рядом з тобою стоїть Бог.

Ніколи в серці не кажи,
Що Бог не чує – стережи
Свої уста, свої думки,
Бо дійсність Божа – навпаки.

Господь досліджує серця
Та їх глибини до кінця;
Для кожного є в Нього міра
І зветься вона вірність, віра.

Бог же поставить на вагу
Та зразу виставить ціну –
Не стати б легким, як пір'їни,
Де з храму зроблено руїни...

Господь велить нам йти вперед,
Хоч гіркота, вона не мед;
Грудьми же стати на сторожу,
Обпертися на силу Божу.

Лунає в світі Божий клич:
Йде день Господній, в нім – зустріч
Неба з землею, Христа з людьми!
Тож приготовим серце й ми.

КОСАРІ

Переклад з російської (П.В.1767)

Косарі на лугу розмахалися гострими косами,
Що їм Божий цвіток? Їм би кінчити працю свою.
Я на милість Твою надіюсь, Спасителю Господи,
На милість, на милість і тільки на милість Твою.

Тільки віра в Тебе – ось моя непохитна супутниця,
Вірю в те, що всім управляєш на нашій землі,
І я знаю, Господь, що за мене Ти заступишся
І як камінь спасіння станеш Ти проти злої коси.

А навіщо тоді ти поїв мене дивними росами,
Для чого показав Ти любов і Свою теплоту?
І для чого наповнив мене чудо-піснями, Господи,
О невже для того, щоби кинуть під ноги скоту?

Косарі на лугу відмахалися гострими косами,
Закінчивсь сінокіс, але я ось здоровий стою,
І як в перші ті дні, в насолоді небесними росами,
Прославляю Тебе за любов і за милість Твою!

КОСОВИЦЯ

Весна і літо проминули,
Вже не чути голосів;
У садах і на левадах
Не луна пташиний спів...

Осінь бродить над землею,
Зелень вона золотить,
З прохолодою нічною
То дощами забринить.

Пряде вона павутиння
Та змотує у клубки;
З настанням туманів синіх
Плестиме із них сітки.

Щедрий хліб вродила нива,
Славний вийшов каравай –
В ньому для людини сила,
Богу славу ти віддай!

Бо Господь його зростив,
Рясним дощем поливав,
Ріс він вдень, вночі, як спав,
Щоби ти достаток мав.

А картопля теж вродила –
Другим хлібом її звуть.
Тут вложена Божа сила,
Бо всі сили з небес йдуть.

Є в нас овочі і фрукти,
Стіл багатий на продукти...
Все тілесне йде у тління –
Поговорим про спасіння.

Скоро Божа косовиця
І жнива будуть великі;
Колоситься вже пшениця,
Серпи й коси від Владики.

Із якими же плодами
Станем ми перед Царем слави,
Із якими же ділами,
Щоб діждатися похвали?

Хай зажерливість між нами
Не посіється ніколи,
Мир і радість хай панує,
Як Господь заклав у Слові.

Щоб почистити амбари –
Не земні, але духовні,
Розігнати чорні хмари
Радістю й любов'ю повні.

Ждемо ми Царя Царів,
Щоб забрати нас з плодами.
Де любов, радісний спів,
А Господь навіки з нами!

ЛЮБОВ

Любов не пам’ятає зла,
Вона бо все прощає,
Та лагідна, немов весна,
Що квітом все вкриває.

Якщо твій брат ізнемогає –
Любов не стане осторонь,
Вона на поміч поспішає,
Несе тепло своїх долонь.

Коли твій брат а чи сестра
В земному поросі заснули,
Несе струмінь сердечного тепла
З любов’ю, щоб вони збагнули...

Любов над колискою пісню співає,
Хоче бачити щасливу дитину;
Від неї відплати мати не чекає,
Бо любить її до загину.

Любов ніколи свого не шукає –
Її шляхи ідуть через терпіння;
Ворога та друга благословляє,
Показує дорогу до спасіння.

Бог Всемогутній дітей Своїх любить,
Не жде від них відплати.
Батько Він ніжний, ласкаво голубить,
Вічне життя бажає їм дати...

Хто з вірою, любов'ю до Бога іде,
У Слові Його перебуває, -
Вічне життя в Ісусі знайде,
Прославить і пісню хвали заспіває!

МАРФА ТА МАРІЯ

1. МАРФА

Дві сестри разом живуть,
Однієї крові.
В одної земная путь,
Друга живе в Слові.

Звуть їх Марфа та Марія,
Нарекли їх так батьки.
В Марфи - на себе надія,
А в Марії навпаки.

Запряглась Марфа у плуга,
Тягне його кожний день..
І яка тобі заслуга?
Ні радості, ні пісень..

Ти не чуєш, бо турбота
Тебе заглушила,
Бо вибрана путь не та,
Ти – птаха безкрила.

В тебе дочка та ще й син –
Всім треба вгодити.
Син дорослий, має чин,
А дочка не хоче робити.

Робить Марфа невсипуща
В хаті, в огороді.
Всюди вона роботяща,
На виду в народі.

Зігнулась, як знак питання,
Важка твоя ноша, -
Але всі твої старання
Не вартують гроша.

В дітей твоїх, що так любиш,
Що ти породила,
Життя вічне ти загубиш!
Ти – птаха безкрила...

Нема тобі ні спочинку,
Ні свята, неділі.
Кожний день з раннього ранку
Ти, Марфо, при ділі.

Навіть нема в тебе взуття
Ані одяганки,
Гроші ідуть, як сміття,
На їх забаганки.

Подивись на свої руки
Та одяг без форми...
За що тобі такі муки
Та великі норми?

Прийде час, як сил не стане,
Наступить тривога:
Якою же ти предстанеш
Перед лицем Бога?

Твій світильник ледь жевріє,
Масла зовсім мало...
Хто наповнить, пожаліє?
Земне життя вкрало.

Віднайди першу любов,
Щоб духом палати, -
Твоє серце буде знову
З радості співати.

2. МАРІЯ

День Марія починає
Із Божого слова.
Дальше молиться, благає
Господа святого.

Щоби Бог благословив
Її та родину,
Від нещастя заслонив
В лихую годину.

А сім’я в неї велика:
Дітей більше десятка.
Збагатив її Владика –
В них Божа закладка.

Старші беруть же опіку
Над маленьким чадом –
Так в сімействі споконвіку
Все іде тут ладом.

Живе дружна та сім’я
В злагоді, любові,
Бо збудована вона
На Божому слові.

Ходить Марія обмита,
Причесана й гожа
Та радістю оповита, -
На ній сила Божа.

Знайде в неї відпочинок
Заїзжий, прихожий,
Ще й вечерю та сніданок
Всяк чоловік Божий.

Хоч багатства тут немає,
Ні срібла, ні злота, -
Її Бог благословляє,
То Його турбота.

Живуть Марфи та Марії
На земному полі...
Такі різні в них надії –
Та різнії долі.

МИ СИНИ

Рим.8:15-17

Не раби ми, не раби,
Спадкоємці і сини,
По житті несемо хрест,
Світу кинули протест.

Ми вже вільні християни,
Христос скинув з нас кайдани –
І прозріли наші очі,
Пізнаєм слова пророчі.

Боже Слово – там глибини:
Все сказано для людини,
На всі випадки життя,
Як прийти до каяття.

Не раби, а Божі діти,
Нам у Господі радіти!
Ми вже вільні і багаті,
Світом нас не залякати.

На Голгофському хресті
Остались провини всі.
Не раби ми, не раби,
Спадкоємці і сини.

МОЄ БАЖАННЯ

О, мій Господь, Владика Ти,
Бажаю чути голос Твій
Та йти в гору до висоти,
Бо я Твоя, а Ти – Бог мій.

Буду хвалу Богу співати
Разом із Божими дітьми,
Щоб серце грішне розбудити,
Яке заснуло в краю тьми.

Щоб була в мене така сила,
Як каже Твій Святий Завіт,
То укріпляй же віри крила,
Щоб вірою піднятись в зліт!

Страх пред Тобою хочу мати,
Початок мудрості у ньому;
Саму себе не висувати,
Бо так накнешся лиш на втому.

Любов Твою бажаю мати,
Лагідну, що не шукає свого,
Щоб протиріччя покривати,
Буду просити у Благого.

Бажаю серце мати чисте,
Щоб Господа мого узріти,
Як прийде день той урочистий,
Перед лицем Його радіти...

Так хочу, Боже, ще й дари,
Та не земні, що йдуть у тління,
А очі й вуха, що згори –
Дай силу мені, дай поривання!

Хочу я мати силу плоті,
Тут Дух Святий перебуває,
Душа хай буде не в скорботі,
Хай світло Твоє тут засяє.

В пору земного мандрування
Бажаю бути ще й святою,
А на путях протистояння
Із Словом Божим йти до бою.

Не йти за славою людською,
Не поглядать на грішний світ,
Бо щезне він із марнотою,
Зметуть вітри навіки слід.

Якщо спіткають ще й гоніння
За Тебе, Боже, Твоє Слово,
За Господа, що дав спасіння, –
На муки й смерть бути готовим.

Щоб серце було ще й гаряче,
А не холодная крижина,
На діло Боже йти охоче,
Відображати Твого Сина.

Бажаю йти лиш за Христом,
Ступа з тремтінням на стежину,
Бути Його вірним рабом,
Проходячи смертну долину.

Буду волати на весь голос,
Бо хочу так багато мати;
Схилюсь в молитві, як повний колос,
Щоб лице Боже ублагати.

МОЯ ЗЕМЛЯ

Моя земля така барвиста –
На всякий час є одяг свій:
То біла-біла, аж іскриста,
Розкинувши пухкий сувій.

Заквітчуєш зелені коси
Різноманіттям кольорів,
Тебе вмивають ранні роси,
Ти чуєш солов’їний спів.

У літню пору колосисто
Врода міняється твоя –
Коштовне одягнеш намисто,
Бо ти родюча, ти – земля...

Як прийде осінь золотава,
Покриє ніжний багрянець;
Плодів вродило, все на славу –
Те все створив для нас Отець!

Моя земля, тебе шаную –
Годуєш плодом своїм ти;
Обжинки нині я святкую –
То день подяки і хвали.

Голе зерно у землю впало,
Господь зростив його же Сам,
Воно в стократ плодів нам дало –
Хвала і слава чудесам!

Моя земля така багата,
Обмита сонцем і дощем;
Плодами повна кожна хата –
Господь віддав нам чорнозем...

Моя земля, ти наче мати,
Багато є широт твоїх,
Ти одягнулась в пишні шати,
Бо ти підніжжя Божих ніг!

Тут я пізнала Бога свого,
Владику неба і землі;
З собою не візьму нічого –
Лиш дар духовний, що в мені.

Усім працюючим на ниві
Господь кладе Свою печать...
Будем ласкаві, милостиві,
Бо жде нас Божа благодать!

Моя земля рясніє плодом,
Моя земля дає врожай...
О земле рідна! із народом
Хвалу ти Господу віддай!

НАДІЯ В ГОСПОДІ

Земля сумує, краса спадає,
Вітри пустошать, зривають цвіт,
А люд безпечний потопає,
Соромом вкритий буде світ.

Народи будуть як ніщо,
Немов кущі тернові,
Неначе спалене вапно
В порох розсипляться основи.

Грішників огорне страх,
Бо правда встане на Сіоні.
Хто виживе на вогнищах? -
Лиш той, хто в Божій охороні.

Той, хто по правді живе, ходить,
Той, хто цурається наживи,
Той, хто на Скелі притулок знаходить, -
Він бо замешкає Господні вершини.

Зміцніть зомлілі руки,
Випряміть свої спини,
“Господь взяв на поруки”, -
Звучить з Голгофської вершини.

Царя в Його красі зустріне,
Уздрить землі розлоги,
А серце про страхи забуде,
Не спотикнуться ноги.

Чужої мови не почуєш,
Хліб і вода в достатку,
Хвороби в тілі не відчуєш,
Де Бог, там все в порядку.

НАЙВИЩА ПОСАДА

Яка людина вірна і чиста
Під небом на смертній долині,
З серцем гарячим, з мечем вогнистим,
А сила її – на вершині.

Хоча терниста йде дорога –
Бо в краю зла та марноти –
Рятуй людей, веди до Бога,
Гори для них, світлом світи.

Господь за тебе Сам платив
Там, на Голгофськії вершині,
Щоб ти був вільним, в щасті жив,
Працюй з натхненням для Нього нині.

Не заглядай на грішний світ,
Бо перейде, як фільм з екрану.
Відпущено тут мало літ –
Чи забереш людську пошану?

Розсівай Слово на Божій ниві,
Удобрюй почву, щоб вродила;
Плоди збирай Господу нині –
З тобою буде Божа сила.

Хоч будуть тебе зневажати
За ім’я Господа Христа,
Хоч будуть тебе ще й страхати,
Іти вперед – твоя мета.

Ворог підступний тут лютує,
Царству його настав кінець.
Душа твоя хай торжествує,
Словом лікуй Божих овець.

Іди в лікарні, на майдани –
Там, де є скупчення народу.
Напій мерзотний дають екрани,
А ти неси їм живу воду.

Не спи та не дрімай сьогодні:
У цей тяжкий останній час
Виходить звірина з безодні,
Готова проковтнути нас.

На місці стояти не зможеш,
Бо віднесе тебе назад.
Лише з Христом ти переможеш –
Він твоя сила, в Нім твій клад.

Спіши, спіши на допомогу,
Кого тут труднощі обсіли,
Тим же ти зробиш приємність Богу,
Вкладай себе у Боже діло.

Хоч ти світилом для науки,
Хоч ти багатий дуже, дуже,
Направляй серце, силу, руки
У виноградник, на діло Боже.

О, знай, сестро, о знай же, брат,
Вас нагорода жде велика,
Одержиш ти за все в стократ –
Віддасть тобі твій Бог Владика.

Найвища посада, найвища освіта –
Престижна, не вийде із моди –
Утвердилась Кров'ю Нового Завіту,
В Христі житимуть племена і народи.

Поклонись Богу за найвищу посаду,
Що саме тобі Він вручив,
Дав тобі силу, дав тобі владу,
Щоб на землі Його діло звершив.

НАСЛІДУЙ ХРИСТА РОЗП'ЯТОГО

Перед Богом на колінах
Своє серце відкриваю...
Кожний день стою в молитвах
Та за інших я благаю.

Можна було б те моління
Повернути все для себе –
І прийшло б благословіння
Як на землі, так і на небі?

Так хотілось збагатитись
Перед Господом духовно,
Стрімко до вершин піднятись,
Щоби блага було повно.

Проходячи смертну долину,
Я стремлюся в небеса,
Замість вверх, зійшла в долину,
Іскра Божа загаса...

Вже об'яснення не треба,
Враз все вийшло наяву:
Дбаєш лише ти за себе –
Чиниш волю ти свою.

Блаженніше роздавати –
Бо в молитвах є добро –
Ніж просити, брати, брати,
Щоб тобі добре було.

Скажу всім та і собі:
Стій за інших у молитві,
Вона сила в боротьбі,
Перемога в ній на битві.

Вона – любов до ближнього,
На рани криваві бальзам...
Молитва – поклик до Всевишнього,
Адже Христос молився Сам.

Молись за бідного, багатого,
Приятеля та сусіда злого...
Наслідуй Христа розп'ятого –
Одержиш нагороду від Господа Благого.

НЕ ЗГАСАЄ ПОЛУМ'Я

Переклад з російської (П.В.739)

Не згасає полум'я в боротьбі і стражданнях,
Хоч трудний, тернистий буде твій путь,
Вище і вище піднеси же призвання,
За святу істину непохитний ти будь!

Якщо зустрінеш серце жорстоке,
Буде слідить і йти по п'ятах –
Бог не залишить тебе одиноким,
Звернись до Нього в своїх молитвах!

Будеш у радості з своєю судьбою,
Щастя поллється, як широка ріка...
Звернись до Бога в покорі з мольбою –
Тебе не спіткає недоля гірка...

Якщо ти сильний – за слабих молися,
Коли щасливий – про інших згадай –
Близьких, далеких, що Бога зреклися,
Встань на коліна, за них ти благай!

Бог у молитві дає нам розраду,
Сила молитви збереже від тривог.
Звернись в молитві – бо Він має владу...
Вір, що за тебе піклується Бог.

НЕБЕСНА СКАРБНИЦЯ

Пс.118:8

Наша сила на колінах,
Вся повнота у Христі.
Боже Слово незамінне –
Тут премудрості є всі.

Попроси – і дано буде,
Тільки з вірою проси!
Твоя просьба не заблудить,
В Бога скарби всі єси.

Він відкриє двері неба
І скарбниці Свої теж.
Бог знає твої потреби,
А багатства там без меж.

Служба Його на землі,
Вона бачить і все знає, -
Господнім іменем звуть її,
Вона всі труднощі здолає.

Не бачить її наше око,
Працює вона посеред нас;
Досліджує життя глибоко –
Її робота – вищий клас.

Лише заявку треба дати
І на колінах попросити, -
Вона знає, у кого взяти,
Знає і кому вручити.

Не надійся на людину –
Тут мізерна допомога;
Проходячи смертну долину,
Простягай руки до Бога.

Все добро в Його руках,
Зведе бідність на нівець...
Звеличений Господь в ділах,
Будь прославлений, Отець!

НЕБЕСНИЙ ГІСТЬ

Господи! Тебе благаю,
Моє серце обігрій,
Я у Тебе віру маю,
Я вся сповнена надій.

Я чекаю з нетерпінням,
Виглядаю вже давно,
Як за Твоїм повелінням
Постучить в серця вікно.

Дорогий мій Гість небесний,
Свою силу прояви,
Незбагненний і чудесний
Вогонь в серці запали.

Поруйнуй гріхів твердині,
Дух і душу оживи,
Поселись навічно в мені,
Свою справу там верши.

НЕВДЯЧНІСТЬ

Мал.1

Шанує син батька,
А раб свого пана –
Якщо Я вам Батько,
То де ж Моя шана?

Якщо я вам пан,
Де страх предо Мною?
Огорнув вас туман,
Пройшли стороною.

Приносите в жертву
Сліпе та кульгаве,
А з поля на жатву, -
Все те, що накрали.

Замкніть же святиню,
Хай світло погасне.
Пред вами зачиню
Добро все небесне.

Бо від сходу сонця
Аж до заходу
Відокремлю поганця
Я з-поміж народу.

“Над всім Я Владика,-
Творець неба й землі,-
В Мене сила велика
Хто рівня Мені?”.

Та Бог Саваот
Прославлений буде,
З небесних висот
Йому слава прибуде!

О МІЙ ГОСПОДЬ

Переклад з російської (П.В.970)

О мій Господь, сьогодні зрозумів –
Без Тебе я лиш жалюгідний прах.
За мене Ти Собою заплатив,
Прийняв зневагу, муки, смерті жах.

Своє творіння держиш Ти в руках,
У мені Ти духовний храм твориш
Лише тому, що в славних небесах
Неправду поселити не звелиш.

Коли я сам з гріхом йду в боротьбу,
Коли він душу мучить через плоть –
Вигнати сам не можу сатану,
Лише Тобі під силу, мій Господь!

Тоді перед Тобою молюсь я,
Бо не знаходжу виходів з біди –
І Ти ведеш Своє земне дитя
До славних перемог, до висоти!

ОСТАННІ ЧАСИ

2 Тим.3

Настають останні дні:
Самолюбні люди,
Грошолюбні та безбожні,
Кинулись у блуди.

Мають вигляд побожності,
Сили відреклися.
В них немає праведності,
Бо із злом злилися.

Хоч все життя ви вчитесь, -
Істини не взнали.
Від таких же відвернись,
Щоб не науздали.

Та держіться вже Писання,
Що Богом натхненне,
Бо корисне для навчання,
То світло щоденне.

Щоб вам бути досконалим,
До добра готовим,
Щоби життя будувати
За вченням Христовим.

ОЧИЩЕННЯ

Великому Богу слава й хвала
За те, що звершає в нас Свої діла,
Переплавляє в Своєму горнилі,
Щоб бути досконалими в духовнії силі!

Подякуєм Йому за немічну плоть,
Бо в цім наша сила, говорить Господь.
Якщо ти в спокусах – прослав же Його,
Бо Він очищає твоє джерело...

Струменем сильним піде чиста вода,
Ступатиме впевнено твоя нога,
Чашу маслом наповнить під самі вінця –
Будь вдячна за все, Христова вівця!

А тому не нарікай, не справляй жалобу,
Що плоть твоя нездорова, бо маєш хворобу...
Господь тебе доведе до Свого престолу,
Забудеш за всі хвороби та духовну втому!

ПІД ПОКРОВОМ ВСЕВИШНЬОГО
Пс.91

Під покровом Всевишнього у тіні Його крил,
Спочинок в Ньому знаходжу, бо Він є сила сил.
Богові скажу моєму: “Твердиня Ти моя!”
Єдиному Могутньому ввірятись буду я.

Господь Сам визволить мене, з підступних вирве рук,
В дні моровиці Він спасе мене від смертних мук,
У Бога Всемогутнього притулок я знайду,
Він правдою, немов щитом, відсторонить біду!

При світлі дня чи в темну ніч ніщо не заляка;
Чума йде прудко по землі – то й тут Твоя рука –
А з нею смерть життя бере, немов коса стинає,
Та в охороні я Твоїй, вона мене минає.

Ось ліворуч, погляну я, вже тисяча лежить
І десять тисяч праворуч у вічнім сні вже спить –
Так грішники ідуть з життя у мене на очах –
Та страх від мене відлетить, десь щезне на вітрах...

У Бога всякий праведний притулок свій знайде,
Не згине він, не згубиться, не пропаде ніде;
І буде він в краю сухім, наче потік води,
Примножаться в житті його духовнії плоди.

В Всевишнього добро моє, Він душу стереже,
На допомогу ангела з гострим мечем пришле,
Нестиме на руках мене, щоб ніг не поранити –
Він мій Отець, Він захист мій, не може не любити!

Надіюсь я на Бога Свого, Він неприступна скеля,
Нещастя не приблизиться там, де моя оселя;
На зміїв буду наступати та розтопчу дракона –
Нічого мені не пошкодить – Всевишній охорона.

Продовжить життя на землі, введе в глибоку старість,
Дарує вічнеє життя, в нім – невимовну радість...
Прославим Господнє ім’я з хвалою при народі!
Хваліте Його на землі й на славнім небозводі!

ПОСЛИ ХРИСТОВІ

2 Кор.5:20

Ми є посли Христові,
Ми від Його насіння;
Живемо ми по Слові
Та сіємо в нетління.

Нас вже не налякає
Ніяка перешкода –
Хай Слово проростає,
Де трапиться нагода.

Тернистим йдем шляхом –
Нам тут не панувати –
Воюєм словесним мечом,
На зло нам наступати.

В серцях любов Христова
Вогнем Духа горить,
В нас є духовна мова,
Що силою гримить.

Славна зброя духовна
Руйнує ворожі твердині,
Блага й любові повна,
Кувалась на Голгофській вершині.

Ми є посли Христові,
Дано до Слова хист,
Твердо стоїмо на Слові –
Ми Його живий лист.

Ми є світлом для світу,
Ми є сіллю землі,
Бог дає нам свою освіту,
Бо живемо в чужій стороні...

Господь охороняє
Наче ока зіницю,
Нас ворог не здолає –
Бог знає таємницю.

Ми є посли Христові,
Працюєм на Божій ниві,
Живемо в Його любові –
Ми надзвичайно щасливі!

Ми неба громадяни,
Хоч на землі живем,
Бо ми є християни –
Скоро в небо ввійдем.

Тож будемо Христовими послами,
Від підлітка та до старого,
Щоби ввійти з снопами
У володіння Його.

Вже все йде до кінця,
Христос стоїть перед порогом;
Просвічуйте людські серця,
Щоб примирилися з Богом!

ПРЕД ТОБОЮ, БОЖЕ

Переклад з російської (П.В.965)

Пред Тобою, Боже, в молитві схиляюсь,
Від щирого серця вдячний я Тобі!
За любов, за путь Твій, Боже, умоляю,
Освяти, очисти Ти мене в Собі.

Найшов мене в світі, відкрив мені очі,
Я себе побачив в бідності страшній...
Впав я на коліна у сльозах гарячих,
І в цю ніч признався, що навіки Твій!

Мій Ісус схилився ніжно наді мною
І спитав так тихо: “Любиш ти Мене?”
Лагідно, ласкаво, з любов’ю святою,
Ти тоді навіки полонив мене...

Всю чарівність світу та його оману
Виміняв на щастя, що Христос дає;
Не хочу нічого я в житті земному –
Бо життя Ісусу я віддав своє.

ПРОБУДИ НАС, ДУХ СВЯТИЙ

Переклад з російської (П.В.1137)

Дух Святий, просим покірно,
Світлом душі просвіти,
Силу всесвіту безмірну
Посилай нам з висоти!
В серцях наших поселися
І оселю сотвори,
І вогнем спасаючим там гори!

Приспів:
Вогонь небесний, зійди скоріш
І теплотою нас осініш.
В дорогу трудну, в Вітчизну чудну
Ми підемо впевнено скоріш!

Дух Святий, о гість небесний,
Ти доступний, близький став,
Спас Ти нас через путь хресний
І прийти пообіцяв,
Поруйнуй гріхів твердині, зітри в порох їх склади,
Щоб за Богом усі люди йшли!

Дух Святий, Ти Всюдисущий,
Вірним силу подавай,
Вмінням Своїм Всеведучим
Святу Церкву укріпляй!
Управляй Ти нашим серцем, докоряй і утішай,
Пробуди заснувший рідний край!

ПРОРОЧИЙ ЛИСТ

Пророче Слово було нам –
Божий живильний той бальзам;
Духовні лічить глибокії рани,
Ми діти Його, ми – християни.

Господь навчає нас ходити,
В людині мудрість поселити,
А в серці – чисте джерело,
Щоб там лукавства не було.

Зумій читати поміж строки,
Де Господь вказує пороки, -
Любов велика, неземна,
Вона глибокая, без дна...

Бува навіть картання строге
За скривлені наші дороги.
Та краще воно за похвалу
Із уст облесливих, зухвалих.

Навчись читати поміж строки,
Зробить твердими свої кроки –
Йти по пустині, по воді,
Жити в достатку та в біді.

Немає кращого листа,
Як той, що прийшов від Христа;
Для мене – це є справжнє свято,
Він дав мені дуже багато!

Ніколи ти не нарікай,
Хоч смуток ллється через край...
Після короткого терпіння
Настане день і просвітління!

Блаженний той, кого картає
Сам Бог Всевишній, навертає
Свою незнаючу дитину
На ту вузенькую стежину,

Яка веде у небеса...
А там блаженство, там краса,
Моя країна, рідний дім –
За все Тобі, мій Бог, поклін!

ПРОХАННЯ

Не дай , Боже, мені страху
Дай духа любові,
Надію й наснагу
Та віру, по Слові.

Подай розуміння,
Відкрий мої очі,
Пошли ще й терпіння,
О, мій благий Отче!

Як прийде недуга
На одрі хвороби,
Будь мені за друга,
Віджени жалоби.

Сотвори оселю
У моєму храмі,
Там Духа посели
З святими дарами.

Зроби серце чистим,
Щоб Бога уздріти,
Мій путь непорочним,
Щоб в Тобі радіти.

РАДІЙ

Радій же ти у всякий час –
Бо то є сила Божа в нас.
Веселе серце – добрі ліки
Душевної хвороби та для каліки.

Радій, хоч біль торкається плоті,
Радій у тяжкій роботі,
Радій, як лев на тебе гарчить, -
Дух Святий тебе захистить.

Радій, як в серці буря завиває,
Хай душа твоя хвалу Господу співає.
Ісус є добрий Пастир твій
І Він зупинить буревій.

Радій, як світ вже не сприймає,
Знай, що Господь тебе чекає
І виглядає, як з дороги сина –
Його любов велична, незмірима.

Радій, як твоя рідня відвернулась,
Земнеє щастя не відбулось.
Не падай духом, а молись,
Дивись угору – стрінеться колись.

Якщо спокуси йдуть безперестанку,
Молись вночі та спозаранку,
Набирай сили у терпінні,
Радітимеш в благословінні.

Радій же в Господі, радій,
Твердо на Слові Божім стій,
Збирай для Господа плоди –
Він не допустить до біди.

Радій, бо сторож твій не спить, не дрімає,
Він вчасно поміч тобі посилає.
Ми вибраний рід, ми в Божих руках,
Блаженство нас жде на небесах.

Радій, бо щастя незбагненне жде –
Господь Ісус скоро гряде,
Забудеш сльози, нестатки та болі,
Житимеш щасливо на небеснім роздоллі...

Радій же ти у всякий час,
Бо то є сила Божа в нас.
Хоч шаленіють у світі тирани,
Радійте в Господі, вірні християни!

Великому Богу честь і хвала
За Його величні та славні діла –
Віддав Сина в жертву за нас,
Христос нас від смерті спас.

СВЯТА ІСТИНА

Рожеві крила – принада світу.
Їх пітьма вкрила – немає зліту.

Не рожевих крил я хочу
Істини святої,
Бо я душі не лоскочу,
А живу в двобої.

Духом я до Бога лину,
А плоть протестує.
І так - в кожній людині,
Хто Бога шанує.

Не рожевих крил я хочу,
Бо світ – то примара.
Заговорить, заморочить –
І покриє хмара,

Чорна хмара... Бідну душу
Піднебесні сили
Зацькують, а там придушать,
Зведуть до могили.

Я пройду тернистий шлях
Та смертну долину.
В царстві Бога мене ждуть,
Там я відпочину.

СВЯТА ТРОЙЦЯ

Переклад з російської (П.В.1549)

Отець і Син і Дух Святий,
Святая Тройця!
Поглянь з небес на край земний –
Народ Твій молиться.

Приспів:
Тобі ми молимся, о Дух Святий,
Тебе ми славим у цей час, Святая Тройця!
Дай силу вірності нам до кінця,
Хоч мало сильних серед нас – церква будується!

Ти силу в Церкві прояви,
Як в дні апостольські,
І радісно благослови
Серця страждальницькі!

Із року в рік і по цей час
Нам пастки ставляться,
До перемоги веди нас,
Святая Тройця!

Хай Слово істини святе
По світу розсівається;
Віра в любові хай росте,
В нас відкривається!

СВЯТИЙ УЧИТЕЛЬ

О Дух істини, прийди,
Боже Слово нам звісти!
Як забули – пригадай,
Де потрібно, то картай
Так, як батько для дітей,
Мій Учителю Святий!

Дух Святий, мене веди,
Будь зі мною ти завжди!
Як зустрінусь з ворогами,
Дай зібратися з думками,
Щоби чути голос Твій,
Мій Учителю Святий!

На тернистий путь ступаю,
Силу дай мені, благаю,
По житті з любов'ю йти,
Тобі вірність зберегти,
Пізнавать, як Бог благий,
Мій Учителю Святий!

Мій Порадник, вірний Друг,
Ти лікуєш всяк недуг!
Кровоточать свіжі рани,
Що зробили злі тирани...
Бальзам святості ізлий,
Мій Учителю Святий!

Подай мудрості росу
Пізнавать Твою красу,
Глибину і доброту,
Щоб рівнятись по Христу,
Научай Своїх дітей,
Мій Учителю Святий!

Своїм Духом наповняй
Та веди в небесний край,
Де блаженства повнота,
В Царство Бога і Христа,
Мої слабості прикрий,
Мій Учителю Святий!

СЕРДЕЧНА СВІТЛИЦЯ

Коли чорним крилом вкрита земля,
А міцний сон закриває вже очі,
Неначе поклик чуєм здаля –
То вірний Отець щось сказати вже хоче.

Йдуть окремі слова та йдуть цілі фрази
Без звуку, сердечні, із глибини;
Вони не бувають як строгі прикази –
То добрий Господь говорить з дітьми...

Десь вже за північ, у пізню годину,
Знову нас будить – вставати пора!
Славний Отець хоче чути дитину
До поки зійде світанкова зоря.

Той рідний голос не відкинь,
Не збайдужій, не відштовхни;
До нього серцем і душею линь,
Він разом з тобою по житті буде йти!

Будеш ти вдома чи підеш в дорогу –
Слав свого Творця та з Ним говори!
Віддай перше місце Великому Богу
Та думай про те, що сходить згори.

Якщо й опинишся у гущі народу,
Навіть тоді свого Бога хвали –
Відчуєш ти в серці таку насолоду,
То благо іде із Сіону гори.

Коли ти ослаб, покинула сила,
Так важко під гору вже хрест свій нести,
Господь же зміцнить духовнії крила,
Лише Його з вірою ти попроси!

Сердечна світлиця пуста не буває,
Вона не терпить пустоти,
Якщо не Дух Божий у тобі палає,
То ворог буде свої сіті плести.

Чий же то голос у серці там чути,
Яку він дає нам пораду?
Так зразу того й не збагнути,
Несе він любов, а чи зраду.

Сумнівний голос поклади на вагу,
Напроти постав Боже Слово –
Враз же побачиш світло чи пітьму,
Відповідь вийде тут же готова.

А серце хай буде повне хвали,
Співай же для Господа свою пісню нову
Та заходь у Його святії двори,
А Він в твоїм дусі зробить обнову!

Господь об’явив нам Своє спасіння,
Господь скоро землю судити гряде –
Хай навічно стоїть Його повеління,
Хай кожна душа в Нім притулок знайде!

СЕРДЕЧНИЙ ДРУГ

Голодному не ставлять з ласощів картину
Для насичення тіла, прийняття в середину.
Він сам відчуває, що душа зголодніла;
До всяких зображень нема йому діла.

Так само і дух наш спілкування просить,
Неначе рослина, холоднечі не зносить.
Стаєш на коліна, закриваючи очі:
“Вислухай благання, небесний мій Отче!”

Дає Бог пораду, бурю угашає,
Мир, злагоду сіє, каяття приймає.
Все оце робить сердечний наш Друг,
Надійний Учитель – звуть Святий Дух.

Він веде в гору по вузенькій стежині,
Путями тернистими по смертній долині,
Наділяє дарами – чуєм слово пророче, -
Дає ще й стремління вперед йти охоче.

Коли міцний сон на людину спадає,
Не раз і не двічі Господь промовляє
На ложі у снах, у видінні нічному,
Щоб не заблудити – дає осторогу.

Серцем відчуваєш сердечную мову,
Склонившись пред Господом на таємну розмову.
Оце потаємне, світле, сердечне
Піднімає нас в вись, де життя безкінечне.

Часто в житті біль душу тривоже
З Твого повеління, милосердний наш Боже.
Стежин є багато досягти чесноти, -
За все Господа слав, бо блаженний є ти.

СЕРП НАД СВІТОМ

Хай світ бурлить, хай світ гримить,
Нехай лютує він від злості,
Я буду Бога прославлять,
На благодать жду з високості...

Хай атом робить чорну справу,
А в світі ллється людська кров,
Всевишньому віддам я славу,
Ісус Христос є мій покров!

А люди стали самолюбні,
Бундючні, горді та зрадливі,
Наклепники та грошолюбні,
Господь назвав їх – нечестиві.

Коштовність їхня під замками,
Пильнують же добро своє,
Обмотані як павутинням
Кабелем, що сигнал дає.

Я сплю спокійно серед ночі,
Не йде за мною темний страх,
Черв’як із завісті не точе,
Бо я в надійних є руках.

Багата, Боже, я з Тобою,
Моє добро на небесах,
До Свого Ти введеш покою,
Воно не щезне на вітрах.

Не з роду знатних, не в короні,
Я слуга Бога, раба Христа,
Проте я в Божій охороні,
Хоч в світі я лиш простота...

Думками лину в небо безкрає,
Вірою піднімаюсь ввись,
Із Твого Слова, Боже, знаю,
Що все те сповниться колись.

Любуюсь красотою раю,
Вдихаю ніжний аромат;
Царю царів я посилаю
Поклін – Він визволив з-за грат.

Вже Божі ниви пополовіли,
Ось-ось на землю серп впаде;
Вірних одягне в вісон білий,
Господь до себе забере.

Скоро жнива, буде вінець,
Як на обжинки плетуть люди,
Настане митарствам кінець –
Розправ же плечі, вирівнюй груди!

Вперед іди, не оглядайся –
Христос гряде з святих небес –
Та в повноті Йому віддайся,
Житимеш в Нім, бо Він воскрес!

СИЛА ПІСНІ

Вибрав Бог левітів для Свого служіння –
Нести Йому славу у піснях хваління.
Служили левіти в страху з благоговінням –
Чудеса творив Бог Своїм благословінням.

При сурмах із криком упав Єрихон,
Укріплене місто пішло у полон.
Пісню співали, ідучи до бою,
Господь же їх слухав, здійснив волю Свою.

В темниці в колодах Павло й Сила співали –
Молитва та пісня ярмо розірвали:
Зчинивсь землетрус, захитались основи
І двері відкрились Силі й Павлові...

В піснях виливаєм сердечную тугу,
Чуєм пісню в садах, на зеленому лугу.
Де Слово не зможе, там пісня докаже,
У душах струною вона вузол розв’яже.

Сердечная пісня душу вивертає,
Людей із темряви до світла направляє.
Пісня несе в собі великий заряд –
Падає на серце, наче водоспад...

О люди, співайте Богу хваління,
На вас злинуть потоки благословіння!
Пісня йде слідом після молитви,
З нею переносимо духовнії битви.

І хто любить Бога, Його хто шанує,
Хай серце співає, а пісня руйнує
Діла темряви, діла духів злоби –
Перед Богом стояти не будем в жалобі...

І словом, і ділом, і піснею тоже
На зло наступати, звершать діло Боже!
Хай пісню співають серце й уста –
Людей навертати від зла до Христа.

Радійте, співайте – сила пісні велика –
Господь нам велить, над всім Він Владика.
В гарячому серці здійснить Свої плани –
Несіть Богу славу, вірні християни!

СЛАВА І ХВАЛА

Слава Тобі і хвала
Господь мій, Владика.
В Тобі одна доброта
І любов велика.

Ти, мій Господи, благий,
Ти Цар над царями.
Ти величний і святий,
Ти над всім - віками.

Все зробили Твої руки
Даєш лад усьому,
Посоромлені науки,
Що в світі грішному.

Та нам людям не збагнути
Розум Бога свого,
От такими нам і бути
До кінця земного.

Оте куце життя наше
Що Ти нам відміряв,
Перейде як день вчорашній,
Тут серця провірив.

Слава Тобі і хвала
Від роду до роду,
У Бога вся повнота,
Любов до народу.

СПІВАЙТЕ ДЛЯ ГОСПОДА ПІСНЮ НОВУ

Співайте для Господа пісню нову
При ранній зорі, в пору вечорову!
Як місячним світлом земля освітиться,
Хай пісня хвали Богу поллється!

Богу Всевишньому навіки хвала –
Тремтить бо пред Ним вся земля –
Все створено Ним! Ти Бог, Володар,
Прийми від нас прославлення в дар!

Час скоро минає і ми відлітаєм...
На Тебе, мій Боже, надію складаєм,
Навчи нас дні свої так рахувати,
Щоб серце мудре тепер вже придбати!

...Буває, впадеш – та не лякайся:
Господу Богу довірся, віддайся,
Подякуй за те, що боліло не дуже...
Співай же Йому, співай, милий друже!

Заспіваєм для Господа пісню нову –
Він Духом Святим дає нам обнову,
В силі підкріпляє, вирівнює дорогу –
Слава і хвала Всевишньому Богу!

Часто зневажають тебе за Христа...
Радій, бо ти – син, повний блаженства.
Любов і надія тебе зігрівають,
Хай серце Богу нову пісню співає!

Навіть тоді, як в хаті нестатки,
Приходу нема, а тільки видатки –
Склонися в молитві, віддай те все Богу,
Хвалу принеси, а Він дасть підмогу.

Дякуйте Богу, добрий бо Він,
Хвала хай лунає Йому наче дзвін!
Поставив Він нас на твердую основу –
А ми заспіваєм Йому пісню нову,

Богу Всевишньому, Богу чудес –
Його милосердя вище небес!
Гнів же Його лиш на хвилину –
Вічною любов'ю полюбив Він людину,

Світло прийшло, розвіяло тьму –
Слава Йому, Слава Йому!
Бо це любо-мило в Господніх очах;
Гріховні твердині повертає у прах,

Скинув осудження, оббілив наче сніг,
Влади й начальства поставив на сміх.
Хвалюся Тобою я знову і знову,
Співати буду Тобі пісню нову!

Як Тебе, Господи, не величати,
О мій Господь, мій Цар, розп'ятий
За мої гріхи...Зняв з мене провину –
До Тебе, о Господи, серцем я лину!

Хваліте Господа Його вірні раби –
Наближається день нової доби.
Він хмари розвіє, витре всяку сльозу...
Слава Йому, слава Йому!

Поклоніться Господу в величчі Святому –
Своїх синів, дочок забирає додому,
В єдину сім'ю, у Царство Своє...
Хай буде звеличене ім'я Твоє!

СТРАЖДАЛЬНАЯ МАТИ

Переклад з російської (П.В. 862)

Страждальная мати під хрестом стояла
Та до свого Сина в сльозах промовляла:

"Ой Сину, Сину, за яку провину
Переносиш нині тяжкую годину
На хресті?

Я Тебе купала гіркими сльозами,
Я Тебе ховала межи ворогами,

Так важко дивитись на всі Твої муки,
До хреста прибиті ноги Твої й руки!

Ох, як мені тяжко бачить Твої рани,
Кров Твоя стікає, Сину мій коханий!

І тепер від жалю серце моє рветься,
Бачить Тебе знову більше не прийдеться!

Більше не побачу я Тебе, мій Сину,
Покидаєш землю і матір єдину!

СТРУН ДУШІ

Переклад з російської (П.В.800)

Струн душі рука Христа торкається,
Посилає нам чуття Своє,
І на світі пісня появляється
Про Того, Хто щастя нам дає.

Слава йде Тобі з садів, полів, лугів,
Розсипа дзвінкий пташиний спів,
За спасіння вдячності прийми поклін,
Бо нема на світі таких слів!

Свій бальзам вливаєш з ароматами,
Підіймаєш ввись у небеса,
І лечу думками я крилатими,
Де любов царює і краса.

Ту любов велику та безмежную
Знаходжу я всюди і завжди,
І люблю любов'ю саме ніжною
Я Того, Хто зняв тавро ганьби.

Струн душі рука Христа торкається,
Посилає нам чуття Своє,
Хай навіки пісня не кінчається
Про Того, Хто щастя нам дає!

ТАЛАНТ

Богом створена кожна людина,
В ній є таланту своя насінина.
Кожна людина - то шахта з талантом,
То скриня закрита з своїм діамантом.

Його треба вміти в собі розкривати,
Його розбудити, не дать вічно спати.
Живою водою його напувай, -
Він виросте в тобі, він дасть урожай.

Не дай засихати, його оживи
Та Бога благай, моли та проси.
Господь пошле силу, піде у коріння,
Він виросте в гору, а там дасть насіння.

Таланту насіння розсівай поміж люди,
Господнє світло засвічуй усюди
Для тих ,що в темряві, хто спить ще на пні,
Дорогу показуй, засвічуй вогні.

Хай світло засяє, вогонь хай горить,
Темноту розсіває, серця розбудить.
Розігрівай в собі даний тобі дар,
Віддай на служіння на Божий алтар.

ТИ ГОЛОВА ВСЬОМУ

Твоя, Господи, могутність,
Велич, сила і краса,
Твоє царство, - то на вічність,
Твої земля і небеса!

Ти пануєш над усім
І голова всьому.
Ми перед лицем Твоїм –
Прохожі без дому.

Наші дні на землі,
Яких надто мало,
Як трава у літні дні, -
Засохло й пропало.

Пролітають наші літа
Із швидкістю звука,
І дорога тут крута:
Сльози та разлука.

Твої, Господи, діла,
Не нам їх судити.
В Тобі любов, доброта,
В Тобі будемо жити.

ТОРЖЕСТВО РАДОСТІ

Хай радість торжествує над стражданням
В молитвах пред святим престолом
В серцях відізветься благоуханням, -
Господь твердить нам Своїм Словом.

Шануйте інших вище себе,
Не втомлюйтесь робить добро,
Щоб благодать прийшла до тебе,
Сховала під своє крило...

Робіть без сумніву, без нарікання,
По мірі Христової сили,
Виявляйте свого серця бажання,
Будьте бездоганні та щирі.

Улюблені Божії діти, радійте,
Хоч тернистії ваші дороги...
У вірі, любові і істині стійте,
З зусиллям в Христі ідіть до перемоги.

ТРЕТЯ ОСОБА

Третя Особа Бога Живого,
То наша порада, швидка допомога.
Подумки звернешся – пред тобою стіна -
Він не допустить до гріховного зла.

Він ніжний, ласкавий, говорить із нами,
Він нас научає Божими словами.
Коли міцний сон на людину спадає,
На ложі в дрімотах вухо відкриває.

Існує Він всюди, навчає без школи,
Щоб нам відрізнити зерно від полови.
Укаже Він вхід, і вихід знаходить
Для Божих дітей, хто в істині ходить.

Він посланий Богом і має мету
Підносити славу Ісусу Христу,
Який прийшов в світ задля спасіння,
Гріхи Сам забрав, нам дав воскресіння.

Дух Святий змягшує грішним серця
І повертає лицем до Творця.
Запеклий грішник з рясними сльозами
До Господа звернеться з своїми мольбами.

Людина безсила боротися з злом,
Дух Божий воює духовним мечом.
Зробиш ти крок назустріч Йому -
Він все подолає, розгоняючи тьму.

В Нім Божая сила руйнувати твердині,
Розриває кайдани на грішній людині,
Окриляючи силою, ставить охорону,
До ревнощів любить, - тому робить заслону.

Дух Божий не зрадить і не покине,
Бо вірні Йому, – то коштовні перлини.
Відкупив їх Ісус дорогою ціною -
В стражданнях, в зневагах Кров'ю пресвятою.

Не будемо теплі, не будем байдужі,
В небеса направляє, бо любить нас дуже.
Не угашайте Духа Святого!
Він близький, Він рідний, прийшов Він від Бога.

У ТІНІ КРИЛ

Зникай же із серця тривога,
Не боюся лихого, ні злого,
Надіюсь на Тебе одного –
Живого, великого Бога.

Господь сотворив увесь світ
І небо над нами безкрає.
Непорушно стоїть Твій Завіт,
Сильнішого Тебе немає.

У тіні крил Твоїх заховаюсь
І там я притулок знайду.
Часто у житті спотикаюсь,
Та з Богом до світла іду.

Не боюся лихого, ні злого,
І в душу його не впущу.
Пастиря маю Святого,
До Нього думками лечу.

У ХРИСТІ

Єф.2

Ми мертві були колись,
Бо із злом світу злились,
Були сини непокори –
Путь широкий, наче море...

У гріхах купались, жили;
Князю світу ми служили.
Бог наш так полюбив світ –
За гріхи Сам дав отвіт.

За наш викуп віддав Сина –
Так знялась із нас провина
І воскресли ми з Христом –
Смерть поглинута із злом!

Господь зняв із нас тягар,
В благодаті прийшов дар.
Ми тепер творіння нове –
У Христі живем в любові.

ХВАЛА ГОСПОДУ

Хваліте Господа з небес,
Хваліте на землі!
Співайте небеса небес
І зорі всі ясні!

Хваліте Господа царі
І всі їхні народи,
Уклін віддайте до землі,
Плещіть в долоні води!

Хваліте Бога за діла
Та за Його величність.
Господня щедрість та доброта
З нами на віковічність!

ХРИСТОС В ЖИТТІ

“Хто Христос в твоїм житті?” –
Часто йдуть питання.
– В Нім багатства мої всі,
Істини пізнання.

Істина, життя і путь
Є Христос для нас;
Вірні, що за Ним ідуть,
Чують Його глас.

Спаситель світу є для нас,
Він небо нам відкрив,
Гріхи забрав, на хрест пішов,
З Отцем нас примирив.

Ісус тепер є брат мені –
Бо в нас Отець один –
Народжений раніш землі
Єдиний Божий Син.

Христос є самий вірний Друг,
Вірніших не буває,
Він ізціляє всяк недуг
Та дух мій підіймає.

Христос – то Пастир добрий мій,
Бо на луги зелені
Поселить народ вірний Свій,
Який по всій вселенній.

Ісус Христос – душі жених,
Став Церкви головою,
Чашу Він пив за нас, земних,
Платив же Сам Собою.

Ісус Христос є мій Господь,
За мене Він помер,
Духовно мертва я була,
Воскресла з Ним тепер.

Христос є Сущий від початку,
Ним всесвіт Бог творив,
Отець поклав на Нім печатку,
Він план Божий здійснив.

Христос то камінь є наріжний,
Відкинутий людьми –
Людей пригнічених і грішних
Виводить з краю тьми.

Христос – досвітня зоря,
Христос – камінь спасіння,
Христос то сила є моя,
Христос – то воскресіння!

Христа не можна описати,
Всю повноту збагнути теж,
Ні на картині показати –
Його любов не має меж.

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ

Під чистим небом в Палестині,
А в ній є місто Віфлеєм,
Христос родився як людина –
Воістину життя є в Нім!

В сон оповитая земля,
Навкруги тиша, люди сплять,
Пісня доноситься здаля,
Та пастухи в полі не сплять.

Вівці розсипались по полю,
Пасуть траву шовкову,
Над Віфлеємом зоря ясна
Звіщає еру нову.

Вогонь горить, люди сидять
Та стережуть отару,
Про свої справи гомонять
Та бачуть мов примару,

Бо ангел тут же їм явився,
Господня осіяла слава,
Аж страхом кожний наповнився,
Хоч радість нова стала.

Спаситель світу народився! –
Такі приніс їм вісті –
В яслах на сіні положився
У Віфлеємі, в місті.

І збулося слово пророче –
Дитя величне в світ ввійшло,
Слави людської не захоче,
Влада на раменах Його!

І ось біля грудей Марії
Лежить сповите Немовля,
Сповнились віковічні мрії,
Давно Месію жде земля!

Місця в заїзді не знайшлося
Царю царів з святих вершин,
В печері, в яслах положився,
Зігрівшись подихом тварин.

О, обітована земля!
Поринувша в гріхах та злі,
Хоч прийняла ти Немовля
Із Божим знаком на чолі.

Та прийде час, вінець терновий
Прикрасить святеє чоло,
Того, Хто дав нам Завіт Новий,
Того, Хто зняв з людей ярмо.

Вирвав з Закону середину,
На хрест прибив іржавий цвях –
За подвиг той царську корону
Одержить Він у небесах.

Впадуть земні царі, їх слава
І їх кумири теж впадуть,
А замість них – стовпом курява,
Попелом встелить нову путь...

О Цар царів! Ти – неба Чадо,
Єдиний Син Свого Отця!
Залізним жезлом пасеш стадо,
А царство Твоє – без кінця.

Хоч віють вітри-буревії,
В атаку йде ворожа рать,
Господь Ісус – наша надія –
Дає нам Свою благодать.

ЦЕРКВА ХРИСТОВА

Матв.24:12

Тебе звуть Наречена та звуть Молода,
Та якби не звати тебе Церква Христова;
Хай в тобі тече живая вода,
До зустрічі з Господом будь же готова!

Наступають останні тяжкії часи,
А ти стоїш тепла, байдужа...
Чому не черпаєш з живої ріки?
У серце твоє закрадається стужа.

Де ж перша любов, така промениста,
Хто зумів її в тебе забрати?
Як прийде пора знатна, урочиста,
Чи готова ти, діво, Жениха зустрічати?

Поправ свій світильник, бо масла в нім мало,
Дивись, щоб зовсім він не угас!
Молитви гарячої в тебе не стало
Перед Тим, Хто душу єдиную спас.

Як ти готуєшся ввійти в небеса
Та сісти за стіл той весільний?
Поблідла, поникла твоя краса,
Підкріпись же напоєм духовним, всесильним.

Сліпе та кульгаве туди не ввійде,
Духовних калік туди Бог не скликає;
Візьме лише тих, в кого вірність знайде,
Де вічний вогонь у серці палає...

Останні часи тяжкії ідуть,
Мізерною стала надія та віра,
О Церква Христова, поправ свою путь,
Не слухай підступного звіра!

Була ти смаглява, бо на вітрах
Сильні буревії тебе обсмалили,
Кидали у тюрми, де муки та жах,
Та волі сильної тоді не зломили.

Тепер же затишшя, немає гоніння
За Слово та віру у Бога,
Зумій віднайти благоговіння,
В молитвах, постах, благаннях –підмога.

Якщо занечищене твоє джерело –
Візьми ще молитви в нічную сторожу,
Господь же очистить, розширить русло,
І станеш ти, діво, пишна та гожа...

Любов свою першу зумій віднайти
Та дихай же нею на повнії груди;
Найдорожчу перлину свою бережи –
Тоді й благодать до тебе прибуде.

Бо сильна любов Господня, як жар,
Великі води не зможуть згасити –
На Голгофі за тебе прийняв удар,
Не в силі тепер Він тебе розлюбити...

Наступає славне Господнеє літо,
Соловей відспівав свої пісні в саду.
О не спи, не дрімай, Суламіто,
Вже скоро Господь забере Молоду!

...Тебе звуть Наречена та звуть Молода,
Та якби не звати тебе Церква Христова.
Хай в тобі тече живая вода,
До зустрічі з Господом будь же готова!

ЩАСЛИВІ ЛЮДИ

Щасливі ті люди, що Слово читають,
Щасливі ті люди, що Бога шукають.
Він не забариться, до тебе прийде,
І те, що Він дасть, ніхто не вкраде.

Щасливі ті люди, що моляться Богу –
В молiннях, в проханнях одержать підмогу;
В серцях прославляють те Ім’я святе,
Хто дав нам спасіння і скоро гряде!

Щасливі, що на Бога надію складають,
Йому довіряють та істину знають;
Вдячні Ісусу за дарований мир,
І їх не спокусить у світі кумир.

Щасливі ті люди, що родилися згори,
По милості Божій їм дано дари –
Говорять у дусі із Богом Христом
Вибрані душі Божим перстом.

Щасливі ті люди, що в любові живуть,
Бо Бог є любов і в Ньому вся суть...
Їх не злякає смертельна пожежа,
Вони вже обмились, на них біла одежа.

Щаслива людина, що горить в ній вогонь –
Небесний, могутній, із Божих долонь.
Його не погасить ні буря, ні злива...
Така є людина надзвичайно щаслива!

Щаслива людина, що сіє в нетління,
Укаже дорогу, що веде до спасіння
Жившим в темряві, де в очах сліпота,
Щоб прозріння шукали вони у Христа.

Щаслива людина, що радість несе,
Тут на землі Боже стадо пасе,
Береже від вовків в овечій шкірі,
Навчає їх жити в любові та вірі.

Щаслива людина, що Бог в ній говорить,
Веде по житті, чудеса нею творить,
Де Дух Святий родником у всякому ділі –
Рани зціляє духовні і в тілі...

Щаслива людина, де розум Христа,
Огорнула серце Його чистота;
Вона все сприймає через Боже Слово,
І заради Слова померти готова...
Щасливі ті люди, що в них Бог Отець –
З наступленням смерті то ще не кінець,
А тільки початок життя – блаженства
У царстві Небеснім Отця і Христа!

Я ВЖЕ НЕ ТА

Я до висот піднімаю зір,
Напившися води досхочу в Слові...
Рядки у сяйві щастя лягають на папір –
Що в благодаті я живу Христовій.

Бо вже не та, що була я ще вчора, -
Оновлена, обмита у Крові.
Зникла у безвість темрява вечорова,
Надходить сяйво ранкової зорі.

І серце радісно від того защемить,
Незвідане тепло охоплює всю душу...
О, щастя мить! Так хочеться у тобі жить!
Благословляю Господа, хвалу Йому приношу!

Свої очі я звожу на гори,
Звідки приходить мені допомога, -
В голубії небесні святії простори,
До Тебе, мій Отче, до Твого порога...

Я ЖИВУ У ХРИСТІ

Не себе представляю, не себе –
Є Той наді мною, Який нас веде.
Він вказує путь нам у житті...
Не сама я у собі, а живу у Христі.

Живе Він у серці, управляє думками,
Тримає нас міцно Своїми руками,
Зміцнює кроки у нашій ходьбі,
Посилаючи сили у боротьбі.

Розбиває сумніви наші ущент,
Дає Слово народу на даний момент,
Щоб встояти нині, дійти до мети –
У вічне блаженство, до висоти...

Самому не встояти – нерівная сила.
Кров із Голгофи для нас все зробила:
Раби ми Христові й належим Йому,
Із ворогом нашим проводить війну.

Хай два струмки в нас струменить,
Дають нам силу кожну мить,
Заховавшись в Христі, під Його крило,
Зберегти себе чистим, щоб там не було.

Яка перед Богом, сама я не знаю,
Не суджу нікого та й не бажаю,
Бо й моя слабість вся наяву –
Моєму Ісусу я її віддаю.

Я НАЛЕЖУ ХРИСТУ

Я собі не належу,
А належу Христу
Я від світу відмежусь,
Одягнусь в чесноту.

Бо Христос мене спас
Та звільнив від ярма,
Краще всяких прикрас
Його Кров пресвята.

Я Христова тепер,
Я навіки Його.
Хоч мій дух був завмер,
В Нім живе джерело.

ВІТАННЯ ДРУЗЯМ

ВІТАННЯ З УКРАЇНИ

Переселенці з України,
З'єднав нас Дух Святий в родину.
Ви міцно увійшли в життя,
Неначе в матері дитя.

Родину вірних християн
Залишили не із добра.
Нас розділяє океан, -
Пам'ять про вас вічно жива.

Та відлетівши на чужину,
Неначе ключі журавлів,
Свою лишили батьківщину:
Тут не вписався, не зумів.

Та не по плоті, не по крові
Дух Святий міцно нас з'єднав,
А у Христовій же любові
Злились, немов металу сплав.

Та прийшлось сплав оцей розбити,
Як ріжуть тіло по живому.
Знаєм, що довелося вам тужити,
Бо душа тягнеться додому.

Не стало полум'яних слів
З ваших сердець через уста,
Не чути ваших голосів
Во славу Отця і Христа.

Хоч місце пустим не буває,
Життя йде своїм чередом,
Хоч вас між нами тут немає,
Ми йдемо слідом за Христом.

Та скоро зустріч вже настане
Там, на долонях білих хмар,
Зберуться вірні християни,
Кому Господь вручав той дар.

Там буде радість невимовна,
Там будуть сльози, вигук, спів...
Ісус віддав за нас борг сповна,
За гріх наш муки Він терпів.

Прославимо Бога-Отця,
Який знайшов нас у гріхах,
Прославим Господа Христа
За те блаженство в небесах!

З НОВИМ РОКОМ!

З новим роком, любі друзі!
Ми вступаєм в новий вік;
Із Христом ідем в союзі,
Світло для нас – Його лік.

Живемо ми на планеті,
А зовуть її Земля...
Темнота в її наметі,
Тут насильство, повно зла.

Люди стали грошолюбні,
Багатство в мафії, в її руках,
В розкошах живуть, як трутні,
Держать владу у верхах.

Як заглянути до преси,
Подивитись на екран:
Так чиї ж там інтереси?
В кого сила – той і пан...

Під ногами стало слизько,
Землю вкрила мерзлота –
І людина впала низько,
Яка живе без Христа.

Віють вітри-буревії,
З кожним днем сильніш ревуть...
Щоб не впасти в безнадію,
Не скривити вірну путь,

Тому міцно підпережем
Своє серце, розум свій,
Щоб ніхто нас не збентежив,
Впевнено на скелі стій.

По шляхах, немов в пустині,
Ісус веде караван,
Йде по смертнії долині
Його стадо з християн.

Встає зоря світанкова,
Чуєм подих ми її;
Наступає ера нова
Для небес і для землі...

З новим роком, християни!
Світло змінить темноту,
Урочистий день настане,
Слава Отцю і Христу!

НОВОРІЧНІ ПОБАЖАННЯ

Мої сестри і брати!
Вам любові, доброти!
Сповнюйтесь Духом Святим,
Живіть воєдино з Ним.

Одягнувшись у броню,
Душі спасайте з вогню,
Сійте Слово, мов зерно,
Хай же плід дає воно!

Непохитно стійте в вірі,
Благодать вам в повній мірі –
Сльози, страждання і горе
Хай навіки кануть в море.

В сім'ях хай же мир панує,
Мир Христів бо він дарує,
Хай ростуть щасливо діти –
Наша радість, наші квіти!

Дай нам, Боже, всі дари –
Твої очі, що з гори,
Розпізнання, зір і слух,
Де б провіщав Святий Дух.

Дай любов Свою без меж,
Лагідність пошли нам теж,
До молитви дай натхнення...
Боже, дай благословення!

В час незгоди щоби зник
Невгамовний той язик,
Силу дай нам для терпіння
Стать на камені спасіння.

Не носи в собі тягар,
Віддай Богу – Він дасть дар,
Як будеш ходити в Слові,
Взявши Його за основи.

Не дивися на сусіда –
В чім він ходить, що обіда,
Що там в хаті, у дворі –
Думай про те, що вгорі...

Не питай іншу людину,
Чи давать ще десятину?
Моя сестро і мій брат,
Бог пошле тобі в стократ!

Що посієш – те пожнеш:
Як не сієш – не збереш...
Та за мудрістю приходь
В Слово, яке дав Господь.

Меч духовний – Слово Боже –
У всякий час допоможе;
Вчися володіти Ним
В боротьбі із духом злим.

Всяка злоба, всякий страх,
Хай щезає на вітрах;
Скажем в новорічний час:
Не вертайтесь вже до нас!

Діти світла – оце ми,
Хоч живемо в царстві тьми,
Знаємо свою мету –
Життя присвятити Христу.

Добро робіть, бо дні лукаві,
Життя дано не для забави;
Радійте в Господі, радійте,
В Його любові завжди стійте!

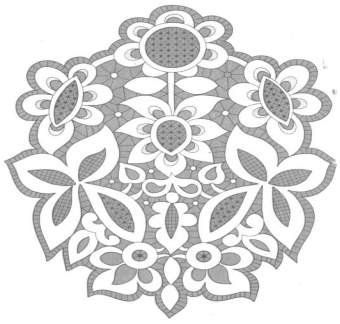

Миколі Усатюку на подію ось яку:
День народження сьогодні –
Благодать і мир Господній
Бажають сестри і брати,
Щоб дари Божі зберегти!

ПОЗДОРОВЛЕННЯ СЛУЖИТЕЛЮ

Час іде, літа минають,
Назад їх не повернути,
Сліди свої залишають,
Їх не стерти, не забути...

В тебе діти та онуки –
На землі оставиш слід;
Мудрість з Божої науки
Хай осінить весь твій рід!

Бог ще одну сім’ю дав,
Не по плоті, не по крові,
Щоби ти за неї дбав
Серцем, сповненим любові.

Господь дав славну посаду,
Особливе дав завдання:
Берегти Христове стадо,
Силу дав при помазанні.

Важко при такій посаді –
Батьком вдома, пастирем в стаді,
Вести народ за Христом
Тернистим, вузьким шляхом.

Треба на хліб заробляти
В недоспані ночі,
Діла Божі всі звершати
Так, як Господь хоче.

А ворог все наступає,
Бо останні йдуть часи...
Хай у серці дух палає,
За нас Господа проси!

Ось і тягнеш свого плуга
Все в гору та в гору;
Оціниться та заслуга
В визначену пору.

О дерзай же, вірний брате,
На Господній ниві,
Щоби більше блага взяти,
Щоб ти був щасливий!

ПОЗДОРОВЛЕННЯ, ПРИСВЯЧЕНЕ СЕСТРІ ГАННІ З м. ЛЬВОВА

Було це весною в 45 році...
Творець пробуджує природу;
Гомін війни на кожнім кроці,
Радість сховалась від народу.

Там під Берліном канонада;
Ламає, торощить, грохоче...
За фронтом радянська вже влада –
Україна приймає її неохоче.

Податки кладуть не по силах,
Вимітаючи все під мітлу...
Зневірені, засмучені люди по селах –
Та “визволителі” мають свою мету:

Покорити, принизити достойність людини,
Зробити для влади раба.
В великого монстра є свої машини;
Наступом входить страждання доба.

Ввійшло оце горе і в наше село,
Що на Львівщині Болотнею звуть:
Людей у Сибір, забирають добро –
Розправа, зневага та лють...

Тоді у Гульки Андрія родилася доня,
Маленьке крикливе було;
Стоїть на сторожі материнська долоня,
Як пташка крилата, охороняє гніздо.

Йдуть роки нестатків – дитинства та юності путь,
А дальше заміжжя в злиднях коротати...
Народжені діти тим часом ростуть –
Довелось в радянському “раї” їх підіймати.

Та, слава Богу, повиростали –
Твої діти та внуки у сім’ях живуть.
Вони лихоліття того не застали –
Хай буде їх світлая путь!

Шість десятків осталось позаду,
Пронеслися літа луною як звук;
Вже бабусі заняла посаду,
Та все ти у русі, не покладаєш рук.

Живи, сестричко, скільки не було б літ,
Сій радість, мир та тепло,
Хай тебе умудряє Новий Завіт –
Лиш у Христі для людини добро.

Читай, вникай в Святе Писання –
Воно підійме на вершину.
Мимо пройдеш біля страждання –
Дух Святий виводить з темряви людину.

Обнімають харків’яни тебе, Ганно, сердечно,
Цілуємо багато разів,
Ми тужимо за вами всіма безперечно –
В сердечного болю нема звуку, ні слів.

ЛЮБОВ, НАРОДЖЕНА В ГОСПОДІ

Любов у Господі родилась,
Нова сім’я тут появилась:
З’єднались серця Жені, Тані –
Тож збережіть до днів останніх!

Багато років пережито,
Пройшли літа вже молоді.
Не раз в житті вас було бито
Жорстокістю, що на землі...

Та сталь лише загартувалась,
Пройшла вогонь – прийшла і сила;
Духовне серце освящалось –
Голгофська кров його обмила.

Нехай Господь з вами крокує,
Освітлюючи вашу путь,
Хай вдосконалить, побудує,
Щоб в ситості вам не заснуть!

Кожний хай робить своє діло,
З’єднавши земне із духовним,
Щоби плодами зарясніло,
Хлібом життя, колосом повним!

Сліпим рабам вкажіть дорогу,
Не замикаючись в собі,
Життя своє присвятіть Богу,
За правду стійте в боротьбі...

Дерзай же, Христова сім’я!
Хай дух сильніше запалає –
Як новостворена зоря,
Горить вогнем та не згорає!

ПОЗДОРОВЛЕННЯ

О, вірні в Христі Даниїл та Маша,
В житті нехай буде міцна любов ваша!
Життєва дорога – основа основ;
Той лише щасливий, хто пізнав любов.

Ви вибрані Богом з Христового стада,
При всяких проблемах – Господня порада
Кермо віддать Богу, Він Сам вкаже путь;
Бо ті діти Божі, які за Ним йдуть...

На світ не дивіться, на його круги,
Нема джерела живої води.
На колінах в молитві є порятунок,
Самий доступний, безцінний дарунок.

Тоді вашу сім’ю не навідає горе,
Усміхатися будуть сонце, місяць, зорі;
Христів мир запанує, щастя повна чаша –
Ідіть разом в гору, Даниїл та Маша!

Благослови, Господи Боже милостивий!
Хай кожен із них буде щасливий!
Навіваючі сумніви хай розбиваються в прах,
Хай вічно палає Дух Божий в серцях!

Достойно оцініть поради батьків –
Бо так гласить мудрість із давніх віків.
В вас молодість, сила – суть життя одна,
Вам життєвий досвід вкаже сивина.

Ми благословляєм, як Церква Христова,
А мир, любов з вами, що у світлі Слова!
З'єднавшися вдвох – молодість, краса –
Вузькою стежиною йдіть в небеса!

ПОЗДОРОВЛЕННЯ МОЛОДИМ

Хвала Тобі, Господь, осанна!
Стоять пред Тобою Коля й Оксана...
Благослови, хай добре живеться,
А ім'я Твоє у серцях хай святиться!

Так ведеться споконвіку –
Бог сказав у Слові –
Краще в парі чоловіку
При любій розмові.

Наче голуби воркують –
А любов вірна голубина –
Своє гніздо вони будують
Для себе, дочки та для сина...

Нехай Господь Сам управляє,
Ідучи попереду вас,
Охороняє, умудряє,
Аби вогонь Його не згас...

Хоч будуть труднощі стрічати –
Адже живемо в краю тьми –
Із Богом все можна здолати,
Лише пред Ним себе схили.

Не будем вперед забігати,
Живемо ми у славний час –
Господь гряде, будем стрічати,
Він краще ощасливить нас.

Тож збережіть своє кохання,
Яке так пишно розцвітає,
Бо йде пора, пора остання,
Господній день вже наступає.

Прославте Бога на Сіоні,
Велично сидячого на троні,
Схиліть пред Ним ваші серця,
Хай доведе вас до кінця!

Щоб радісно могли зустріти
Христа на білій хмарі –
Живіть у мирі, Божі діти,
Живіть з любов'ю в парі!

ВІТАННЯ ДРУЗЯМ

Дорогі друзі, Коля, Таня!
Прийміть від нас щире вітання!
Бажаємо щастя, добра,
Хай у вас буде думка одна.

Весна життя пішла в минуле,
Її не буде вороття;
Старі фортеці щоб забули –
На Скелі будуйте життя.

Живіть, як Сарра з Авраамом,
Що чоловіка звала паном.
Він її також шанував –
Одну-єдину лиш кохав.

Кермо віддати чоловіку –
Хоч, бува, зробить не до ладу –
Бог повелів так споконвіку,
А мудрість жінки йшла позаду...

Робота в сім'ї спільна, ваша,
Щоб не ділити по руках,
Зате любові повна чаша,
А над усім був Божий страх...

Ціна любові – не в словах,
А пізнають її в роботі
Та по народжених плодах,
Із милосердям та в турботі.

Хай струменить жива криниця,
Куди заглядає зірниця
Із небес блакитним оком –
Щоб Дух Святий линув потоком!

Ви вже тепер єдине ціле,
У Божім храмі міцний блок –
Та і літами вже дозріли –
Тож направляйте ви свій крок

У діло Боже, на вершину;
Нехай щезає пустота,
Щоб зберегти кожну годину
Та вести людей до Христа!

Плодів багато назбирайте –
Там, де лиш трапиться нагода,
Та головне ви зберігайте
Між вами мир, любов та згоду!

НА ДУХОВНОМУ ФРОНТІ

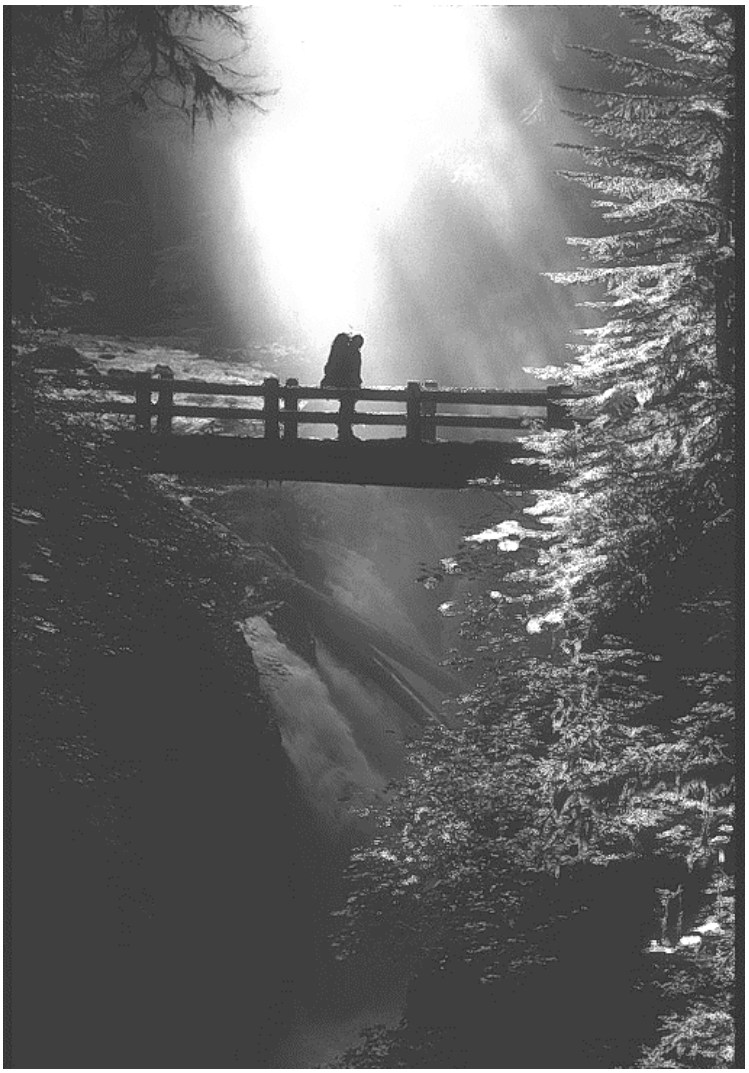

В ТЯЖКУ ГОДИНУ

Переклад з російської (П.В.835)

В тяжку годину у стражданнях,
Як на душі печаль гірка,
Томлюся я в переживаннях –
В людини поміч не така.

Приспів:
Один Господь вірний, Друг незамінний,
Він на поміч спішить, Він тебе звеселить.

Велика радість незбагненна,
Як тихо скаже Він тобі:
“Тяжкі твої переживання,
Віддай їх всі, віддай Мені!”

Дружба, що в світі, так порочна –
Запам’ятай і утверди.
Любов же Божа віковічна –
Господь наш вірний назавжди.

Та до Христа ти поспішися,
В Нього найдеш душі спокій;
Там відпочинеш, наситишся...
Іди вперед, на Слові стій!

ВИХІД

Перед Богом у молитві
Часто стоять перепони,
Йде пітьма, стає до битви,
Бо такі в неї закони.

Спрямовує твою душу
В суєту земную...
Перервать молитву мушу,
Прогнать силу злую.

Ось прогнавши злого духа,
Лину я до Бога –
Знов доноситься до слуха:
“Гість” біля порога

І веде тебе до ближніх –
Сестри а чи брата –
То до зустрічів колишніх,
То в чужую хату...

Кидає маленький човен
У бурхливі хвилі,
Напада з різних сторін –
Вистоять не в силі.

Ось у розпачі стою,
Збагнути не можу;
До Господа не дійду –
Ставить загорожу.

Своє серце відкриваю
Господу Ісусу:
Ти навчи мене, благаю,
Побороть спокусу.

Чи не вмію я мечем
Добре працювати?
О мій Господи, чом, чом
Так мені страждати?

...Я почув тебе і знаю
Всі твої невдачі –
Попроси і Я владнаю,
Серце хай не плаче.

“А ти Мене не просила? –
Серця голос чую –
Свій тягар сама носила,
Йшла на силу злую...”

Я за Господом іду,
Іду я по праву,
Тяжку ношу Йому кладу,
Також честь і славу, -

І проблеми мої зникли,
Наче сніг весною,
Обновляє кожний день
Живою росою.

Щоб ніколи не було
З Господом розлуки –
Віддайте Йому кермо
В сильні святі руки!

Алілуя! Тобі хвала,
Господи Ісусе,
Що з Тобою я змогла
Побороть спокуси!

ВІРА В ДІЛАХ

Мат.11:12

Величне живе Боже Слово,
Де Дух Святий вогнем горить.
Для віри то – основ основа,
Чрез Слово Бог діла творить.

Якщо ти народивсь згори,
Господь прийняв тебе, як сина,
Тобі дав найдорожчий дар –
Слово Своє, де є духовна сила.

Всякий вірний на Слові стоїть,
Любов Ісуса його зігріває,
Іде за Господом в марнотний світ,
Світло несе, Його діло звершає.

Храм Духа – наше земне тіло:
Виходить дух – тіло тут же вмирає.
Так само віра, мертва без діла,
Нікого з грішних не спасає.

Віра наче людська машина,
Що не працює без пального –
Без діла не іде вперед людина
До Господа Благого.

То буде мертвий капітал,
Закопаний в стоячому болоті,
Наче бездушний камінний ідеал
На постаменті в позолоті.

Якщо ти віриш та не йдеш
На Божу ниву працювати –
У Царство Боже не ввійдеш,
Благо Ісус не зможе тобі дати.

Якщо ще ходять твої ноги,
Якщо ще бачать твої очі, -
Проси в Всевишнього допомоги,
До Його праці йди охоче.

Хоча маленьке твоє діло –
Лиш колосок та стеблина –
У вірі стій, вперед йди сміло,
Бо ти є Божая людина.

Якщо ти зовсім занеміг,
Молись щоденно за свойого брата,
Щоби його Господь зберіг –
Бо за молитву також йде оплата.

Молитва не із легких справ,
Хто молиться, той добре знає:
Стіною ти за інших стань –
Голгофська кров тебе оберігає.

В кого багато – йому дадуть ще,
Як у тій притчі про таланти,
Благо йому струмками тече –
Плоди духовні кращі діамантів.

Хай в твоїм серці місце знайде
Всяка Христова справа,
Аж доки сонце над тобою зайде –
Щоб віра у ділах зростала.

Бо більшої честі немає,
Як вірно служити Богу –
Щоденно Дух Святий обновляє,
Христос відкрив нам в небо дорогу.

ГІРКЕ КОРІННЯ

Прип.4:21-23

Впертий

Круто в’ється бистра річка поміж верболози;
По берегах у заростях випасають кози.
Для проходу через річку кладка, мов стежина:
Переходять по ній люди та душа козина.

Ось на кладку з різних сторін ступають козли,
Розминутись неможливо, взялись за борки –
Впертість вони вспадкували з козячого роду –
Стали тут рогами битись та шубовсть у воду.

Попливли із верху вниз по воді холодній...
Чи не краще б рішить справу тихо, благородно?
Поранені, в переляку, сплили на долину.
Подивись на двох козлів, о вперта людино!

Хай не буде в наших сім’ях впертих забіяк –
Не буде їм похвали, не буде подяк.
Як іти на свого брата в злобі з кулаком,
Тут же подумки порадься із Спасителем Христом.

Він був лагідний і тихий, мовчазний Агнець,
А за подвиг на Голгофі в нагороду взяв вінець.
Влада на раменах Його, став Цар над царями...
Будем чинить Його волю, йти Його слідами.

Непрощення

Дальше іде непрощення сестрі а чи брату, -
Хай за своє беззаконня одержать відплату.
Заглянути би у себе, у духовне серце, -
Яка вода витікає? Знай – мутне озерце...

Гордість тебе розпирає, твоє самолюбство,
Без прощення не виросте в тобі братолюбство!
...І волоче тяжку ношу, скинути не хоче,
Зв’язали пекельні пута, засліпили очі.

Заплуталась в павутинні душа, наче муха.
Сили злоби наступають та шепчуть до вуха:
“Не прощай та не мирись!” - в серці чорні хмари,
Гріх на душу положився та ходять у парі...

Стань перед Христом в молитві, поклонися в ноги,
Викинь камінь із пазухи, а з серця тривоги –
Позбудешся назавжди духовної драми,
Промінь світла засіяє в сердечному храмі...

Заздрість

Блаженні чисті серцем, бо побачать Бога,
Бо у них є світле око і пряма дорога;
Не думають про багатство, не заздрять нікому,
Надія їх – Боже Царство, йдуть туди, додому...

Бува в людей – заздрість мучить, не дає спокою,
Бо в декого добро пливе, неначе рікою.
Аж від заздрості у них зітлівають кості –
Йдуть всякі недомагання від їхньої злості.

Не дивись на грішний світ, що з гріхом обнявся.
Щезне життя його слід – іншому продався
І свою єдину душу положив донизу –
Уподібнена буде до сухого хмизу.

Живи з Богом воєдино, йдучи по пустині,
Твої скарби є нетлінні на святій вершині.
Живи, радій, вникай в Слово Божеє глибоко...
Нехай чистим буде серце та світлеє око.

Якщо в серці проростає якийсь гіркий корінь –
Самотужки ти не зробиш в собі перетворень.
Віддай Господу свій путь і надію свою –
Ісус сказав: “Йдіть до мене, Я вас успокою”.

ГОРДІСТЬ

Виростайте в Христі,
А не в своїх очах.
Якщо гордість в тобі –
То духовності крах.

Сам себе умаляй,
Будь слугою для всіх,
Своє “я” заховай, -
Бо народжує гріх.

Наша гордість – в Христі, -
Більше нам не дано –
На Голгофськім хресті
Народилась давно.

ДВА ПОГЛЯДИ НА ЖИТТЯ

Дві сестрички-християнки
Стали на розмову:
Про сьогоденні порядки
Та про моду нову.

Тут є бідна і багата
В родинному колі.
Бідна живе скромно, свято,
Навчається в школі.

В багатої навпаки
Множаться долари,
Заробляють тут батьки,
Бідність не до пари.

І дівчина все купує –
До зими, до літа –
Закинувши остороги
Нового Завіта.

І тепер, стоячи вдвох,
Зневажає бідність,
Висловлює думки вслух,
Принижує гідність.

Вона бідній розказує,
Які є принади,
Та на собі показує,
Дає їй поради:

Модні туфлі на платформі,
З розрізом спідниця –
Вузька, облягає форми,
Так носить столиця.

В магазині супермаркет,
Біля стадіону,
Там у відділі “Одарка”
Все є для сезону.

Бідна каже, що в сім’ї
Є велика скрута;
Нема за що купить мені,
Потрібна валюта...

Та на тобі все – ганчір’я
Із гуманітарки,
Сіре, рябе наче пір’я
У курки-цесарки!

Туфлі на твоїх ногах
Нижчого ґатунку;
Вже сиплеться із них прах,
Просять порятунку!

Скажу я тобі, сестричко:
“В нас пора прекрасна;
миловидне в тебе личко,
та ти несучасна”.

...Розсудіть же, мої друзі:
Діалог відбувся –
З Богом хто живе в союзі,
А хто відвернувся?

Два погляди на життя –
Різне в них насіння:
Одна сіє в майбуття,
А друга – у тління...

ДО ТЕБЕ ВЗИВАЮ

Стогне і плаче пригноблений люд,
В повнім розквіті грабунок і блуд.
Та проста людина не в силах спинить,
А ворог лютує, ненависть кипить.

На землі управляє ненаситний халдей –
Жорстокий, підступний, у вчинках страшний...
Жебраками вже стали діди та баби:
Там, де прийдеться, шукають їди.

Земляни в гріхах, потонули в невір'ї,
Божків своїх ставлять в хатах, на подвір'ях;
Не знають дороги до Божого дому,
Не віддають слави великому Богу.

Божеє Слово не кожен читає –
Зате телевізор безупинно навчає;
Бідную душу ведуть на смітник –
Там слово ганебне говорить язик...

О дай же, мій Боже, пізнать постанови –
Ти ними твориш, положив їх в основи.
Дай мудрість, дай силу, до праці натхнення,
Не згинуть, не впасти в потік сьогодення!

Не залишай мене одну на стежині,
Бо трудно на світі без Тебе людині:
Хто руку подасть і хто порятує?
Свавілля тут править, свавілля лютує...

Без Тебе, мій Боже, і трава не росте,
Без Тебе, Єдиний, сохне все живе;
Не дай же засохнуть, як в спеку криниця,
Дай віру сильнішу, твердішу ніж криця!

Направ моє серце до Себе, до зліту,
Дай мені, Боже, небесну освіту,
А мечем духовним так управляти,
Щоб підступ спокуси зумів відігнати.

Я Тебе, Господи, прагну, шукаю;
У відчай впадаю – на Голгофу взираю,
Там, де кувалась, гартувалась броня,
Де доля рішалась світлого дня.

Будь милостивий, зміцни мої кроки,
Хай щезнуть навіки гріховні пороки,
А сльози, пролиті з моїх очей,
Обернуться в радість від Твоїх речей.

Останні часи, останні йдуть дні..
До Тебе взиваю – дай руку мені!
Обпершись на Тебе, так легко пройти,
Твоє сокровенне не згубить, зберегти.

Духом Своїм мене наповняй,
Щоб щедрість Твоя лилась через край
Та щоб одягнутись у білий вісон,
Зійти на ту гору, що зветься Сіон...

ЖИВА КРИНИЦЯ

1 Пет.2 .2

Тяжкі часи наступають,
Вперто йде вперед прогрес,
Святу правду відсувають, -
Є в багатстві інтерес.

Замість масла, замість м’яса
Вводять в харчі хімікати.
Так життєвий тонус гасне,
Бо з’їдаємо нітрати.

Яка користь з тої страви,
Якщо біль у шлунку? -
Всі органи проти стали,
Просять порятунку.

А як там духовні справи,
Чим годуєш Духа, -
Чи хімічні тут приправи?
А від них розруха.

Відсуваєш Слово Боже,
Береш людську жвачку,
Бо написано пригоже,
Знай, людська балачка.

У кожного є свій шлях
І своя стежина.
У тобі є Творця змах,
Ти нова картина.

По сліду Христа ідем
У небесний Ханаан,
На плечах свій хрест несем,
Істинний путь християн.

Пребувай у Божім Слові -
В нім твоя скарбниця,
Непохитні тут основи,
То жива криниця.

Хай течуть два струмки:
Дух та Слово Боже,
Обновлять серця думки,
В житті допоможуть.

Господь зміцнить твої крила,
Піднесе в небесну вись,
Потече духовна сила, -
Божій мудрості скорись!

Стій в любові, стій у вірі,
Як Христос заповідав,
Руйнуй ворожі наміри,
Щоб в серці Дух запалав.

Не шукайте мудрості
У людському дусі..
Хліб життя зійшов з небес -
Істина в Ісусі!

ЖИВИЙ ВОГОНЬ

Запались в мені, вогонь,
Із живих Божих долонь,
Що з небес на землю лине –
Дар безцінний для людини.

Бо живу я по знанню –
Та нема Твого вогню.
Бога славити хочу в дусі,
Не давати місця спокусі...

Розсій сумнівів пітьму,
Не дай приживитись злу,
Пізнавать премудрість Твою,
Стать сильнішим у двобою.

Темні сили, наче круки,
Причиняють людям муки.
Дай же силу, Твій вогонь,
Із живих Твоїх долонь!

Будь зі мною і навчай
Та до світла повертай,
Знаю, в серці гордість маю
Та ніяк не подолаю...

Нарікаю, сумніваюсь,
Знову молюсь, знову каюсь –
Господи, зніми тягар,
Злий на мене вічний дар!

Милостивий вічний Бог,
Дай терпіння без тривог,
Хрести Духом – спрагу маю,
Я в ім’я Христа благаю!

ЖИТТЯ З ХРИСТОМ

На Христа рівняйся, на Христа,
Щоб дорога була світла й проста.
Іди за Господом, завжди іди,
На землі остав свої сліди –

І постав же собі за мету –
Все життя присвятити Христу.
Він обмиє тебе від гріха
І пригорне, як Своє дитя.

Тягарі познімає з плечей,
Витре сльози із твоїх очей,
Спраглу душу напоїть водою,
Від зла захистить Своєю рукою.

Вічною любов’ю полюбив Він тебе –
Тебе Він не кине ніколи, ніде.
Знай, що Господь йде впереді,
Будь світлом для світу і сіллю землі!

ЗАСЛОНА

Зросло “я” таке велике,
Що сягає до Владики,
Творця неба і землі.
Росте “я” навіть у сні...

Росте “я” в своїх очах –
Замість радості є страх;
Страх виходить не від Бога,
Тому на душі тривога.

Знаю я премудрість світу,
Бо одержано освіту;
Голос Бога я не чую,
Часто думаю, міркую:

Предо мною стоїть брат
Гірший мене у стократ –
Сліпуватий та оглух –
А живе в нім Святий Дух.

Часто йдуть йому видіння,
Боже там благословіння...
Думаю я день і ніч,
Не збагну, у чому річ.

Дальше там сестра сидить,
Все зітхає та мовчить.
Глянеш – одна простота,
А тягнеться до Христа!

Ти свої гріхи згадай,
Хай не сниться тобі рай!
Правду в очі я скажу,
Так як честю дорожу.

Моя честь, а в честі сила –
Тому ростуть в мене крила,
У небесну синю вись
Мої думки піднялись,

І росту, росту духовно,
Бо живу я не гріховно,
Даю справно десятину,
В собі не найду провину.

Ось скажу я вам по праву:
Гордість маю, люблю славу,
Хочу бути вище всіх –
Хіба мені за те гріх?

Бога я у собі маю,
Навіть молюся, читаю
Боже слово, різну пресу,
Де життєві інтереси.

Зауважень не сприймаю,
Бо ціну я собі знаю,
Знаю я, скільки коштую
І зневаги не дарую!

...І виросло “я” велике,
Що не видно і Владики,
Заслонило Божий край,
А причину розгадай...

ЗЕМНИЙ ПРАХ

Прип.3:7

Ніколи не міряй себе собою,
Не хвались у серці, як духовно підріс.
Знай, що Господь йде рядом з тобою,
Там, де не зміг ти – Господь переніс.

Він пильнує тебе, як ока зіницю,
Як гніздо своє оберігає птах,
Над тобою простягає Свою десницю,
Бо сила – у Бога, а ти – земний прах...

Хай гордість тебе не осіняє,
Не думай у серці: “Який славний я!”
Як Бог твій від тебе лице заховає,
То проти тебе стануть небо й земля.

Отой бідолаха, що хитрити не вміє,
Живе справедливо з своїх мозолів –
Над ним Боже око, Його милість рясніє,
Веде Він його до Своїх берегів.

Не кажи у серці, що ти вмієш жити,
Крутитись в житті на обох ногах.
Голова твоя може добре служити,
Та сила у Бога, а ти – земний прах...

Піднісся високо – впадеш до шеолу –
Високий ти став лише в своїх очах;
Схились перед Богом до самого долу,
Бо сила – у Бога, а ти лише прах.

Не став себе вище інших людей,
Кінець же хвалить своє діло;
Поки подих виходить із твоїх грудей,
Бережи своє серце пильніше ніж тіло.

Господь сказав раз, а я почув двічі,
Що сила у Бога, у Його руках.
Оце постанова Його віковічна:
В Творця твоя сила, а ти – лише прах.

Мудрість бери не свою, а Христову,
Із нею крокуй по землі,
Її поклади, як канву, в основу,
Не збочуй з дороги – не потонеш у злі.

Господь – твоя сила і твоя твердиня,
Господь тебе жезлом Своїм пасе,
А Слово Його – для тебе святиня,
По милості Своїй тебе Він спасе!

ЗЛОДІЙ

У невеличкім ательє
Майстер-закрійник старий є.
Робота йшла йому до ладу –
Та гріх тягнувся за ним ззаду.

Бо від чужого матеріалу –
Хоч було його зовсім мало –
Хоч лоскуток, та відрізає,
Старанно в скриню заховає,

Забувши страх, закинув віру,
Душу бо мав нечисту, сіру...
Він обкрадав себе жорстоко –
Над кожним з нас є Боже око.

Підступний гріх все серце точить,
Стоїть пред ним і вдень, і вночі,
Виснажує останні сили,
Для нього світ вже став немилий...

Одного разу сон приснився,
Що перед Богом він явився
Та попада на Страшний суд,
Де судиться весь грішний люд.

Тут сам себе оправдав він –
В нутрі гуділо наче дзвін –
Який то гріх? його немає,
Хай скаже той, хто мене знає!

Майстер направився до раю,
Обходячи всіх грішних з краю,
Та раптом бачить, в Царство Бога
Пред ним закрилася дорога –

Зшилось полотнище велике,
Путь заслонило до Владики;
Було воно із матеріалу,
Що з схованок повилітало.

Неначе змій той підколодний,
Явився гріх. І піт холодний
Його все тіло обливає,
Аж душа в ньому завмирає!

Ранком сказав працівникам,
Де був, що чув, як було там.
“Відтак чужого не візьму –
Не впасти би в кромішню тьму!”

І всім скажу: як до чужого
Тягнуться руки, до земного, –
Назавжди ти собі затям:
Заплатиш ти своїм життям!

КАРА ЗА ГРІХ

Плач Єр. 3:19

Я бачив гнів Божий,
Попав я в біду,
Господь став ворожий –
Як вихід знайду?

Бо Він підняв руку,
В якій жезл сидить:
Моє тіло – на муку,
Біль душу сверлить.

В темноті посадив,
Мов померлих давно.
Я зневагу вчинив –
Мене кинув на дно.

Я кличу, голошу –
Ти вуха заткнув.
Я молю, я прошу –
Мій Бог не почув.

Наситив гіркотою,
Напоїв полином
За те, що гріх скоїв,
Щоб не був я рабом.

Ти за душу боровся,
Відкупив мене Ти,
Щоб до Тебе вернувся
Назавжди, назавжди.

Господь нас карає
За наші гріхи,
Як батько навчає,
Щоби за Ним йти.

КАРТАННЯ
Євр.12

Не нехтуй, сину, Господньої кари,
Відкинь же із смутку чорнії хмари.

Кого Бог любить, того і картає –
Б’є кожного сина, якого приймає.

Наносить Він рани і тут перев’яже,
Він Сам їх лікує і путь Свій укаже.

Коли залишаєтесь без покарання –
Незаконні ви діти, нема спілкування...

Обернеться в радість всяке картання,
Воно йде на користь і зветься повчання.

Біжіть у змаганні, глядя на Ісуса,
Хай вас не спіткає ніяка спокуса!

Христос за нас грішних витерпів хрест –
Принадам, що в світі, давайте протест.

...Не нехтуй кари Господньої, сину,
Господь витре сльози і простить провину.

ЛІНИВИЙ РАБ

Заховавшись у затінку,
Підпирає плечем стінку...
Раб лінивий все планує,
Бо лінивство в нім панує.

В церкві, ніби в прохолоді,
У громаді, при народі;
Силою не надірветься,
Ні до чого він не пнеться.

В достатку прожить охота,
Та не йде на ум робота:
Все видумує, хитрує
Та життя своє планує.

На молитвенне служіння
Нема в мене устремління,
Буду я сидіти вдома,
Ніби появилась втома,

Ще й в таку велику спеку –
Можна втрапить в небезпеку,
Розболиться голова...
Краще буду, як сова:

Спить, дрімає в верховітті –
Їй байдуже, що у світі.
Стане пора вечорова –
Тут як тут вона готова.

Йде шукать собі поживу
На чужу врожайну ниву;
Голод дає себе знати,
Виганяє, щоб шукати.

Сіять ниву неохота –
Там клопоти, там робота;
Тріскаються руки, п’яти,
А до того ще витрати:

Треба поле поорати,
Купить ядохімікати
На жука із Колорадо –
Ні, не дам я цьому ради!

Краще щось вже поділити,
Впустить сльозу, підхвалити...
А щоб діло вийшло гоже –
Обпертися на Слово Боже.

...Хоч на землі ти – як гість,
Хто не робить – хай не їсть!
Бог сказав жити в роботі,
Здобувати хліб у поті.

Чи для себе, чи для кого –
Всюди не гладка дорога.
Її треба перейти,
Аби дійти до мети.

Знай же, сестро, знай же, брат:
Щоб вродило у стократ,
Треба силу напрягати–
Господь буде помогати.

Як не напрягнеш плече –
То вода не потече
Під лежачий сірий камінь.
Суща правда, скажемо “амінь”.

ЛЮБОВ СЛОВОМ

Не жалій і не люби
Одними устами,
Ти мені допоможи
Своїми ділами.

Бо язик без костей,
Все може сказати,
Як наступить час важкий,
Забудеш як звати.

Любов словом, як привиди,
Немає там мочі:
Кидаються словом люди
Та туманять очі.

Не кидайте слів на вітер,
Бо то не полова,
Як сказати – перевірте,
Знайте ціну слова.

Любов словом – не любов,
Одна пустота,
Подивися на любов
Господа Христа.

ЛЮТИЙ ВОРОГ

Наступають чорні хмари,
Чути вже відгомін їх:
Ідуть війни, ідуть чвари –
Своє діло зробив гріх...

Боротьба іде духовна
В вірних Господу серцях;
Чаша гніву чуть не повна –
Крові хоче хижий птах.

Помсти, помсти він шукає
Там, де трапиться нагода,
Свою лютість виливає
В сім'ю Божого народу.

МОЛИТВА
Мат.7:7

Молитва – це з Богом розмова;
В молитві славимо Його.
Якщо молитва в світлі Слова –
Вона бездонне джерело.

Тебе спіткала вогняна спокуса,
І на душі глибокий сум...
Іди в молитві до Ісуса –
Звільнить тебе від тяжких дум.

Мудрість подасть, а також силу,
Відтак полегшення прибуде,
Зміцніють твої віри крила, -
Хіба за сина Він забуде?

Якщо осталось віри мало,
Принадний світ її глушить,
Сили духовної не стало,
Не знаєш вже, як дальше жить, -

Читай, вникай в Святе Писання,
В нім Божий Дух діла творить.
В молитві посилай благання, -
Господь духовно підкріпить.

Бува в житті ти оступився,
У серце попала отрута...
Пред Богом стань, Йому признайся,
Проси – і зніме з тебе пута.

Коли в житті рука жорстока
Надію твою розбиває, -
Бог не оставить одиноким,
В молитві Він тебе чекає.

Як над тобою чорні хмари,
Не видно виходу із битви, -
Не жди із злих рук кари,
Схились пред Господом в молитві.

За Слово Боже йдуть гоніння:
Там сльози, зітхання, розлуки...
Така дорога до спасіння –
На поміч піднімай в молитві руки.

Якщо порок в серці лежить –
Не залишай місця Адаму.
Проси Ісуса, Він звільнить,
Засяє світло в твоїм храмі!

Молитву наш Отець приймає
Сердечну, щиру і просту,
І серце Духом обновляє,
Щоб місце було лиш Христу.

Молитва – світло серед ночі,
Молитва – то у небо стук.
Молись з любов'ю і охоче,
Молитва – то з'єднання рук...

Молитва стіни пробиває,
Молитва підіймає в вись.
В молитві Бог нас умудряє –
Лише пред Ним низько схились.

...Молитва – це з Богом розмова,
В молитві славимо Його.
Якщо молитва в світлі Слова –
Вона бездонне джерело.

НА ДУХОВНОМУ ФРОНТІ

Не будь холодним як крижина,
На світ гріховний не дивись.
Надходить тяжкая година –
З любов'ю до Христа горнись!

Ідуть, ідуть полки ворожі,
Не встоїш ти на самоті.
Пройти із Господом ти зможеш –
Вся наша сила у Христі.

А в серці хай не буде страху –
За нас лилась невинна Кров,
В силі Господній ступай з розмахом –
Там перемога, де любов.

Господь йде в тихому віянні,
Благословення є для нас.
З Ним подолаєш всі страждання,
Візьми олива про запас.

На битву будь завжди готовий,
Бо наступають тяжкі дні...
Господь веде нас в край чудовий –
То будь же ти сіллю землі!

Розправ ти віри свої крила
Не тільки словом, а в ділах.
Знай, що у цьому твоя сила –
Опинишся на висотах.

Стій у молитві дні і ночі
Та до престолу направляй,
Молись за інших ти охоче,
Молись за себе, за свій край,

Щоби спокійно зміг прожити
На цій землі, що дав твій Бог,
Його благами дорожити,
Впевнено йти до перемог.

Молись вночі, там більша плата –
Нарушення спочинку, сну –
На захист стати сестри, брата,
Що потонули в марноту.

Молись, бо тяжко їм буває –
Пресвітер чи євангелист.
Хай Дух Святий в серцях палає,
Та до служіння щоб був хист.

О, дай їм, Боже, силу, вміння,
Вони йдуть першими у бій,
По них – град з гострого каміння,
Укріпи віру до світлих надій!

Бува в серцях нашарування:
Старий Адам в куточку спить...
Знай, що іде пора остання,
Покайся – і зникне вмить.

Господь нас любить дуже-дуже,
Небо воістину відкрите...
Пробудись, пильнуй, о любий друже,
Старайся Господу вгодити.

Працюй для Господа з натхненням,
Народу віру ти вселяй
І потечуть благословення –
Таким Бог приготовив рай.

Подивись, весна розцвітає,
Сонце піднялось на горизонті.
Хай твоя душа радіє, співає –
Перемагай на духовному фронті!

Сій зерно правди, хай проростає,
Збирай плоди в пишний букет,
Неси Христу, Він бо бажає –
Ввійдеш на славний небесний банкет...

НАГОТА

1 Ів.2:15

Близький вже прихід Христа –
В Церкву ввійшла нагота;
Поки що лиш одиниці,
Розпоровши теж спідниці.

Хочуть йти із світом в ногу –
Чи приємне оце Богу?
Поміркуй про ту стежину,
Що веде в небес вершину.

Полюбивши в світі моду,
Мають в тому насолоду;
Йде спокуса через очі,
Замість світла – темні ночі!

Від гріха родився гріх,
В серці брата він заліг,
Полоснув чорним крилом –
Брат твій бореться з гріхом...

Була радість – стала смута,
Увійшла в серце отрута,
Взявши в кліщі юну плоть –
Корінь зла бачить Господь...

Нагота йде в Дім молитви,
Несе гріх, як лезо бритви.
Стань, подумай, схаменись,
На Голгофу подивись!

Чи думала сестра-дівиця,
Що на ній є не спідниця,
А в спокусу нарядилась,
З грішним світом породнилась!

Так колись зробила Єва,
Похіть очей полонила,
Впала в гріх, звела Адама –
І скоїлась в житті драма...

Що Бог зробив, добре знаєм –
Попрощалися із раєм.
Не жартуйте із вогнем –
Ось вам прикладом Еден.

НАДІЯ

Шумить, гуде в моїй скроні,
Колихає, мов билину,
Що стоїть самотньо в полі,
Гне додолу безупинно.

Крок нерівний, наче п’яна,
Спотикаюсь на стежині,
У судинах – моя рана,
Знаю, сила на вершині.

Око Боже наді мною,
В тіні крил Його сховаюсь,
Пройде лихо стороною,
Бо Єдиному ввіряюсь.

Все віддаю в руки Божі,
Тягарі до ніг скидаю,
Ніщо мене не тривоже –
По слідах Христа ступаю.

Всім єством в небесну вись
Я стримлюся до Благого –
Зустріч настане колись,
Зійде зоря світанкова...

НЕ ЛЮБІТЬ СВІТУ

Не любіть світу, ні того, що в світі:
Тут розставлені пастки, тут натягнуті сіті.

Ловлять тут душі на барвисту приманку, -
З малої дитини, з життєвого ранку.

Кличуть із близька, манять здалека,
Зловлений буде, як безкрилий лелека.

Важкий гріх кинуть на твою спину,
Душу знівечать,спустошать людину.

Не любіть світу, тут неправди і блуди,
Залетівші у сіті нещасніі люди...

Любіть ви Бога, Який над нами,
Він поведе вас другими путями.

О, СПАСИТЕЛЬ МІЙ

Переклад з російської (П.В.1071)

Хочу за Тобою йти,
Спасе любий мій!
Тобі вірність зберегти
На путі земній.
Бо у Тобі мир мій є,
В Тобі щастя є моє,
Твоє світло у житті –
Будь завжди в мені!

Я блукав в тьмі гріха –
Ти освободив.
Був мертвий я для життя –
А Ти відродив.
Де знайти мені спокій,
О Ісус, Спаситель мій!
На Твоїх грудях є мій
Вічний той спокій!

На Голгофі ти страждав,
Кров Свою пролив,
В тяжких муках умирав,
Життя погубив...
Хочу жити я в Тобі,
Пройти шлях у боротьбі,
Твердо знаю, вірю я:
Ти – моє життя.

Неможливо розказать
Про Твою любов –
Лиш від щастя сльози лить,
Мій Господь – Покров...
Хочу в Тобі вічно жить
І Тобі вірно служить.
Ти, Христос мій, вірю я,
Моє майбуття!

ОБЖИНКИ

Що ти Господу приніс,
Хоч зробив один покіс?
На твоїй землі обжинки –
Які зробив добрі вчинки?

Хто за Господом іде,
Той плоди Йому несе –
Без плодів ти – пустоцвіт,
Бог не любить, ані світ.

За всі плоди слава Богу,
Бо дають вони підмогу –
Хоч у тілі насититись,
Хоч духовно збагатитись...

Скільки твого фіміаму
Положено в чашу храму?
Що приніс до Божих ніг
На святий Його поріг?

За святих взивав день в день,
Чи співав Богу пісень,
Чи складав Йому подяку
За допомогу всіляку?

Чи ти був тією сіллю,
Що спиняє світ від тління –
Бо Христос скоро гряде,
Чи пильнуючих знайде?

Чи допомагав вдовиці
Та одинокій сестриці,
Як просила тебе дуже –
О згадай, згадай же друже!

Можеш здержати язик,
Який говорити звик,
Мов палаючу геєну,
Що оскверняє людину?

Чи був виконавцем Слова,
Що духовності основа?
Може плоті догоджав,
Перше місце їй давав?

Знай, марноти цього світу
Не дадуть сили для зліту
Та підріжуть віри крила...
А без віри яка сила?

Чи прощати ти умієш,
Чи собою володієш?
Може, тільки на словах –
Вилетіло, наче птах,

А у серці докоряєш,
Хоч закони Божі знаєш
Та немає чим покрити...
Необхідно всіх любити!

Чи шукав ти сучок в оці,
Правди на своєму боці,
Силувався доказати,
Наче в суді адвокати?

Чи давав ти десятину?
Щоб не дать, шукав причину –
Бо й для себе знадобиться –
Бува трудно поділиться...

Що вложив ти в діло Боже,
Що зробив для нього гоже,
Який скарб зібрав нетлінний,
Що у Бога такий цінний?

Перевір, наче азбуку,
Взявши в поміч ту науку,
Що іде вона від вишніх, -
Застереження для грішних.

Вникни в себе, придивися,
Чи бува не заблудився?
Не скотитись би донизу,
Не вподобитись до хмизу,

Що відсікся від Христа,
А у серці пустота...
Подивися, перевір –
То любов, а не докір!

...Що ти Господу приніс,
Хоч зробив один покіс?
Він наш Бог, Він наш Цар –
Що приніс ти Йому в дар?

ПОСПІШИ НА БОЖУ НИВУ

Іс.52:7

О невже на Божий клич
Явишся, як той панич:
На Господню ниву не спішиш іти,
Ждеш на Божу благодать,
Хочеш в ній перебувать
І в Христову славу увійти...

Закопав в землю таланти,
Ті Господні діаманти,
Бо ж трудитись всім нам на землі,
Бути сіллю, світлом бути
Та заблудших навернути –
За труди Він дасть вінець тобі.

Як прийдеш ти до Христа
Без єдиного снопа?
Стидно глянуть в очі ті святі...
В Нього є про тебе повість –
Заговорить твоя совість,
Пізно буде каятись тоді!

Божі ниви вже дозріли,
Виходи на Боже діло,
Не марнуй же свого часу тепер ти!
Косовиця жде велика –
Управляє в ній Владика –
І на клич Господній скоріш йди...

Якщо ти слуга Господній,
Пробудись скоріш сьогодні
І збирай для Господа плоди.
Він чекає, тебе зве,
Скоро, скоро Він гряде, -
Щоб у Його славу увійти.

Обіцяє відпочинок:
Там не буде вже обжинок,
В небі все готове тебе жде.
Попрацюй же ти з натхненням
І прийдуть благословення,
Милість Божа мимо тебе не пройде.

Молодії же серця,
Будьте вірні до кінця,
Не заглядуйте на грішний світ,
Несіть Слово до народу,
Господь хоче дать свободу
Так, як каже нам Новий Завіт.

У скорботах, у двобою
Ввійдемо до Його спокою.
Хоч тернистим шляхом треба йти.
Молодому та старому
Із плодами йти додому,
Щоб в Христову славу увійти.

ПРИЙДЕ ЧАС

Не нам на прю із Богом стати,
Не в праві ми Його судить.
Не будемо в світі блукати,
Ми будем Господу служить.

Він є Господь над всім і всьому –
Все те створив наш Бог один.
Земний народ бере додому,
А над народом – Божий Син.

Настане час, прийде розлука
Із тимчасовим на землі.
Для нечестивих то – розпука,
Для вірних – обітовані краї.

Там вже не буде сліз, ні горя,
Там буде Божа благодать.
Господь Христос, як ясна зоря,
Буде у славі там сіять.

Недовго вже осталось ждати,
Недовго нести вже свій хрест,
Гріховну плоть нам умаляти
Та світу кидати протест.

САМАРЯНИН
Лук.10:32

Посеред дня з Єрусалиму
Спускався чоловік в долину
Та прямував він в Єрихон,
Де був притоптаний закон,

Що Богом даний для людей –
Спішив в те місто іудей,
Як очутившись сам на сам,
Розбійників зустрів він там.

Пограбували ще й побили,
Знівечили та залишили...
Лежить і стогне іудей,
А кров все сочиться з грудей.

Спрагу би вгамувати водою –
Та всі обходять стороною:
Священик мимо проходив –
Холодний погляд залишив,

Хоч він надів на себе рясу –
Для ока лиш зробив прикрасу;
Та в серці там – сніги, зима,
Любові там нема, нема...

Проходив також і левіт,
Такий же самий дав отвіт;
Тільки постояв осторонь,
Не загорівся в нім вогонь.

Бо в нього також в серці лід,
Пройшов – і щезнув за ним слід...
Кров'ю просочилась земля –
Його обходять всі здаля.

Лиш мухи рояться над ним,
Безпомічним, та ще живим.
Самарянин тут проїзжав,
Побачив горе і примчав,

Хоч іудеям самаряни
Були чужинці і погани –
Серце його, повне любові,
Не глянуло, якої крові...

Лежить людина в безнадії,
На спекоті й вітер не віє;
Кінчаються життєві сили,
Тут недалеко до могили.

Самарянин був з ослюком,
А на ослі – бурдюк з вином;
Все необхідне мав при змозі –
Чого не трапляється в дорозі...

Обмивши рани, обв'язав,
Його з собою він забрав
Та посадивши на осла,
Довіз до ближнього села.

В гостинницю ще й поселив,
Потурбувався та лишив;
Грошима дав ще допомогу,
А сам направився в дорогу.

Господарю сказав він там:
“Як більше стратиш, я віддам,
Як повертатимусь назад;
Ти доглядай, все буде в лад.”

З Єрусалиму йдуть святого,
Спішать в обійми духа злого –
Та попадають в Єрихон,
У вічний демонський полон...

Самарянин – то наш Господь,
Лікує душу нашу й плоть,
За нас пролив Він свою кров,
Бо Бог Всевишній – то любов!

СІТКА

Сітка є у птахолова,
Сітка є у рибака.
Сітка служить для улова,
Щоб схопити простака.

Сітку збудував павук,
Щоб здобич зловити,
Залетівшій завдасть мук,
Кров буде точити...

Сітку має світу князь,
Хоче тебе збагатити:
“О душа, скоріш залазь!”
Він навчить, як в світі жити...

Будеш брата ти дурити,
Обіцяти неможливе,
Будеш бідного гнітити, -
Такий путь йде до наживи...

Гріх породить інший гріх –
Розірвуться зв’язки з Богом.
В правді встояти не зміг –
Останешся за порогом.

Сітку ставлять для людини
Наче в птахолова:
Правди тут нема й зернини,
Лиш одна полова.

Не пхай голови в ярмо –
Жде тяжка робота –
З чого воно б не було,
Хоч з чистого злота!

Батоги на поготові,
Щоб тебе привчати:
Будеш землю ти орати
Та будеш мовчати.

Багатим тобі не стати,
Бо не вмієш рахувати.
Божу благодать дано –
Не вимінюй на ярмо.

Господь для нас все зробив –
Йди на все готове.
То ж будуй своє життя,
Як сказано в Слові.

СПОКУСА

Йде дорогою й ридає
Дівчинка Оксана –
Жаль їй груди розпирає,
Бо побила мама.

На дорозі зустрічає
Її сестра Емма
Та схвильовано питає,
Що тут за проблема?

– Мене мама покарала, –
Говорить Оксана, –
Часто я її брехала,
Ох, і била мама!

– Ми з тобою християни,
Чуєм Слово Боже:
За неправду суд настане –
То діло вороже!

Наш противник сатана
Б’є, губить, руйнує,
Лжець він із давен давна,
В ньому зло панує.

Ти, Оксанко, попроси
Ісуса в молитві –
Його Слово гостріше
Від всякої бритви –

Щоби в серці жив Ісус
Та давав пораду,
Оберігав від спокус
Являв Свою владу.

А як прийде сатана
Під двері сердечні –
Не відкривай їх сама,
А звернись в молитві:

“О Ісусе, прошу я,
Вийди зустрічати –
Біля серця сатана,
Прийшов спокушати!”

От Ісус іде тоді,
Двері відчиняє –
З переляку в сатані
Аж дух умліває!

Вибачився на ходу,
Каже: “заблудився!”
Втік, зігнувшись у дугу,
Аж дим закурився!

Як стукає сатана,
Щоб ввійшла спокуса –
Не йди відчинять сама,
А проси Ісуса!

СПУСТОШЕННЯ

За Слово Боже було гоніння,
Були тюрми, заслання, тортури,
Сльози дитини, жіноче страждання,
Відкриті справи в прокуратурі...

Змінились люди, змінився їх стан;
Що лежить в серці – те говори.
Свобода настала для всіх християн,
Немає вже утиску від влади згори.

Спокусник тут же поміняв свої плани,
Скинувши з себе стару одежину,
Біля серця розставив сіті та ями –
Внутрі він руйнує людину...

В Вавилоні розпуста на фоні розкошів –
Навчають нас жити герої екрану;
А за науку ми платимо гроші –
За скалічені душі, за смертельнії рани.

На всякому місці журнали, книжки –
Наглий “просвітитель” навчає без школи –
Читайте, вникайте, підлітки, юнаки!
Такої гидоти не було ніколи...

Маленький школярик детально все знає –
Не скаже бабуся, що в капусті знайшли –
Закордонне кіно його научає,
Далеко-далеко вперед ми зайшли...

Нагота увійшла в теперішню моду,
Виставляючи тіло своє напоказ,
Забувши за Того, Хто дав нам свободу,
Якою ціною Він душі нам спас!

Молоде покоління бродить ночами,
Під покровом темряви творять “чудеса”,
Дух, душу годують гнилими плодами –
Де ділася мужність, розум, краса?

Спустошення йде зверху донизу:
Куди тільки звернешся – давай хабарі!
Спираючись на економічну кризу,
Та горстка людей живе у добрі...

Розкішні машини, за містом в них дачі –
Не скромні будинки, а справжні замки;
У літнюю пору, як сонце гаряче,
Летять наче птиці на чужі острови.

Молоде покоління! То ж Господь вас чекає,
Тікайте від них, не наслідуйте їх!
Тернина, будяччя, солома згорає –
Станьте ви твердо на Божій поріг.

Не дивіться на того, в кого грошей багато –
Скоро настане стражданням кінець...
Буде радість, любов, буде свято –
Нам все приготовив Небесний Отець!

СТРАЖДАННЯ ЄРУСАЛИМА

Плач Єр.4

Вже золото потемніло,
Що колись в вогні кипіло.
Ціна його – наче глина:
В гріхи впали, ось причина.

Порозкидане каміння,
Було в храмі, - пішло в тління,
Бо священники й пророки
Робили ганебні кроки.

Господь вилив на них гнів
За непослух Божих слів.
Праведників кров лилася,
За все помста відбулася.

На вулицях люди мліють –
Голод, спрага – шаленіють...
Нема хліба, ні води,
Все засохло навкруги.

І втікали люди з дому,
Бо гріх більший, як в Содомі.
Краще тим, що лежать в гробі,
Як при голоді, жалобі.

До костей присохла шкіра
З чорним мохом, як у звіра.
Своїх діток їла мати...
Що тут можна ще додати?

Став молитися народ,
Щоб Господь послав щедрот,
І скінчилась ота кара,
Перейшла, як чорна хмара.

Радуйся, дочко Сіону –
Господь взяв під охорону
Та простив тобі провини
Так, як батько для дитини.

СТРАХ

Йшов в дорогу чоловік,
Як стало смеркати,
Через ліс навпростець,
Там, де жила мати.

Йдучи лісом по стежині –
На дворі стемніло –
Глянув, пред ним у долині
Дивне щось сиділо.

Очі в нього – дві іскрини,
Роззявляє рота, -
Страх напав у ті хвилини,
Вже йти неохота.

Ноги стали наче з вати,
Затряслись піджилки...
Чи йти вперед, чи вертати,
Щоби без помилки?

Дальше підеш – попадешся
Нечисті на зуби,
Але з ним не об’яснишся,
Бо трясуться губи.

Десь над лісом нічну тишу
Пугач розриває,
Переляком в бідну душу
Страху навіває.

Повернув він свої п’яти,
Та дождавшись ранку,
Вирішив путь подолати
Вже після сніданку.

І пішов він тим же шляхом...
Бачить, при долині
Пень вночі світився прахом,
Бо згнив в середині.

...Страх має великі очі,
І в ньому є мука;
Діє в пітьмі серед ночі,
Як з Богом розлука.

Там, де гниль у середині –
Тобто гріх гніздиться –
Страх живе у тій людині,
Голіяф з’явиться;

Він буде йти по п’ятах,
Нашіптувать тоже,
Сіять злобу, сіять страх,
В серці зробить ложе.

Через страх завжди він діє,
А Бог – через віру...
Що плекатимеш в надії,
Будеш мати в міру!

ФАКЕЛ ВІРИ

Переклад з російської (П.В.785)

Факел віри угасає,
Пісня слави завмирає...
Що тебе жде впереді,
О мій брат, о мій друг, скажи мені?

Все забув ти і закинув,
Колос віри вже загинув;
Друга обміняв на гроші...
О мій брат, о мій друг, вернись скоріше!

Ти покинув вже зібрання,
Бачить Бог твоє страждання...
Отець кличе: “Повернись!”
О прийди, о прийди та не барись!

О мій друже, де блукаєш,
Знаю точно – ти страждаєш,
Морок душу оповив...
О спіши, о спіши, щоб не спізнив!

Тихо в небі пісні ллються –
То ридання знов прорвуться,
Сльози Бога і Творця
За зневагу, за зневагу до Отця.

Присмерк ночі опустився,
Ти сьогодні не молився...
Склони голову свою
Та до ніг, та до ніг впади Йому!

ЦІНА ВІДКУПЛЕННЯ

Дрімає Гефсіманський сад.
На небосхилі горять зорі.
Натовп людей входить у сад,
Чується брязкіт у просторі.

Йдуть в глибину аж за Кедрон,
Щоби Ісуса там схопити, -
Так ухвалив синедріон,
Вже й приготовились судити.

А попереду йде вожак -
Господа, вчителя вказати.
Він дасть їм відповідний знак
Кого схопити та в’язати.

Йдуть із мечами та киями,
В них смолоскипи, ліхтарі;
Не розминутись, не пропустити, -
Ціну оплачено крові.

Натовп людей гуде, кричить,
З під ніг йде з пороху курява.
Він не повинен більше жити,
Закон гласить, не має права.

Знаєм Його і хто сім’я,
А Він назвався Сином Бога.
Вводить у славу своє ім’я –
На хрест, на хрест Йому дорога!

Земля здригалася з журби,
Завіса розірвалась в храмі,
Глумилися земні раби
Та свого Господа розп’яли.

Висить розп’ятий на хресті,
Скорившись Сам по добрій волі,
Страждаючи на висоті,
Щоб в’язнів відпустить на волю.

“Якщо Ти Цар, зійди з хреста, -
Кричить розпалена юрба, -
Тоді й повірим, що Ти Цар,
Землі і неба Володар”.

Темнота землю огортала,
А хмари чорні сліплять очі.
Зоря любові засіяла,
Просив в молитві:”Прости їм Отче,

Настав для Мене вже кінець,
Звершив діла землі і неба.
Прийми Мій дух, о Мій Отець,
Звершилось, Я іду до Тебе”.

За нас розіп’ята любов
Там на Голгофськії вершині,
Нагадуючи знов і знов
Ціну відкуплення людини.

Якщо ти впав і сил немає,
Розчарувався у житті, -
Глянь на Голгофу, - ще палає,
Любов розп’ята на хресті.

ЧОРНА РАДА

Раз сатана зробив нараду,
Своїм підлеглим дає пораду:
Як підійти до християн
Та здійснити підступний план.

“Не можна світла заслонити,
Не можна Біблію закрити,
На храм повісити замок;
Треба зробити інший крок,

Щоб християни із Христом
Не з’єднувались би мостом
В молитвах у Святому Дусі,
Що сил дає їм і в спокусі.

Тут в нас безсилля, тут стіна, -
Сказав їм старший сатана, -
Будемо красти у них час,
Те працюватиме на нас!

Увагу їхню відвертати
Від Того, Хто прийшов спасати;
На протязі цілого дня
Хай буде суєта одна!

Придумайте багато схем,
Намножте їм нових систем,
Щоб час вбивати ні на що –
Навісьте їм нове ярмо.

Продовжить їм робочий час,
Щоб не почули ніжний глас,
Затемніть розум, закрийте вуха,
Щоб заглушить Святого Духа.

Хай ТВ, відео, телефони
Поставлять свої перепони –
Де музика гримить, гуде,
Благословення не буде!

Дайте картини із натури,
З вістями їм макулатури –
Кросворди, гороскоп, реклами –
Хай споживають християни!

А на обкладинках журналу –
Красотки з телесеріалу,
Повні розбещеності, блуду,
Так звані зірки Голівуду...

На кожнім місці більше преси –
Розширте їхні інтереси;
Метод збагачення, нажива –
І урожай наш вродить нива!

Дітям – “духовності” криниці,
Кінопрокат із-за границі:
Бойовики, де ріжуть, б’ють,
В юних серцях місце знайдуть.

В сім’ях посіяти розлад –
Святість у них піде на спад,
В серцях хай запанує зло;
Руйнуйте сімейне гніздо!

По вихідних теж пильнувати
Та на природу не впускати,
Щоб їх краса не полонила,
В якій присутня Божа сила...

Якщо зберуться християни,
В серцях вселяйте їм омани;
Навіюйте пусті балачки,
Пустопорожні перекачки –

Хай голос совісті замре,
Хай Дух Святий від них піде!
Крадіть в них час, давайте гроші,
Нехай волочать тяжкі ноші!”

На цім закінчили нараду,
Пішли робить нову засаду,
Здійснити свій підступний план
Проти Христа та християн.

О християни, ви не спіть!
Духовну зброю зодягніть –
Господнім Словом та щитом віри
З Христом руйнуйте зла наміри.

Ісус Христос – наш Отаман,
Його же вивели за стан;
Там, на Голгофі, Він на спас
І в Ньому сила є для нас.

Наш Бог – Творець землі і неба
Прийде на поміч при потребі;
На прю із Ним нікому стати,
Синам дасть силу, щоб встояти!

ЧУЖИЙ ВОГОНЬ

1 Ів.2:20

Чужий вогонь горить яскраво,
А біля нього люд сидить.
В чужім вогні правди не стало –
Тебе, чужинця, спопелить.

Господь у тобі поселився,
Сам в тобі запалив вогонь.
Пильнуй, щоб він не загасився,
Бери добро з Божих долонь.

Отець нас взяв у Свої руки,
Веде в небесний Ханаан,
За нас віддав Сина на муки,
В серцях створив для Себе храм.

Оце багатство незбагненне!
Завдаток спадщини святої,
Світло й тепло наше щоденне –
То ж бережи же серце своє!

Читай, вникай у Слово Боже,
Господь там все сказав тобі –
У світі з Ним ти переможеш,
На Слові стій у боротьбі.

Колись апостол Петро грівся
Біля чужого же вогню –
Тут гріх у ньому поселився,
Прийшлось розкаятись йому...

І в розпачі заплакав гірко,
Бо від Ісуса відказався,
Незчувся, що у провалля покотився стрімко,
Ще вчора в вірності поклявся.

Дехто підчитує вчення ієговістів,
Не визнавших Богом Христа, Святого Духа...
Про що вам може розповісти,
Нива безплодна,там посуха.

Не бери в руки вчення чужого,
Не наставляй до нього вуха,
Не ображай Бога Святого –
Слухай же серцем Святого Духа.

Темряви з світлом не з’єднати –
Бога Святого із гріхом –
Прийдеться цій душі страждати,
Як скоїлось колись з апостолом Петром.

Стань перед Богом та признайся,
Що цю отруту в серце влив,
Щиросердечно ще й покайся,
Аби тобі той гріх простив...

Мудрість в людині не шукай,
Бо там нема – вона у Бога.
У Його Слово лиш вникай –
Він істина, життя, дорога.

Я ЙДУ НА ГОЛГОФУ

Живу я не вдома, в чужій стороні;
Я йду на Голгофу, як важко мені.
Христос за нас грішних заступитись зумів,
Тут вирвав Він жало у смерті з зубів.

Іду на Голгофу, і легше стає,
Моє тут прозріння, пізнання моє;
Піднімаючи очі, вдивляючись в хрест,
Душа тут бунтує, дає світу протест.

Іду на Голгофу, як сум на душі,
Склоняюсь пред Богом і молюсь в тиші;
Мій Утішитель враз же прийде,
Надія і радість серце обійме.

Іду на Голгофу, як сумнів прийде...
Мене мій Спаситель за руку веде,
Показує світ, який лежить в злі,
Віру укріпляє, дає силу мені.

Ворог наступає, а з ним і спокуса,
Іду до Отця во ім’я Ісуса,
Відкриваю я серце та кажу Йому –
Він дасть Своє світло, поглинаюче тьму.

Іду на Голгофу, як дороги не знаю,
Спитаю Ісуса, чи за Ним я ступаю.
Він мені укаже саму вірну путь,
Як батько, розкаже, в чому тут суть.

Я йду на Голгофу, де Бог мій і Цар
Спас мою душу, життя дав як дар,
Дорогою ціною за мене платив,
Руками розп’ятими небо відкрив.

Веде на Голгофу вузенька стежина,
Окроплена кров’ю Господнього Сина.
Хто нею пройде, із Писання я знаю,
Ввійде воротами до небесного краю.

Голос лунає до всіх же землян,
Бальзам витікає із Христових ран;
Принявших одягне у білий вісон, -
Так Слово говорить, а Слово – закон.

Іду на Голгофу, іду до Христа –
Він допоможе нести хреста;
Живу на чужині, тут у гостях,
Во славу Господню піднімаю я стяг.

Бо тут на Голгофі – тріумф, перемога,
Звершилися плани милосердного Бога.
Веде Він Своїх в вишній Єрусалим,
Які будуть жити віковічно із Ним.

Я ПОМОЛЮСЯ ЗА ТЕБЕ

Помолюся за тебе, мій брате,
Так просто, як я тільки вмію;
За тебе буду стіною стояти,
По-іншому я не зумію.

Щиро помолюсь я за тебе,
Сила молитви – велика підмога;
Через неї звертаюсь при всякій потребі
До милосердного Бога.

Молитву несу як рятунок,
До Бога за тебе прохання,
Бо вірю, прийде порятунок
У часі спокус та страждання...

Помолюся за тебе, мій брате,
Молитви друзів – цінний бальзам.
Бог знає, що тобі дати –
Небесну скарбницю відкриє Він Сам.

Помолюся за тебе, мій брате...
Що кращого можна ще дати?
Молитва силу дає у житті
Та простір відкриває на вузькому путі.

Помолюся за тебе, мій брате,
Щоб місця не дав сатані,
Який хоче тебе розтерзати,
Ще й притоптати тебе до землі!

Буду молитись за тебе, мій брате,
Так, як велить нам Писання,
Щоб мир у серці ти вмів зберігати...
До Тебе, мій Отче, посилаю благання!

ЗМІСТ

СЛОВО ВІД АВТОРА.....2

НАВЕРНИСЬ 3

АЛЬФА І ОМЕГА.....4
БАТЬКІВСЬКА ВІРА.....5
БЛАГАЯ ВІСТЬ.....7
БАГАТСТВО ДЛЯ БОГА.....8
ВІВЦЯ.....9
ВІДШТОВХНУЛИ.....10
ГОЛГОФА.....11
ГОЛОС КЛИЧЕ.....13
ГРІХ НА ДУШІ.....15
ДВІ ДОРОГИ.....16
ДОПОМОГА З ГОРИ.....18
ЕКСПОНАТ ДЛЯ СВІТУ.....19
ЄДИНЕ СЛОВО.....20
ЖЕРТВА ДЛЯ БОГА.....22
ЗЕМЛЯ.....23
ЗЛОЧИНЕЦЬ-СПОКУСНИК.....24
ЗОЗУЛЯ.....25
ІДЕ ПОРА ОСТАННЯ.....27
ЛІКАР.....29
МИТНИК І ФАРИСЕЙ.....29
МІДЯНИЙ ЗМІЙ.....32
НА ПЕРЕХРЕСТЯХ.....34

НАВЕРНИСЬ.....39
НЕПОТРІБНА МАТИ.....39
НОВИЙ ЄРУСАЛИМ.....42
ОДИН Є ШЛЯХ НА ВИСОТУ.....44
ПАВУТИННЯ.....46
ПАСТИР.....47
ПІД ХРИСТОВЕ ОПРАВДАННЯ.....48
ПІСТ ПРАВДИ.....50
ПРОБУДИСЬ.....51
РАБ МАРНОТИ.....53
РОЗП'ЯТТЯ.....54
РУКИ ХРИСТА.....55
СІЯЧ.....56
ТЕПЕРЕШНІЙ СВІТ.....58
ТРИ ХРЕСТИ.....59
ХРИСТИЯНИН.....60
ЧЕРВОТОЧИНА.....62
ЧЕРВ'ЯК У ХРОНІ.....62
ШУКАЧ ЩАСТЯ.....65

БОЖА СІМ'Я.....67

АВТОПОРТРЕТ.....68
АЛІЛУЯ, ТОБІ ХВАЛА!.....69
БАТЬКІВСЬКІ РУКИ.....70
БЛАГОДАТЬ.....72
БОГ І ЛЮДИНА.....73
БОЖИЙ СЛУГА.....75
БУДЕМ РАДУВАТИСЬ.....76
ВДЯЧНІСТЬ.....77
ВЕЛИКА РІДНЯ.....80
ВЗІРЕЦЬ ДЛЯ СВІТУ.....81
ВИНОГРАДНА ЛОЗА.....82
ДАРИ ЗЕМЛІ.....83
ДЕСЯТИНА.....85
ДЛЯ ГОСПОДА ЖИТИ.....86
ДО ПРЕСТОЛУ БЛАГОДАТІ.....87
ДОРОГА БЕЗБОЖНИХ.....89
ДУША МОЯ.....90
ЖИВИЙ ЛИСТ.....91
ЖНИВА НА БОЖІЙ НИВІ.....91
ЗГОРИ НАРОДИЛАСЬ.....94
ЗОРЯ СВІТАНКУ.....95

ЙОГО ІМ’Я.....97
ГІМН ХВАЛИ.....98
КЛИЧ.....99
КОСАРІ.....103
КОСОВИЦЯ.....104
ЛЮБОВ.....106
МАРФА І МАРІЯ.....107
МИ СИНИ.....111
МОЄ БАЖАННЯ.....112
МОЯ ЗЕМЛЯ.....114
НАДІЯ В ГОСПОДІ.....116
НАЙВИЩА ПОСАДА.....117
НАСЛІДУЙ ХРИСТА РОЗП’ЯТОГО.....120
НЕ ЗГАСАЄ ПОЛУМ’Я.....121
НЕБЕСНА СКАРБНИЦЯ.....122
НЕБЕСНИЙ ГІСТЬ.....124
НЕВДЯЧНІСТЬ.....124
О МІЙ ГОСПОДЬ.....126
ОСТАННІ ЧАСИ.....126
ОЧИЩЕННЯ.....127
ПІД ПОКРОВОМ ВСЕВИШНЬОГО.....128
ПОСЛИ ХРИСТОВІ.....130
ПРЕД ТОБОЮ, БОЖЕ.....132
ПРОБУДИ НАС, ДУХ СВЯТИЙ.....133
ПРОРОЧИЙ ЛИСТ.....134
ПРОХАННЯ.....135
РАДІЙ.....136
СВЯТА ІСТИНА.....138
СВЯТА ТРОЙЦЯ.....139
СВЯТИЙ УЧИТЕЛЬ.....140
СЕРДЕЧНА СВІТЛИЦЯ.....142
СЕРДЕЧНИЙ ДРУГ.....144
СЕРП НАД СВІТОМ.....145
СИЛА ПІСНІ.....147
СЛАВА І ХВАЛА.....148
СПІВАЙТЕ ДЛЯ ГОСПОДА ПІСНЮ НОВУ.....150
СТРАЖДАЛЬНАЯ МАТИ.....152
СТРУН ДУШІ.....153
ТАЛАНТ.....154
ТИ ГОЛОВА ВСЬОМУ.....155
ТОРЖЕСТВО РАДОСТІ.....156
ТРЕТЯ ОСОБА.....157
У ТІНІ КРИЛ.....158
У ХРИСТІ.....159
ХВАЛА ГОСПОДУ.....160

ХРИСТОС В ЖИТТІ.....160
ХРИСТОС НАРОДИВСЯ.....162
ЦЕРКВА ХРИСТОВА.....165
ЩАСЛИВІ ЛЮДИ.....167
Я ВЖЕ НЕ ТА.....168
Я ЖИВУ У ХРИСТІ.....169
Я НАЛЕЖУ ХРИСТУ.....170

ВІТАННЯ ДРУЗЯМ 171

ВІТАННЯ З УКРАЇНИ.....172
З НОВИМ РОКОМ!.....174
НОВОРІЧНІ ПОБАЖАННЯ.....176
ПОЗДОРОВЛЕННЯ СЛУЖИТЕЛЮ.....179
ПОЗДОРОВЛЕННЯ, ПРИСВЯЧЕНЕ С.ГАННІ.....181
ЛЮБОВ, НАРОДЖЕНА В ГОСПОДІ.....183
ПОЗДОРОВЛЕННЯ.....184
ПОЗДОРОВЛЕННЯ МОЛОДИМ.....185
ВІТАННЯ ДРУЗЯМ.....187

НА ДУХОВНОМУ ФРОНТІ.....189

В ТЯЖКУ ГОДИНУ.....190
ВИХІД.....191
ВІРА В ДІЛАХ.....193
ГІРКЕ КОРІННЯ.....195
ГОРДІСТЬ.....198
ДВА ПОГЛЯДИ НА ЖИТТЯ.....198
ДО ТЕБЕ ВЗИВАЮ.....201
ЖИВА КРИНИЦЯ.....203
ЖИВИЙ ВОГОНЬ.....205
ЖИТТЯ З ХРИСТОМ.....206
ЗАСЛОНА.....207
ЗЕМНИЙ ПРАХ.....209
ЗЛОДІЙ.....210
КАРА ЗА ГРІХ.....212
КАРТАННЯ.....213
ЛІНИВИЙ РАБ.....214
ЛЮБОВ СЛОВОМ.....216
ЛЮТИЙ ВОРОГ.....217
МОЛИТВА.....218

НА ДУХОВНОМУ ФРОНТІ.....220
НАГОТА.....222
НАДІЯ.....224
НЕ ЛЮБІТЬ СВІТУ.....225
О, СПАСИТЕЛЬ МІЙ.....225
ОБЖИНКИ.....227
ПОСПІШИ НА БОЖУ НИВУ.....230
ПРИЙДЕ ЧАС.....232
САМАРЯНИН.....233
СІТКА.....235
СПОКУСА.....237
СПУСТОШЕННЯ.....239
СТРАЖДАННЯ ЄРУСАЛИМА.....241
СТРАХ.....242
ФАКЕЛ ВІРИ.....244
ЦІНА ВІДКУПЛЕННЯ.....245
ЧОРНА РАДА.....247
ЧУЖИЙ ВОГОНЬ.....250
Я ЙДУ НА ГОЛГОФУ.....252
Я ПОМОЛЮСЯ ЗА ТЕБЕ.....254

ЛЮБИЙ ДРУЖЕ!

ЯКЩО ТИ ХОЧЕШ ЗМІНИТИ СВОЄ ЖИТТЯ ТА ПРИЄДНАТИСЯ ДО БОЖОЇ СІМ'Ї АБО ПРОСТО ПОСЛУХАТИ СЛОВО ПРО НАШОГО ГОСПОДА ІСУСА ХРИСТА, ПРИХОДЬ НАСТУПНОЇ НЕДІЛІ НА ЗІБРАННЯ ХРИСТИЯН ВІРИ ЄВАНГЕЛЬСЬКОЇ У ДІМ МОЛИТВИ!

НАША АДРЕСА В М.ХАРКОВІ:
ПЕР.БОЛЬШЕВИСТСКИЙ, 5а
(МИНУТКА)

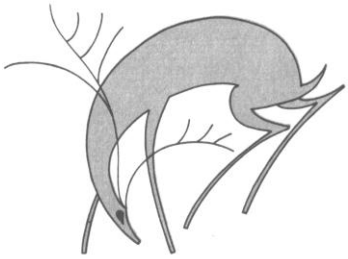

Відгуки просимо надсилати на адресу:

62454
с.Коротич Харківської області,
вул. Леніна,19.